

KONYA ANADOLU İMAM HATİP LİSESİ YAYINI

YENİ UFUUK

YIL: 5
SAYI: 5
MAYIS 2011

UYANIK FİKİRLERİN UZLAŞTIĞI KALEMLER

İMAM-HATİP LİSESİ

1951

1951-2011

60 yıldır güzelliklere açılan bir kapı oldu.
Daha nice yıllara...

2011

Okulumuzun 60. Yılı
Mehmet Akif Ersoy Yılı
Evliya Çelebi Yılı (UNESCO)

TİMAV

Türkiye İmam-Hatipliler Vakfı

Allah'a dayan, sa'ye sarıl, hikmete râm ol
Yol varsa budur, bilmiyorum başka çıkar yol.

Editörden...

Dr. Erol GÜNDÜZ

Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmeni

*Muhterem ve muhteşem
İmam Hatip gönüllüleri,
dergimizin bu sayısını üç
önemli amaçla sizlerin
ilgisine sunuyoruz.*

Bunlardan **birincisi** bu yılın okulumuzun kuruluşunun 60. yılı olması, **ikincisi** ülkemizde 2011'in Mehmet Akif Ersoy yılı olarak kutlanması, **üçüncüsü** bu yılı UNESCO'nun Evliya Çelebi yılı kabul etmesi. Biz de dergimizin sayfalarında bu konuyla ilgili yazılara özellikle yer verdik.

Dergimizin ön kapağını okulumuzun sembolü hâline gelen giriş kapısının resmi süslüyor. Arka kapakta ise 60 yıl öncesini ve sonrasını yansıtmaya çalıştık.

İlk bölüme 60. yıl ismi verildi ve okulumuzdan yıllar önce mezun olmuş tanınan şahsiyetlerin yazıları yer aldı. Bu sayımızda okulumuzda daha önce görev yapmış iki müdürümüzü daha tanıtıyoruz.

Mehmet Akif Ersoy ve Evliya Çelebi ile ilgili yazılar, edebiyat sayfalarında yer buldu. Ayrıca bu sayfalarda öğretmen ve öğrencilerimizin çeşitli edebî türlerle ilgili yazılarını da ilgiyle severek okuyacağınızı düşünüyoruz.

Meslekî alanla ilgili sayfalarda Kur'an, sünnet ve inanç dünyamızla ilgili dikkatinizi çekeceğini düşündüğümüz yazılar yer almakta.

Sosyal alanla ilgili yazılarda günümüz insanına ders verecek, günümüze ışık tutacak hadiseleri ve şahsiyetleri okuyabilir, coğrafyamızın bizi yakından ilgilendiren konularına farklı açılardan bakabilirsiniz.

Dergimizin bu sayısında bir de fen ve teknolojiyle ilgili sayfalara yer ayırdık. Bu sayfalarda konuyla ilgili ilginç tespitler bulacaksınız.

Yabancı dil bölümünde İngilizce yazılmış güzel ifadeler ve faydalı bilgiler ilginizi çekebilir.

Rehberlikle ilgili alanda okulumuz rehber öğretmenlerinin, öğrencilerimize yol gösteren fikirlerinden istifade edebilirsiniz.

Magazin sayfalarımızın sizi yeteri kadar eğlendireceği düşüncesindeyiz.

Bölüm aralarına okulumuzda bir yıl boyunca yapılan faaliyetlerle ilgili görsel şölen yaşayacaksınız.

Bütün güzellikler sizlerle olsun. Daha nice yıllara...

YENİ UFUK

UYANIK FİKİRLERİN UZLAŞTIĞI KALEMLER

Konya Anadolu İmam Hatip Lisesi Yayını
YIL:5 SAYI:5 MAYIS 2011

Konya Anadolu İHL Adına Sahibi
HÜSEYİN AVNİ ERDEMİR

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
İLHAMİ AKTÜRK
Müdür Yardımcısı

Genel Yayın Yönetmeni
HATİCE AZİZOĞLU
Müdür Yardımcısı

Editör
Dr. EROL DÜNDÜZ
Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmeni

Yayın Kurulu
Altmışıncı Yıl Sayfaları
MUSTAFA GÜNDÜZ
Meslekî Alan
Dr. AYTAÇ AYDIN, Dr. SAFA BARDAKÇI
Edebiyat
ŞERİFE KAYA, ALİ OSMAN YAMAN
Tarih
MEHMET ALTUNTAŞ
Coğrafya
ORHAN DEĞER
Rehberlik
NACİYE SARI, GÜLSEREN AŞILI
İngilizce
NAGİHAN CAN, MURAT KAYACAN
Fen ve Teknoloji
GALİP KOÇAK
Magazin
ESRA OKTAY

Yazı İnceleme Kurulu
İLYAS ŞAHİN, ERDAL GÜZEL, HİLAL CERANCI,
İLHAN GÜLTEPE, NİHAT EREN, AYSEL KOPAR,
E. SAFİYE SEVEN, ULVİ KUBILAY DÜNDAR

Reklam
HÜSEYİN AVNİ ERDEMİR
NACİ KARTAL

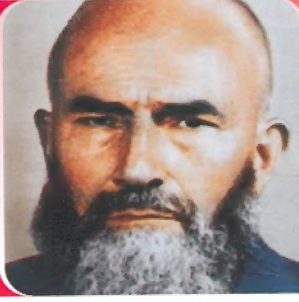
Grafik Tasarım
MUHAMMET ÜNÜVAR
BÜŞRA KAYA

Yapım-Baskı-Cilt
ÖLÇÜ OFSET
Tel: 0 332 345 15 17
www.olcuofset.com
HAZİRAN-2011 Baskı: 2000 Adet

Yazışma Adresi
Konya Anadolu İHL Karatay / KONYA
Tel: 0 332 351 28 02 - Fax: 0 332 352 48 40
www.konyaihl.k12.com | www.konyaihl@hotmail.com

İçindekiler

Başlarken

04

Hacı Veyiszade

05

İmam Hatip Ufku

06

İmam Hatip Rüzgarı

07

Hayrettin Karaman

60. yıl

11

Yuvamızdan Bir Güvercin Uçtu
Veyisel Dede

Meslekî Alan

14

KUR'AN'ı
Güzel Okumak

15

Kur'an Ahlakını Yaşamak

16

Mü'minûn Suresi

17

Peygamberler Peygamberi ve Kadın

18

Hadi Yine Yeniden Okuyalım

19

İctihat ve Müctehit

20

Salavat-ı Şerife Getirmenin Önemi

21

En Sevgiliden İnci Taneleri

8

Din ve Din Eğitimi

10

Bir Söyleşi
Halil İbrahim Sayar

12

60. Yılında İmam
Hatip Lisesi

13

Okul Müdürlerimiz

22

Ezan ve Cemaatle Namaz

23

Hat ve Yazı

24

Etkinlikler-I

Edebiyat

26

Mehmet Akif Ersoy

27

Erdem Abidesi Akif

28

Bir Varmış Bir Yokmuş

29

Kızıma...

30

Adem Mermerkaya ile Bir Söyleşi

32

Hayatım Sınav

33

Haydi Kızlar Evinize
Renklerin Dili

34

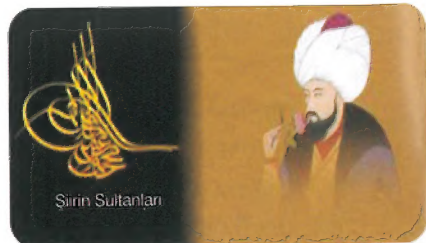
Evliya Çelebi

35

Şiirin Sultanları

36

Etkinlikler-II

38

Carl Osman

39

Fahrettin Paşa

40

Hocalı Katliamı

41

Çözumsuz Kalan Millî Mesele
Kıbrıs

42

Tarihin Tozlu Sayfalarından

43

Damlaya Damlaya Çöl Olur

44

Yahşi Türkiye

45

Türk Kültürünün Coğrafyası

46

Beynimiz Facebook
Gibi Çalışıyor

47

Koyunlar Karar
Verebiliyor

48

Mutfak Atıklarını
Biyogaza Çevirdiler

49

Bunları Biliyormusunuz?
Interview With
The Director Of Our School

50

Semolina Delight

51

Is English Important ?

52

Meslek Seçimi

53

İletişim Araçlarına Dair

54

Rehberimizden

55

Söz Ola..

58

Öğretmenlerimizden
Cevaplar

60

Mezunlarımız
ve Öğretmenlerimiz

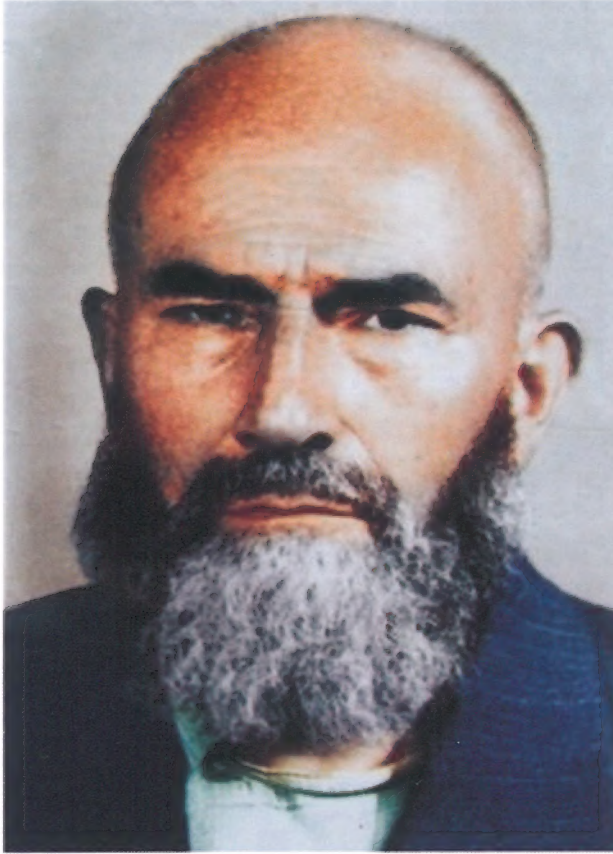
Ben İmam Hatipliyim

Ben İmam Hatipliyim
Susuz çöllerde açan gülüm
Dünya ve ahrette bülbülüm
Peygamber sancağını korumuş
Gönüllerde taht kurmuşum

Ben İmam Hatipliyim
Nur yolunun yolcusu
Emanetin davacısı
Resulün tek sevdalısı
Asr-ı Saadet yıldızıyım

Ben İmam Hatipliyim
Alnımın secde akıyla
Ezanların verdiği coşkuyla
Dilimdeki tükenmeyen nidaıyla
Onu arayıp da bulanlardanım

Emine UVAT
And. 10/B

Konya'nın Karatay İlçesine bağlı Yarma Bucağı Şatır Köyü'nden Hacı Veyis Efendi'nin iki oğlundan büyüğüdür. H.1305/M.1888 yılında Konya'nın Sedirler Mahallesinde dünyaya gelmiş, 5 Şubat 1960 tarihinde Konya'da vefat etmiştir. Babası Hacı Veyis Efendi, ilk tahsilini köyünde tamamladıktan sonra, Konya'ya gelmiş, Aladağlı Hacı Ahmet Efendi'den icazet alarak müderris olmuş ve yüzlerce talebe yetiştirmiştir.

Hacı Mustafa Kurucu Efendi, ilk tahsilini babasından almış, Sedirler Mahallesi Sıbyan Mektebinde okumuş, babasının da hafızlık hocası olan Bekir Hoca Efendi'den hafızlığını tamamladıktan sonra, bazı Konya âlimlerinden fıkıh, tefsir, hadis, ahlâk, hikmet ve İslâm tarihi okuyarak icazet almıştır. Konya'da kurulan Islah-ı Medaris müderrislerinden Şeyh zade Ziya Efendi'den Arapça, Cebir ve Feraiz tahsil etmiş, Sultan Selim Camii Hatibi Mesnevi-han Sıdkî Dede'den Farsça öğrenmiş, tasavvufi ilimler üzerinde durmuş, keskin zekâ ve anlayışı ile kısa zamanda kendini yetiştirerek tanınmış din bilginlerinden biri haline gelmiştir.

Türkçe, Arapça ve Farsçasının çok kuvvetli olduğu bilinen Hacı Veyiszâde merhum, Hocası Ziya Efendi'nin babası Şeyh Mehmet Bahaeddin Efendi'ye intisap etmiş, bir takım batınî bilgilere sahip olmuş, bu sebeple gerek şeyhine ve gerekse onun oğlu Ziya Efendi'ye büyük saygı ve bağlılık göstermiştir.

Kendisi gerçek manada bir hak aşığı, gönüllere taht kurmasını bilmiş bir sevgi adamı, ilim ve irfan vadisinin unutulmaz simalarından birisidir. Büyük evliyalardan Lâdikli Ahmet Ağa'nın da dediği gibi O, "Zirvesine ulaşamayacak kadar büyük bir dağ'dır." Müslim ve gayr-ı müslim herkesin gönlünü kazanmayı bilmiş, bir ikinci Mevlana, bir ilim ve hikmet hazinesidir. Menkıbelerini anlatanlar, onun Allah dostlarından bir zat olduğunu ve benzerinin gelmesinin zor olduğunu söylemektedirler. Bütün bu özelliklerine rağmen, kendilerinde hiçbir öğrenme payı görülmemiş ve tevazu timsali olarak yaşamıştır.

Ülkemizde İmam-Hatip Okullarının açılmasından sonra, bütün mesaisini Konya İmam-Hatip Okuluna vermiş, bu okulun kuruluşunda büyük hizmetleri geçtiği gibi, vefatına kadar da bu okulda hocalık yapmıştır. Merhum **OKULUMUZUN KURUCUSU**, Arapça, Hadis ve Fıkıh hocamızdır.

1960 yılının 5 Şubat Cuma günü Durak Fakı Mahallesindeki evinde Hakk'ın rahmetine kavuşmuştur. Konya Üçler Mezarlığı'na defnedilmiştir.

HACI VEYİSZÂDE

MUSTAFA KURUCU EFENDİ

(1888-1960)

Hazırlayan
Dr. Erol GÜNDÜZ
T. Dili ve Edeb. Öğretmeni

HACİVEYİSZÂDE HZ. DUASI

"ALLAHIM!...

Yastığım seccade olsun, uykum namaz kalsın, soluğum zikir çeksin Allahum'a.

Ayağımdan başıma doğduğumdan bu yaşıma kadar olan günahlarıma tövbe Ya Rabbi.

Öleceğime bütün kalbimle inanıyorum. Azrail'i karşıma güler yüzle çıkar Ya Rabbi.

Gözümün ışığını, beynimin dimağını, elimin kolumun ayaklarımın direncini, tüm vücudumun güç, ve kuvvetini elimden alma Ya Rabbi.

Bakışım ibadet, sükutum tefekkür olsun, konuşmam zikir yapsın. Göz açıp kapayınca kadar bizi nefsin eline bırakma Ya Rabbi. Her nefeste dilimi zikirden, kalbimi şükürden, beynimi fikirden ayırma Ya Rabbi. Aileme kötülük yapmak isteyenlere mani ol rabbim. Allahum günahlarını affettiğin siddıklardan eyle. Onların sohbetine zikrine ilhak eyle Ya Rabbi. Yeni doğmuş sübyan gibi karşına çıkmayı nasip eyle.

Bizleri Salih kulların arasına kativer Ya Rabbi.

DeFTERİMİN kapanmayacağı hayırlar yapmayı nasip et. Naim cennetinin varislerinden eyle.

Ana ve babamı affet Ya Rabbi. Kabirde yüzümü kara çıkartma Ya Rabbi.

İçtiğimiz bu dünyada zezem, öbür dünyada Kevser olsun. Geçtiğimiz bu dünyada doğru yol, öbür dünyada sırat olsun. Aldığımız bu dünyada güzel ahlak örneği, öbür dünyada nurlu berat olsun. Girdiğimiz bu dünyada Mekke-Medine, öbür dünyada cennet-ü âlâ olsun. Gördüğümüz bu dünyada Beytullah, Ravza-ı Mutahhara, Arafat, Mina, Müzdelife, Uhut olsun. Öbür dünyada CEMALULLAH olsun.

Azığımız hem bu dünyada hem öbür dünyada takva, güzel amel, güzel ahlak olsun.

Sofralarımız ilim sofrası olsun.

Dostlarımız bu dünyada hak dostları, âlimler, dervişler, öbür dünyada peygamberler ordusu olsun İnşaaallah.

Lailaheillallah kalbimiz karartma.

Lailaheillallah rızığımızı daraltma.

Lailaheillallah bizi imansız bırakma.

Lailaheillallah kabirde bizi bunalma.

Lailaheillallah kendi kapından başka kapı aratma. Lailahe ilallah kendine kul, Habibine ümmet olmaktan bizi biran bile ayırma. "ÂMİN...

HACİVEYİSZÂDE'NİN DERSE BAŞLAMADUASI

Hacı Veyiszâde Hocamızın okulumuzda derse başlamadan önce öğrencileriyle birlikte koro halinde yaptıkları duanın tercümesi:

"Bildiğim ve bilmediğim bütün nimetlerinin tamamı için, bildiğim ve bilmediğim bütün mahlukatın tamamı adedince, bildiğim ve bilmediğim bütün hamd şekillerini tamamıyla hamd olsun Allah'a. Bütün nimetleri tamamlayan, mükemmele ulaştıran, İslam nimeti için Allah'a hamd olsun. Bizi Muhammed (s.a.v.) ümmetinden kılan Allah'a hamd olsun. "ÂMİN...

İmam Hatip Ufku

Hüseyin Avni ERDEMİR
Okul Müdürü

Cemil Meriç: “Kitap, kâinata açılan kapıdır” der.

Okuruna ufuk açan, yol gösteren, madde ve mana âleminin sırlarını öğreten her eser kâinata açılan bir kapıdır. Açılan her kapı, başka kapılara ulaşmaya ve o kapıları açmaya bir vesiledir. Söz geçicidir, Zira unutulabilir, yazı sözü ebedileştirir.

Bu sebeple yazıya aktarılan her duygunun, her düşüncenin aklın ve gönlün süzgecinden geçmesi gerekir. Zamanı geldiğinde herkesin söyleyecek bir sözü vardır. Bundan dolayı kitaplar, dergiler, gazeteler yayınlanır. Bizler de Konya Anadolu İmam Hatip Lisesi olarak sesimizi ve sözümüzü “Yeni Ufuk” dergisiyle duyurmaya çalışıyoruz.

Ne büyük bahtiyarlıktır ki, bu sene okulumuzun kuruluşunun 60. yılı. Bu dergimizi 60. yılımıza ithaf ediyoruz. Altmış yıl boyunca bu camiaya gönül vermiş, bu kervana katılmış, her seferde heybesini doldurmuş nice yolcular geldi geçti.

İlmin ve teknolojinin, sanayileşmenin hızla ilerlediği çağımızda Müslüman Türk gençliği bu gelişmelerin gerisinde kalmamalıydı. Hem müspet ilimlerin hem de dinî ilimlerin beraber okutulması, gençlerimizin yolunun aydınlatılması zarurıydı.

Bu zarureti hisseden Allah dostu Haciveyisade Mustafa Kurucu Hocaefendi'nin öncülüğünde hayırseverlerimizin katkılarıyla ve halkımızın dualarıyla okulumuzun 1951 yılında temeli atıldı. Bu temel üzerine konan her tuğlada, her harçta bu manevi havanın tesiri vardır. Hâlâ, Haciveyisade Hazretleri'nin nefesinden dökülen duaların ve Kur'an ayetlerinin karıştığı havayı solumaktayız.

Hani hep derler ya: “Şu taşların, duvarların dili olsa da bir konuşsa!”. Bu sınıfların duvarlarında öğrencilere ders anlatan öğretmenlerimizin sesleri çınlamakta. Her bir öğrencinin ruhunun izlerini taşımakta bu sıralar. Her öğretim yılında okula yeni başlayan öğrencilerimizin ürkek adımlarına ve heyecanlı kalp atışlarına şahit olmuştur, bu binalar. Sonra onların büyüyen umutlarına, inançlarına, başarılarına... Her baharda bahçedeki kuş cıvıltılarına karışmıştır öğrencilerimizin sesleri.

Öğrenciler bu sıralarda Kur'an'ın ilk ayetlerini okudular, Peygamber Efendimizin hadislerini ve hayatını öğrendiler. Gençlerimizin ufukları bu meşalelerle aydınlandı. Zaman zaman zorlandılar, yoruldular; ama her seferinde şefkatli bir öğretmen tutuverdi ellerinden ve dimdik yola koyuldular tekrar. Üniversiteye ve hayata ilk adımlarını buradan attılar. Doktor, öğretmen, mühendis, imam, vaiz, müftü oldular. Nice öğretmen arkadaşlarımız, mesleğe yeni başlamanın heyecanını, niceleri meslekte olgunlaşmanın lezzetini tattılar. Niceleri de hizmetlerini tamamlayıp emekli olmanın heyecanını ve burukluğunu yaşadılar. Hepsı bir iz, bir eser bıraktılar.

Altmış yıl boyunca kimler geldi, kimler geçti. Geçmeyen bir tek inancımız, hizmet aşkımız, vizyonumuz ve misyonumuz oldu. Hedefimiz Allah'ın bize bahsettiği her günü dünden daha ileri götürmektir. Rasulullah (S.A.V) Efendimiz: “İki günü eşit olan ziyandadır.” buyuruyorlar. Sürekli ilerlemek, başarıyı artırmak hedefimizdir.

Bize emanet edilen gencecik dimağları, maddî ve manevî ilimlerle donatmak, çıtayı daima yükseltmek hepimizin şiarıdır. Eğitim ve öğretim faaliyetlerimizi yürütürken çağımızın bütün teknik donanımlarını kullanmaya çalışıyoruz. Okulumuzun fizikî şartlarını sürekli olarak iyileştiriyor, güzelleştiriyoruz.

Fen ve Teknoloji laboratuvarlarımızı, bilgisayar laboratuvarımızı yeniliyor, en son teknik malzemelerle donatıyoruz. Binalarımızda sürekli tadilatlar ve yenilikler yapıyoruz, yapmaya da devam edeceğiz.

Gençlerimizi yetiştirirken bilgiyi öğretmek, öğrendiklerine inandırmak ve inandıklarıyla yaşamalarını sağlamak en büyük arzumuzdur. Bir insan değişirse bir aile değişir, bir aile değişirse toplum değişir.

Bir yazarımız yazısında şöyle diyor:

“Hz. İbrahim ateşe atılana kadar insanlar ateşin yakacağına inanıyorlardı. O gün ateş Hz. İbrahim'i yakmadı. Şimdi insanlar bizi ateşin yakacağına tekrar inandırmaya çalışıyor. Oysa biz Hz. İbrahim'e inanmalıyız.”

Sözlerine Hz. Mevlana'nın şu mısralarıyla son vermek istiyorum:

Biz gittik kalanlar sağ olsun, doğan mutlaka ölür
O kadar konuşmayın, o kadar yorulmayın
Şu yerin altında çirak ne olmuşsa usta da o olmuştur.
Direği yelden olan yapı ne kadar dayanabilir ki
Kötüysek kötülüğümüzle geçip gittik
Zamanın tek eri olsan bile
Tek tek gidenler gibi sen de gidersin bir gün.
Yalnız kalmak istemiyorsan
Hayırdan, iyilikten evladın olsun.

Yolu İmam Hatip'e düşenlerden, Yolu İmam Hatip' ten geçenlerden, İmam Hatip'i yol seçenlerden Allah (C.C.) razı olsun.

İMAM HATİP RÜZGÂRI

Naci Kartal
Müdür Başyardımcısı

İnsan yaradılışı gereği değiştiremeyeceği bazı özellikleriyle dünyaya gelir bu Cenâb-ı ALLAH'ın takdiridir. Bununla birlikte insanın yaşam tarzı ve hayatına yön verdiği kararları vardır ve bu kararlardan dolayı insan sorumluluk yükünü sırtlayıp hayatına devam etmektedir.

Okul öncesi eğitimden başlayarak süregelen bir eğitim hayatı; insanın düşünce yapısının oluşmasında, kişilik ve kimlik kazanmasında çok etkilidir. İşte bu süreçte imam hatipli olarak eğitim görmek ve bu terbiyeyle yetişmek insanın elinde olan bir durumdur. Bu tercihimizden dolayı bir misyon ve vizyon şemsiyesi altına girmiş, hal ve hareketlerimizle örnek bir insan yani model olmuşuzdur. Çünkü "İMAM" kelimesinin "önde olmak, öne geçmek" olarak anlam bulması, toplumun beklentisini de beraberinde getirmiştir.

Kaldı ki örnek olmak, İmam Hatiplinin asil duruşunu yansıtan bir özelliktir. Bu duruş 632'de hayat bulmuş, nurlanarak kâinatı sarmış ve ahrete kadar da devam edecektir. Ne mutluyuz ki imam hatip okulları, özü sözü bir, tutarlı ve dürüst, inandığı değerler için yaşayan, görev bilincini kutsal sayan, vatan ve millet sevgisini ruhunda taşıyan, çalışkan ve başarılı bireyler yetiştirmiş; bu insanlar gerek ülkemizde gerekse yurtdışında önemli vazifeler üstlenerek hakkı ve adaleti hâkim kılmaya çalışmışlardır.

60 yıldır Konya'da esen imam hatip rüzgârı azalmadan sürecektir, bu rüzgâr gönülleri titretmeye devam edecek ve ruhumuzdaki iman ateşini kıyamete kadar söndürmeyecektir!..

Bütün gençlere ve özellikle İmam hatip gençliğine nasihat olması amacıyla sözlerime Necip Fazıl'ın şu ifadeleriyle son vermek istiyorum:

"Bir gençlik, bir gençlik, bir gençlik..."

"Zaman bendedir ve mekân bana emanettir!" şuurunda bir gençlik...

"Kim var?" diye seslenilince, sağına ve soluna bakmadan fert fert 'ben varım!' cevabını verici, her ferdi "benim olmadığım yerde kimse yoktur!" fikrini besleyici bir dâva ahlakına kaynak bir gençlik...

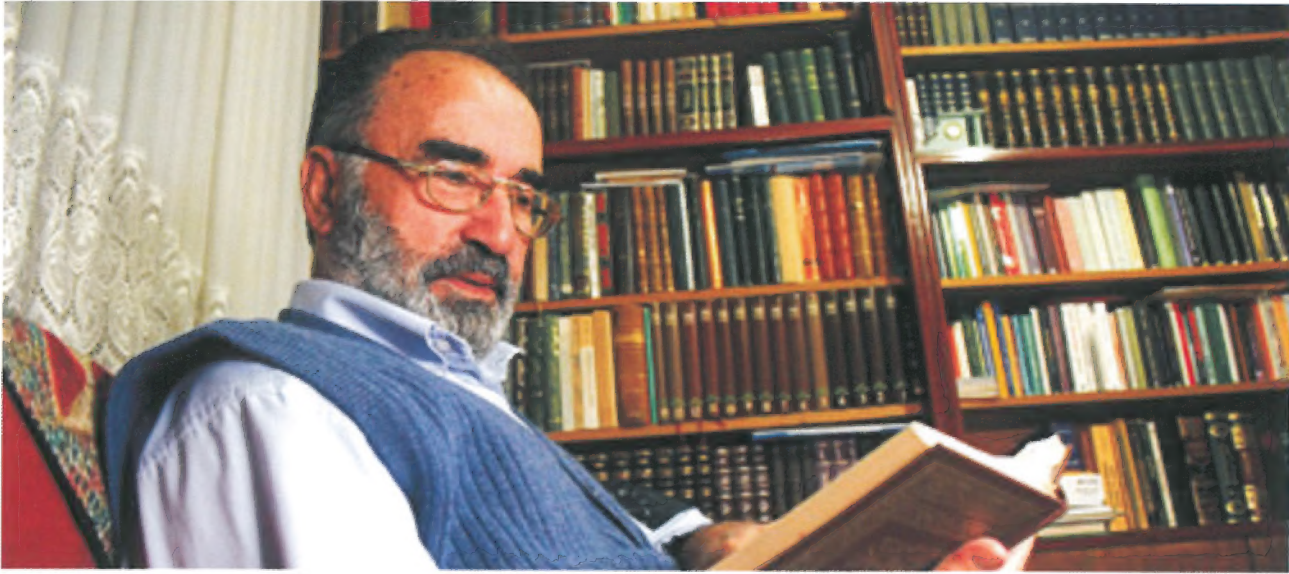
"Gerçek müslüman olsaydınız bu hallerden hiçbiri başımıza gelmezdi!" diyecek ve gerçek müslümanlığın 'nasıl' ını ve 'ne idüğü' nü her haliyle gösterecek bir gençlik...

Tek cümleyle, Allahın, kâinatı yüzü suyu, hürmetine yarattığı Sevgilisinin fezâyı bütün yıldızlarıyla manto gibi saran mukaddes eteğine tutunacak, ve O'ndan başka hiçbir tutamak, dayanak, sığınak tanımayacak ve O'nun düşmanlarını ancak kubur farelerine lâyık bir muameleye tâbi tutacak bir gençlik...

Genç adam! Bundan böyle senden beklediğim şudur:

Tabutumu öz ellerinle musalla taşına koyarken, Anadolu kıtası büyüklüğündeki dâva taşını da gediğine koymayı unutma ve bunu tek vasiyetim bil!

Allahın selâmı üzerine olsun..."

İMAM HATİP OKULLARI MİLLETİN İMANINDAN DOĞDU VE BU İMANLA YAŞAYACAK

Prof. Dr.

Hayrettin KARAMAN

Konya İmam Hatip Okulu İlk Mezunlarından

Yaşanan dinin önemli unsurları vahye dayalı bilgi, iman, amel ve duygudur. Bunlardan biri eksik olunca din de eksik olur; yalnız eksilmekle de kalmaz, diğer unsurları etkileyerek, zayıf-latarak, bozarak tamamen yok olmaya götürür.

Din bilgisi ve eğitimi ailede başlar, diğer eğitim çevrelerinde ve özellikle okulda devam eder. Okul çağında çocuklar ve gençler din eğitim ve öğretiminden uzak tutulamaz; tutulursa bu kopukluğu telafi etmek imkânsız gibidir. Laik ülkelerin devlet okullarında (özel okullarda değil) belli bir dinin eğitim ve öğretimi herkes için mecbur hale getirilemez, ama her dinin mensuplarına, istedikleri din eğitimi ve öğretimini almaları için çeşitli imkânlar sağlanır; mesela haftada bir gün okul tatil edilir, sınıflar din derslerine açılır, din mensuplarının (ilgili kurum ve kuruluşlarının) seçtikleri din öğretmenleri gelip eğitim ve öğretim yaparlar, gerektiğinde çocuklar mabetlere götürülür... Özel (mesela kiliseye ait) okullarda ise bütün öğrencilere belli bir dinin eğitim ve öğretimi de verilir, istemeyen, çocuğunu bu okullara vermez.

Bizim ülkenin laikliği bir acı; sözüm ona mecburi din dersi var, ama adı "din kültürü ve ahlak bilgisi"; yani dinin kendisi değil kültürü, ahlakın eğitimi değil, bilgisi. Niçin böyle? Laikliği korumak için. Eğer belli bir dinin eğitim ve öğretimi (mesela İslam din ve ahlak bilgisi ve eğitimi) olsaydı istemeyenler de bu dine mecbur edilmiş olacaktı. Formül öyle bulunmuş, isim ona göre konmuş ve laiklik korunmuş, ama laikliği (din ve vicdan özgürlüğünü) korumak için bir şey daha yapmak gerekirken bu yapılmamış; yani isteyenlere belli bir dinin eğitim ve öğretimini alma, aldırma imkânları kapalı tutulmuş, ilköğretimi bitirmeyen öğrencilerin yaz Kur'an kurslarına devamları bile yasaklanmış. Bu durum karşısında dindar vatandaş farklı (hem İslam eğitim ve bilgisi verilen hem de orta öğretim yapılan) bir okul istemiş, bu istek de İmam Hatip Okulları ile karşılanmış. Laikliği dindarlaşmaya karşı bir araç olarak kullanmak isteyenler baştan beri bu okullara karşı çıkmışlar, bu okulları kapatmaya muvaffak olamayınca bir yandan orta kısımlarını kaldırma, diğer yandan lisesinden mezun olanları din hizmeti mesleğine mahkûm etme yolunu seçmişlerdir. Hâlbuki dindar vatandaşın ihtiyacı yalnızca din görevlisi temin etmek değil, aynı zamanda çocuklarını dindar olarak yetiştirmek ve her kademedeki hayata sokmaktır.

Bu okullara laiklik adına karşı çıkanlara şunu hatırlatmak isterim:

Laikliği, din ve vicdan özgürlüğünü korumanın yolu İmam Hatip Okulları'nı korumaktan ve belli ölçülerde din eğitim ve öğretimine de yer veren özel orta öğretim okullarına izin vermekten geçer. Hem devlet okullarında din eğitim ve öğretimine imkân verilmez hem de İHL ve özel okullarda din eğitimi engellenirse bunu yapanlar laik değil, din özgürlüğü karşıtı, hatta din karşıtı olurlar.

Türkiye Cumhuriyeti'nin millî eğitim politikasının hedefi bu milletin temel değerlerinin ortak paydasında insan yetiştirmek değildir. Böyle olsaydı hem Orta Asya'dan taşınan ve tarih boyunca gelişerek, değişerek devam eden kültür, hem de belli bir tarihten itibaren bu kültürün hakim unsuru ve en önemli dönüştürücüsü olan İslam, millî eğitimin de ortak değeri olurdu. Müslüman ve Türk olmayan unsurlar da bu kültürü ve bu dini, bir ortak kültür değeri olarak tanırlar, dinleri farklı olanlar bile "kültür müslümanı" olarak yetiştirirdi. Millî eğitim, "tarihten gelen ortak değerleri asgariye indirilmiş, çağdaşlık adına Batı'yı taklit eden" insan tipi yetiştiriyor. Bu insanın da, olabildiğince çok nüfusu çerçevesine alan ortak değerleri yok gibi; bu yüzden olmalıdır ki, insanımız sağcı solcu olarak ve her biri de kendi aralarında, başka başka milletlerin mensupları gibi parçalanmışlar, bölünmüşler, zaman zaman kıyasıya birbirlerine girmişlerdir. İşte bu durumdan şikâyetçi olan bazı vatandaşlar, çağdaş hayatı tanımakla beraber tarihten devralınan değerleri de sahiplenmiş okuryazar insan yetişmesini istiyorlar, yine millî eğitimin izni ile ve onun denetimi altında programı farklı bir okul istiyorlar, bu okul da İmam Hatip adıyla açılmış (daha doğrusu zaman içinde bu mahiyete dönüşmüş) oluyor. Zaten İslam'a göre her Müslüman aynı zamanda, kendisinden daha az bilenlere namazda imam olabilir, bu gençler de hem okumuş yazmış vatandaş, bürokrat, sanayici, tüccar vb. olmak hem de gerektiğinde veya devamlı ve maaşlı olarak imam, hatip, vaiz... olmak istiyorlar. Bu gerçekleştiğinde "eğitimde birlik ilkesi" de, "çokluk ve çeşitlilik içinde birlik" şeklinde tecelli edecektir. Çağdaş demokrasilerin de hedefi bundan ibarettir.

DİN VE DİN EĞİTİMİ

Şükrü ÖZÜDOĞRU
Konya İmam Hatip Lisesi
Meslek Dersleri Emekli Öğretmeni

Din, dünya ve ahirette mutluluğa giden yolları gösteren, iyiyi kötüden, güzeli çirkinden, hayrı şerden nasıl ayırt edeceğimizi öğretip hayatımızı en güzel şekilde düzenleyen ilahi bir yoldur ve insanlık tarihi kadar eski bir kavramdır. Hak ve bâtıl dinler diye iki kısma ayrılır.

İslam âlimlerinin dinleri tasnifi temelde Kur'an'a dayanır. Bazı ayetlerde İslam için "Allah katındaki din" (Al-i İmran 3/19), "dosdoğru din" (er-Rum 30/30), "hak din" (et-Tevbe 9/33; el-fetih 48/28; es-saf 61/9) tabirleri yer alırken bu son ayetlerde bütün dinlerden, al-i İmran suresinin 85. Ayetinde de İslam'dan başka dinden söz edildiği, böylece İslam dışındaki inanç sistemlerine de din denildiği görülür. Buna göre kaynağının ilahi olması ve orijinalitesini koruması sebebiyle İslam hak dindir. Diğer dinlerden ilahi vahye dayanmayanlara "batıl dinler", ilahi vahye dayanmakla beraber asli şeklini koruyamamış olanlara da (Hristiyanlık ve Yahudilik) "muharref dinler" denilmiştir.²

İslam literatüründe din; akıl sahiplerini kendi hür iradeleri ile hayra sevk eden ilahi kanun şeklinde tanımlanır.³ Buna göre din, insan ruhu için fitrî ve ebedî bir ihtiyaç, toplumu ayakta tutan önemli bir bağ, sayılmaz bir huzur kaynağı ve toplumun huzurunu sağlayan sosyal bir müessesedir. Her insan doğuştan din

fikrine sahiptir. Tarihin en ilkel kavimlerinden en medenî toplumlarına kadar, her kademede din duygusunun mevcudiyeti tespit edilmiş ve dinin önemli bir ihtiyaç olduğu kabul edilmiştir.

Tasavvuf ve din psikologlarına göre din, insanı kâmil insan olmaya sevk eden bir disiplindir.⁴ Din duygusu, insanın fitratında mevcut olan yüce bir duygudur.⁵ İnsanın ve hayatın her yönünü kuşatır.

Dinin özünü iman esasları, ana unsurunu da ibadetler teşkil eder. Ancak dindarlık bunlardan ibaret değildir. Dindarlık, yaratana kulluk, yaratılana şefkat ve sevgi üzere olmak ve dinî hayatı yaşamaktır.⁶ Din sırf inançtan ibaret değildir. Bunu ne kadar tekrar etsek azdır. Din, aynı zamanda, amelî bir hayat yolu; emirler ve yasaklar ihtiva eden ilahî bir kanundur.⁷

İnsanlık tarihinde çok önemli bir faktör olan din, bugün de aynı önemi devam ettirmektedir. Her şeyden önce dinin toplumsal yönlerinin incelenmesi, ön yargılardan uzak, tarafsız ve objektif bir çalışmayı iktiza eder. Bu durum, sadece modern zamanlara özgü bir durum değildir. Bütün insanlık tecrübesi de bunu göstermektedir.⁸

Toplum kurumlarının en önemlilerinden olan din, Türk toplumunun dinî yaşantısının, değerlerinin ve sosyal ilişkilerinin temelini oluşturur. Bu yüzden din,

sosyolojik araştırmalarda büyük titizlikle ve objektiflikle ele alınması gereken önemli toplumsal bir realitedir.⁹

Burada bir gerçeği daha belirtmek gerekir. Hak din; Allah (c.c) tarafından gönderilen, ilahî kaynağa dayanan, Allah, peygamber ve ahiret inancı taşıyan bir dindir. Hak din kavramıyla da, genelde vahye dayalı ilahî dinlerin tamamı, özelde ise İslam kastedilmektedir. Bütün ilahî dinler, son din olan İslam dininde kemâlini bulmuştur.

Din eğitime gelince; genel eğitimin amaçlarının gerçekleştirilmesinde din eğitimi ve öğretiminin önemli bir yeri vardır. Din öğretimi; itikat, ibadet, muamelat ve ahlak konularının neler olduğunu ve bu konularda dinin hangi kuralları koyduğunu bilmek, din eğitimi ise; dinin öğrettiği bu konulara inanmak ve davranışları ile uyutlamaya çalışmaktır.

Din eğitimi ve öğretiminde en önemli husus, hangi konunun ne ölçüde verileceğini iyi bilmektir. Zamansız ve yanlış öğretimin zararları bütün eğitim ve öğretim konuları için geçerli olduğu gibi din eğitimi için daha büyüktür. Çünkü din eğitiminin tesiri çok daha derin ve kalıcıdır.

Günümüzde bütün hür dünyada din eğitimi ve öğretimi bir fert sorunu olmaktan çıkmış ve topluma mal olmuştur. “Din gerekli midir?” gibi tartışmalar geride bırakılarak, örgün ve yaygın eğitim içinde nasıl bir din eğitiminin ve öğretiminin yapılması gerektiğinin yolları araştırılmaya başlanmıştır.¹⁰

Örgün eğitim sistemimiz içerisinde ortaöğretim seviyesinde din eğitim-öğretimi iki farklı şekilde ve değişik amaçlarla yürütülmektedir. Birincisi; İmam Hatip Liseleri'ndeki mesleki amaçlı din eğitim-öğretimidir. İkincisi; ortaokul, lise ve dengi okullarda ki (bu günkü anlamda ortaöğretimdeki) “kültürel” amaçlı din öğretimidir.¹¹ Örgün eğitim kurumu olan İmam Hatip Liseleri'nde verilen din eğitimi ve öğretimi, burada öğrenim gören öğrencilerin dinî inanç ve tutumlarının şekillenmesinde etkin bir fonksiyon görmektedir.¹²

Ülkemizde 1951 yılından itibaren Milli Eğitim Bakanlığı'na bağlı olarak açılan ve 1957–1958 öğretim yılından itibaren mezun vermeye başlayan İmam Hatip Liseleri örgün din eğitiminin ve öğretiminin verildiği

önemli kurumlardır. Bu okullardan zamanımıza kadar binlerce öğrenci mezun olmuş ve yurt dışında önemli görevler üstlenmişlerdir. Yine ülkemizde örgün din eğitiminin verildiği ikinci önemli kurum üniversitelere bağlı olarak eğitimi sürdüren İlahiyat Fakülteleri'dir. Örgün eğitimin yanısıra yaygın din eğitimi de önemli bir ihtiyaçtır. Toplumun din konusunda aydınlatılması ve yaygın din eğitiminin veril-mesi, yasal bir kuruluş olan Diyanet İşleri Başkanlığı tarafından yürütülmektedir. Camiler ve Kur'an kursları Diyanet İşleri Başkanlığı'nın uygulama yerleridir. Yaygın din eğitimi ve öğretimi genel olarak müftüler, vaizler, imam hatipler ve Kur'an kursu öğretmenleri tarafından gerçekleştirilir.

İnsanın manevî duygularının geliştirilmesinde din eğitiminin rolü büyüktür. İnsan sadece maddî bir varlık olmadığı için onun manevî hayatının da terbiye edilmesi gerekmektedir. Bu önemli konu ihmal edildiği zaman insanlar inançsızlık, manevî değer boşluğu, çeşitli buhranlar ve ahlakî bunalımlar gibi hiç de arzu edilmeyen hallerle karşı karşıya kalabilirler. Diğer bir deyişle maddenin esiri olmuş, ahlak, fazilet, vatanseverlik ve şefkat gibi insana yakışan özelliklerden uzak, ruhsuz bir insan halini almış olur.¹³ Din eğitimi ferde hayatını düzene koymak için temel ilkeleri kazandırır. Eşya ve olayları Allah'ın iradesine bağlı olarak yorumlama biçiminde insanın davranışlarına yol gösterici olur.¹⁴

Şahsiyet gelişmesinde ve kültürel değerlerin kazandırılmasında din eğitiminin rolü çok büyüktür. Yetişmekte olan nesillere örgün ve yaygın din eğitiminin önemi tartışma konusu olmaktan çıkarılıp, tartışmalar nasıl daha faydalı olunacağı noktasında yoğunlaştırılmalı ve ideal bir din eğitiminin kuralları konulmalıdır.

Bu vesile ile Türkiye'de İmam Hatip Liseleri'nin açılışının 60. yılını kutlar, tüm İmam Hatip Lisesi mezun ve mensubuna hayırlı olsun der, başarılar dilerim. Saygılarımla.

KAYNAKÇA

- 1-Şükrü Özüdoğru-Hasan Bağcı, Dini Bilgiler Rehberi, 3. Baskı, Akçağ Yayınları, Ankara 1991, s.4
- 2-Günay Tümer, “Din”, Türkiye Diyanet Vakfı İslam Ansiklopedisi, C.9, İstanbul 1994, s.318
- 3-Şükrü Özüdoğru, Ayet ve Hadislerin Işığında İslami Gerçekler, Esra Yayınları, 4. Baskı, Konya 2008, s.13
- 4-Mahir İz, Tasavvuf, Kitabevi Yayınları, 6. Baskı, İstanbul 1997, s.40
- 5-Şükrü Özüdoğru, Eğitimci Gözüyle Çocuk Eğitimi, Memleket İletişim A.Ş. Konya 2005, s.101
- 6-Şükrü Özüdoğru, Eğitimci Gözüyle Gençlerin Eğitimi, Türk Anadolu Vakfı Kültür Serisi, Konya 2010, s.70
- 6-Ali Fuad Başgil, Din ve Laiklik, Yağmur Yayınları, 8. Baskı, İstanbul 2007, s.85
- 7-Din-Toplum İlişkileri Komisyonu, Abant Platformu, Gazeteciler ve Yazarlar Vakfı Yayınları, İstanbul 2000, s.170

- 8-Halide Nur Özüdoğru Erdoğan, Kırsal Yaşamda Kadın ve Din (Konya Örneği), Çizgi Kitabevi Yayınları, Konya 2010, s.1410-Şükrü
- 9-Özüdoğru, Kuruluşundan Bugüne Türkiye'de İmam Hatip Liseleri ve Konya İmam Hatip Lisesi, Altınarış Ofset, 2. Baskı, Konya 2003, s.17
- 10-Hayatı Hökelekli, Çocuk, Genç, Aile Psikolojisi ve Din, Dem Yayınları, İstanbul 2009, s.12
- 11-Halide Nur Özüdoğru, İmam Hatip Lisesi Öğrencilerinin Dini İnanç ve Tutumları ile Sosyo-Kültürel Beklenti ve Sorunları (Konya Örneği), Bastılmamış Yüksek Lisans Tezi, Konya, 2003, S.98
- 12-Mücteba Uğur, “Türkiye'de Din Eğitimi”, Diyanet Gazetesi, Sayı: 79, Ankara 1965, s.11
- 13-Halis Ayhan, Türkiye'de Din Eğitimi, M.Ü. İlahiyat Vakfı Yayınları, İstanbul 1999, s.XVIII

Halil İbrahim Sayar ile BİR SÖYLEŞİ

E. Safiye SEVEN
A. Osman Yaman
Türk Dili Edebiyatı Öğretmeni
Fatmanur SARIKAYA 11/A
Elif KELEŞ 11/H

1) İmam Hatiplilerle olan gönül bağınızı, sizin ve babanızın camiamıza olan maddi ve manevi desteklerinizi biliyoruz. İmam Hatip Liselerinin kuruluşunun 60. yılı münasebetiyle bir dergi çıkarıyoruz. Bu amaçla sizinle bir söyleşi gerçekleştirmek istiyoruz. Bize kısaca kendinizi tanıtır mısınız?

-1920 Sille doğumluyum. İlkokulu Altınçeşme'de okudum.1936 yılında ortaokuldan ayrıldım. Sonra ticaretle uğraşmaya başladım.1942'den 1946'ya kadar ikinci cihan harbinde 4 sene askerlik yaptım. Terhis olup geldiğimde Hacıveyszade Camini Hacıveyszade (hz.) ile tamir ettik.1951'de Alaaddin Camiini cami haline getirdim. Daha sonra Şems ve İplikçi Camii'nin onarımlarını yaptım.

2) İmam Hatip Liselerinin misyonu hakkında bir değerlendirme yapar mısınız?

-İmam Hatipli öğrencileri her zaman ön planda tutarım. Şirkette çalışacak işçi alacağım zaman ilk sorduğum soru; nerede okuduğudur. Eğer İmam Hatip Lisesi ise hemen işe alıyorum. Yani İmam Hatipli öğrencilere önem veriyorum.

3) İmam Hatip misyonuna sahip olmak, kendini bir dava içinde bulmaktır. Siz kendinizi ne zaman ve nasıl bu dava içinde buldunuz?

-1987'de Medine-i Münevvere' de kaldığım otelin pencereleri Cennet-ül Baki'ye bakıyordu ve duvarın arkasında Mahmud Sami Hazretleri'nin kabristanı vardı. Rüyamda M.Sami Hazretleri'yle büyük bir odadayız. O bir köşede oturuyor ben ise karşı köşede oturuyorum. İkimizin elinde de telefonlar var. Sami Efendi hz. Telefonu aldı ve eliyle göstererek: "Evladım bu okulun su tesisatlarını, camisini sen yapacaksın" dedi. Ben de: "Başüstüne efendim" dedim ve telefon kapandı. Sonra başucundan soba borusu gibi bir borudan gözyaşı gibi bir su akıyordu. Odaya omuzlarında borularla adamlar geldiler:" Hadi su boşa akmasın şu boruları bir bağlayiver" dedi. Başımı sağa çevirdiğim zaman üç tane boru gördüm fakat üçünün de ağzı adamakıllı tıkalıydı. Boruyu getirenlere dedim ki: "İlk önce şu tıkanıklıkları açayım, ondan sonra bağlarız. Boruları şuraya bırakın." Boruları bıraktılar ve ben uyandım. 'Allah Allah' dedim. Çünkü bu tür zatların bu türlü ifadeleri hiçbir zaman boşa çıkmaz.

Ben bu rüyayı 1990'a kadar unutmuştum. O zaman ki Selçuklu Belediye Başkanı İsmail Öksüzler dükkânıma geldi. Bana dedi ki;

"Ben seçimden önce eğer seçilirsem Selçuklu'ya bir İHL yaptıracağıma söz verdim. Cenab-ı Hakk da nasip etti ve başkan olduk. Şimdi sözümüzü tutma zamanı. Bu okulu sen yapacaksın." Ben de: "Teşekkür ederim ama bunu yapmama imkân yok." dedim. Fakat o kadar ısrar etti ki; kıramadım. Daha sonra belediye başkanlarıyla toplantı yaptık. Bana "Selçuklu'ya bir İ.H.L. yapılacak. Bunu da sen yapacaksın. Biz sana kayıtsız şartsız kefiliz" dediler. O anda Medine'deki rüya aklıma geldi (ve amcamız burada gözyaşlarını tutamadı) "peki yapayım" dedim ve sonra Anadolu İHL derneğini kurdum. İşte İHL davası içinde kendimi bulmam, bu zamana rastlar.

4) İmam Hatip camiası ile bağınız ne zaman başladı?

Bu süreçte hangi görevleri üstlendiniz?

-Hacı Kaymak (Kasım Amca) Konya'nın tüm eşrafını İHL

Derneğini kurmak için topladı. Babam Sıtkı Sayar ve Hacıveyszade Hazretleri de bunlardandı. Bu derneğin, maddi kaynağı Hacı Kaymak Kasım, manevi kaynağı Hacıveyszade, inşaat yönünden tek kaynak ise babam Sıtkı Sayar'dı. Dernek kurulduktan sonra bir gün Hacıveyszade Hazretleri, beni gördü ve:" Babam! Derneğin kurucuları arasında sen yoksun?" dedi. Bu vesileyle İHL camiasına ilk adımımı attım. Şu anda bu dernekten sağ kalan bir tek benim.

5) İmam Hatiplilere verdiğiniz destek hepimiz tarafından bilinmekte. Bu sizde nasıl bir duygu oluşturuyor? Bununla ilgili bir hatıranız var mı?

-Bu güzel bir duygu. Hatta bir gün Çorum'lu bir çocuk okula yazılmak için geldi. Azimli bir çocuğa benziyordu, fakat evliydi."Ne olursa olsun" dedim ve bütün mesuliyeti üzerine aldım ve ilginç olan da şudur ki bu çocuk günümüzün önemli alimlerinden Hayrettin Karaman'dır.

6) Türkiye'deki eğitim sistemi içerisinde İmam Hatiplerin yeri ve önemi nedir? Kısa bir değerlendirme yapar mısınız?

-İmam Hatip hakkında Hacıveyszade hz. hep şunu derlerdi "Bir çocuk İHL'nin bir kapısından girse, hiç okumadan öbür kapısından çıkarsa, onun alacağı feyz ona yeter."

7) İmam Hatipliler olarak içerisinde yaşadığımız çağın açtığı yaralara merhem niteliğinde altın bir tavsiyeniz var mı?

-Maneviyata, din terbiyesine dayanmayan bir eğitim kuvvetli dahi olsa hiçbir etkisi olmaz. Sizlere tavsiyem İmam Hatip okulunu severek okumanız, zorla değil neşeyle yapmanız....

60 Yıldır

Okulumuzun Hamisiydi

YUVAMIZDAN BİR BEYAZ GÜVERCİN UÇTU

EHİ KELEŞ 11/H

Bir güvercin uçuverdi bu bahçeden. Öğrencilere kanat geren, onların ihtiyaçlarına yetişen, hemen her anında okulun arkasında dimdik duran bir beyaz güvercin idi o.

Günlerden Cuma sabahıydı. Gözlerde yaş, dillerde dua ile onu uğurlamaya gitti bu imam hatipli. Evet... Veysel Dedemizden bahsediyorum. Ömrünü eğitim davasına adanmış, cenazesine imam hatiplinin katıldığı o büyük çınardan söz ediyorum. Yüzünden tebessümü hiç eksik olmayan böyle bir insanın cenazesinde bulunmak bizim için bir vefa göreviydi. İmam Hatip Lisesi'nin tozunu yutan herkesin minnet borcuydu, ona olan son görevimizi yapmak da bize düşerdi elbet. Yerine getirebildiysek ne ala...

Bugün, onun ölüm günü değil, sevgilisine kavuştuğu gün idi. Hz. Mevlana'nın şeb-i aruzu gibi. Böyle uğurladık o büyük çınarı. O duyguyu anlatmaya kelimeler kifayetsiz kalıyor.

İnsan ömründe bir defa da olsa o manevi duyguyu yaşamalı, o havanın içerisinde olmalı. Çünkü insana ölümü hatırlatıyor, nasıl yaşayacağını ve niçin yaşayacağını öğretiyor. Bu yüzden cenaze namazına gitmek tüm Müslümanlar için önemli bir görevdir.

Rasulullah (s.a.v.) bir hadisi şerifinde şöyle buyurmuştur: "Kim, sevâbına inanarak, karşılığını sâdece Allâh'tan bekleyerek bir Müslümanın cenâzesi ile birlikte gider ve namazı kılınıp gömülünceye kadar beklerse her biri Uhud Dağı kadar olan iki kırat sevapla döner. Kim de cenâze namazını kılar, defnolunmadan önce ayrılırsa bir kırat sevapla döner." (Buhârî, İmân 35)

İşte biz de hem Rasulullah'ın (s.a.v.) buyurduğu gibi sevap kazanmak hem de Veysel Dedemize olan son görevimizi bütün sevenleriyle ve imam hatipli kardeşlerimizle beraber yerine getirmek için onun cenaze töreninde bulunduk.

Kur'an-ı Kerim'e sınıksız sarılmayı, Rasulullah (s.a.v.) yolundan gitmeyi ve Müslüman olarak ölmeyi hepimize nasip etsin inşallah...

Veysel Dedemize Allah Rahmet Eylesin.

VEYSEL DEDEMİZ HAKK'A YÜRÜDÜ

Emine MUTLU 11/C

Mübarek Cuma günüydü. Sela sesleri tüm Konya'dan semaya yükseliyordu. Konya sicim misali ağlıyordu. Tüm kainat her şeyin farkındaydı: kuşların nidaları, yaprakların rüzgarla buluştuğundaki o muhteşem ses bile okunan selayı dinliyordu...

"Veysel OKTUT Cuma namazına mütakip" sözleri çınlıyordu kulağımda. Okunan selanın kime ait olduğunu anlamıştım o anda. Veysel Dedemiz Hakkın rahmetine kavuşmuş, sevgiliyle yareniyle buluşmuştu.

Yirmi gün ya olmuştu, ya olmamıştı hayat yoldaşı sırdasından ayrılalı. Ya Rabbi; ne muhteşem lütüf bu.... "insan nasıl yaşarsa öyle ölür, nasıl ölürse öyle haşr edilir."

Yaşamı ayrı bir sevdâ, vefatı ayrı bir rahmet. Rabbimin lütfuyla nasip oldu namazını kılmak, o ne güzel namaz, ne muhteşem cemaaddi,

Zevcesinin tabiriyle o ÜVEYS EL GARANİ'ydi. İnsanlar değil de melekler uçuruyor gibiydi, musalla taşından yeşil örtülü tabutu. Sanırsın ki tabut kendi yürüyüp, kendi kendini koydu kara toprağa; bir an önce CEMALULLAH'A kavuşmak umuduyla. İnsanlar biçare bakınıyordu etrafa, ne oluyor ne bitiyor anlayabilmek çabasıyla, Sanki o an donmuştu tüm Konya, konmuştu işte Garani kara toprağa. Kendi söylemiyle Köroğlu'nun yanına....

İşte hiçbir şeye yok diyemeyen, elinden geldiğince insanlara ve özellikle imam hatip camiasına maddi manevi destek olan, hayır için harcanan ömür tükemişti.

Onun için yapacağımız tek şey, DUAYDI... Mekanın cennet olsun, VEYSEL DEDE.....

60. YILINDA İMAM-HATİP OKULLARI

Halit GÜLER

Diyanet İşleri Eski Başkan Yardımcısı
Konya İmam-Hatip Okulu 1957-58 Mezunı

Bazı insanlar, İmam-Hatip Okulları'nın çağdaş ilme ve modern hayata kapılarını kapatmış gerici yuvaları olduğunu iddia ediyorlardı. Aradan 60 yıl geçmiş olmasına rağmen halen iddia edenler de var. Bu düşünceye sahip olanlardan yaşayanlar, durumun iddia edildiği şekilde gelişmediğinden bilgi sahibidirler ve herhalde üzgündürler. Eğer İmam-Hatip Okulları'ndan mezun olanların içerisinde gerici ve yobazlar çıksaydı memnun olacaklardı ve biz bu durumu yıllarca önce söylemedik mi diyeceklerdi. Nasıl da her şey bizim bahsettiğimiz gibi oldu ve yıllar sonra ortaya çıktı diyerek devrim davulu çalıp oynayacaklardı. Ne yazık ki öyle olmadı ve zaten verilen bilgi ve inançla mezunlarının öyle olması da mümkün değildi.

Çok şükür İmam-Hatip Okulu mezunları, bu okulları açanları, kendilerine hizmet verenleri ve ümit bağlayanları mahcup etmediler. Bu eğitim kurumu, orta öğretimde örnekliğini hep korudu. Bu zamana kadar yurt çapında binlerce mezun verdi. Mezunları arasında modern hayata, demokratik sisteme ve çağdaş düşünceye ters düşecek kimse çıkmadı. Haksız yere suçlandı, hırpalandı, zaman zaman mezunların hakları sınırlandı, mezunları zaman zaman resmi kurumlardan çıkarıldı, ama soğukkanlılıkla ve ülke sevgisiyle hep sabrettiler. Sabreden derviş, muradına erermiş.

Çok şükür İmam-Hatip Okulları'nın 60. yılını gördük. Hayırlı olsun!

60. KURULUŞ YILINDA İMAM HATİP OKULLARI

Av. M. Ali UZ

Araştırmacı Yazar
Konya İmam Hatip Okulu İlk Mezunlarından

Bundan altmış yıl önce açılan İmam Hatip Liseleri, geçen bu süre içerisinde Türk Eğitim tarihinde, diğer eğitim kurumlarımız arasında ait olduğu şerefli yeri almış, geleceğe emin adımlarla ilerlemektedir.

Bütün temennimiz eşit eğitim şartları altında önünün açılması, onlara aşkla bağlı oldukları devlet ve milletine hizmet imkânları sağlan-masıdır.

Geçmişte olduğu gibi, yakın bir gelecekte Türkiye, gelişmiş ülkeler arasında layık olduğu yeri alacak, imam hatip nesline bu kalkınmada önemli görevler düşecektir.

Bu görev şuuru içerisinde daha nice altmış yıllara diyoruz.

NİCE 60. YILLARA

Av. M. Ali ALDUR

Konya İmam Hatip Okulu
İlk Mezunlarından

Bundan altmış yıl önce açılan İmam Hatip Liseleri, geçen bu süre içerisinde Türk Eğitim tarihinde, diğer eğitim kurumlarımız arasında ait olduğu şerefli yeri almış, geleceğe emin adımlarla ilerlemektedir.

Bütün temennimiz eşit eğitim şartları altında önünün açılması, onlara aşkla bağlı oldukları devlet ve milletine hizmet imkânları sağlan-masıdır.

Geçmişte olduğu gibi, yakın bir gelecekte Türkiye, gelişmiş ülkeler arasında layık olduğu yeri alacak, imam hatip nesline bu kalkınmada önemli görevler düşecektir.

Bu görev şuuru içerisinde daha nice altmış yıllara diyoruz.

İMAM HATİP LİSELERİNİN 60. YILI

Lütfi ERSÖZ

Konya Otogar Müdürü
Konya İmam Hatip Okulu
Mezunlarından

Anadolu'nun manevî ve kültürel zenginlikle dopdolu olan medeniyeti, İmam Hatip Liseleri'nin açılışını zorunlu kılmıştır. Kuruluşundan bugüne kadar ortaya çıkış şekli, yapısı, müfredatı öğrencileri ve mezunlarıyla Türkiye'nin en önemli yapı taşlarından biri olmuştur.

Cengiz Numanoğlu Üstad'ın güzelce ifade ettiği gibi;

Benim olsa bu dünya

Kurtuluşa çözüm yok

Bir dua bekliyorum

Başka şeyde gözüm yok

diye bilen çok özel aydınlık bir gençlik bu okullarımızda yetiştirilmektedir.

İmam Hatip Okulları'na hem dinî, hem de müspet ilimleri öğrenmek için kayıt yaptıran, cefakâr Anadolu insanı, bin bir fedakârlıklarla okuyup bu güzel ilim, irfan yuvalarından mezun olmuşlardır.

Konya İmam-Hatip Lisesi'nden 1979-1980 eğitim-öğretim yılında mezun olmuş bir kardeşiniz olarak, bu güzide okullarımızın açılışının 60.yılında, bugüne kadarki fedakârlıklarda bulunan, destek veren herkese, tüm mezunlara kalbi şükranlarımı sunuyorum. Siz değerli kardeşlerimi gönülden tebrik ediyorum. İyi ki varsınız. Ülkemizin gerçek sevdalılarıdır. Hem dünyevî, hem de uhrevî bilgilerle mücehhez olan bu altın nesil, hiçbir zaman yanlışın yanında yer almamış, ülkesini, milletini, bayrağını, İslam'ı gerçek anlamda sevmiştir.

Sosyolojik anlama bakıldığında zaman da bu gerçek çok net anlaşılmaktadır. Ergenlik döneminden önce dini eğitimi doğru bir şekilde verilen gençlerin yanlış yapmayacakları, daima itidalli olacakları tarihi süreçten çok net anlaşılmaktadır.

Bu güzel okullarımızdan mezun olanlardan birçoğu; "milletvekilliği, iş adamı, profesörlük, din adamı, öğretmenlik, doktorluk, hâkimlik, savcılık, kaymakamlık, valilik" v.b.görevinde bulunmaktadırlar.

Bu altın neslin daha nice asırlara damgasını vurması dilek, dua ile her birinize saygılar sunar, her iki cihanda kurtuluşa erenlerden olmamızı Yüce Mevla'dan niyaz eder, sıhhat ve afiyetler dilerim.

Kuruluşundan Bugüne Okul Müdürlerimiz

Hazırlayan
Fatih TEMİR
Meslek Dersleri Öğretmeni

RIFKI BAYDUR
(11.08.1966-10.01.1973)

Rıfki Baydur, okulumuzun 5. müdürüdür. 11.08.1964-10.01.1973 tarihleri arasında görev yapmıştır. Kendisi Erzurum Hasankalelidir.

Okulumuzun arşivlerinde kendisiyle ilgili yeterli bilgi bulunmamaktadır.

Okulumuzda görev yapan Enver Yaman, Hüseyin Sarıkaya, Ömer Gökbaş, Mehmet Akyüz ve Şaban Kaçar hocalarımızın öğretmenleri olup verdikleri bilgilere göre, mülayim yapılı, orta boylu, hareketli bir yapıya sahiptir.

Kendisi Tarih öğretmeni olup öğrenciler arasında Herodot lakabıyla bilinirdi. Sadece okulumuzda değil o dönem İslam Enstitüsünde de derslere girmiştir. Öğrencilere değer veren özellikle öğrencilerinin yüksek tahsil yapmalarını teşvik eden milli ve manevi hassasiyetleri olan bir şahsiyettir. Hafızlara ayrıca önem vermesiyle tanınır.

Mehmet Akyüz hocamız onun şu sözü sürekli tekrar ettiğinden bahseder.

“Benim üzerime güneş doğmamıştır.” Yani hocamız sabah namazından sonra hiç uyumadığını ifade etmektedir.

Muhterem hocamıza Allah'tan rahmet dileriz.

BAYRAM BAŞPINAR
(10.01.1973-03.03.1980)

Bayram Başpınar, okulumuzun 6. müdürüdür. 1932 yılında Konya'nın merkez köylerinden Hatunsaray'da doğdu.

1951 yılında açılan okulumuzun ilk mezunları içerisindeydi. 1964 yılında İstanbul Yüksek İslam Enstitüsü'nden mezun olmuştur. Aynı yıl Konya İmam Hatip Lisesi Meslek Dersleri öğretmenliğine atanmış bir yıl sonra da okulumuzda Müdür Yardımcılığı görevine getirilmiştir. 1973 yılında da okulumuzda Müdürlük hizmetine başlamıştır. 1980 yılında Milli Eğitim Bakanlığı Müşavirliği'ne atanmıştır.

1965'te Konya Milliyetçiler Derneği'nin kurucu başkanlığını yapmıştır. Yine aynı yıl Konya İdman Yurdu Spor Kulübü'nün başkanlığını deruhte etti. Spora ilgisinden dolayı müdürlük döneminde Konya İmam Hatip Lisesi'nden çeşitli müsabakalarda derecelere giren sporcuların yetişmesine vesile oldu. Konya İmam Hatip Lisesi'nde tarihi mehter takımı ilk defa onun müdürlüğü döneminde kuruldu.

Meslek hayatında hep aktif görevlerde bulunan, insanlarla medeni ve sosyal münasebetler kuran, camide ve okulda gönül huzuru ile çalışan, yüzlerce imam hatip okulu mezununda imzası olan hocamıza teşekkür ederiz..

KUR'AN-I KERİMİ GÜZEL OKUMAK

Şaban KAÇAR
Meslek Dersleri Öğretmeni

İslam'da her şeyde güzellik esastır. 'Allah güzeldir güzel olanı sever.' Konuşmada, hal ve davranışta hatta giyinmede bile hep güzellik istenmiş ve bu güzellikler övülmüştür. Fakat bu güzellikler İslam çerçevesi içerisinde Allah ve Rasûlünün güzel olarak vasıflandırdığı ve nasıl uygulanması gerektiği neticesinde ortaya çıkmıştır. Allah ve Rasûlü, bir şeye güzel derse güzeldir; çirkin derse çirkindir. Hal böyle olunca sözlerin en güzeli Allah'ın sözüdür. Bu da tabi ki Kur'an-ı Kerim'dir. Güzel olan şeyin de güzel icra edilmesi elbette lazım ve güzeldir.

Kur'an-ı Kerim'i güzel okumak peygamber efendimizin okuyuşunda tezahür eder. Ona bu okuyuşu belleten Cebrail (AS) dır. Cebrail'in aldığı kaynak da Rabbimiz olduğuna göre Kur'an-ı Kerim'i güzel okumanın kaynağı da Rabbimizdir. Öyleyse Kur'an-ı Kerim'i güzel okumada biz müminlere düşen görev nedir?

Şüphesiz Kur'an-ı Kerim'i en güzel okuyan peygamber efendimizdi. Peygamber efendimiz kendisi güzel okurken ahabından da Kur'an-ı Kerim'i güzel okumalarını teşvik etmiş ve şöyle buyurmuştur: 'Kur'an-ı Kerim'i sesinizle süsleyiniz' yani onu okumada özen gösterin ve sevabını Allah'tan umarak okuyun. Bu hadiste geçen "sesinizle süsleyin" sözcüğü dinleyen kişileri etkileme anlamındadır. Onu dinleyen Allah'la irtibatını sağlamak, onların gönüllerini ürpertmek, imanlarını arttırmak, Allah'a olan bağlarını kuvvetlendirmek içindir. Bu söylediklerimizi şu olayla ilişkilendirebiliriz.

Bir gün ahabtan Ebû Musa'l-Eşari Hazretleri güzel sesiyle Kur'an-ı Kerim okumaktadır. Onu duyan Rasulullah efendimiz ona geldiğini hissettirmeden yanına yaklaşır ve onu bir müddet dinler. Sonra peygamberimizin geldiğini hisseden Ebû Musa'l-Eşari Kur'an-ı Kerim okumayı keser.

Peygamber efendimiz "Oku ya Ebû Musa, devam et!" buyurunca Ebû Musa "aman ya Rasulullah siz varken ben nasıl Kur'an-ı Kerim okuyabilirim" deyince peygamber efendimiz "ben güzel sesle Kuran'ı güzel okumayı severim" buyurunca Ebû Musa "Yâ Rasulullah eğer böyle söyleyeceğini bilseydim Kuran'ı sesimle daha da süslerdim" buyurmuştur.

Peygamber efendimiz vahiy katiplerini seçerken bu hususa önem vermiş, genellikle vahiy katiplerini güzel sesli sahabelerden seçmiştir ve ayrıca bu güzel sesli sahabelerin hafız olmalarını da teşvik etmiştir. Peygamber efendimizin vefatından sonra bu güzel sesli sahabeler diyar diyar dolaşarak Kur'an-ı Kerim'in nasıl güzel okunacağını "Ümmet-i Muhammed'e" öğretmişlerdir.

Güzel sesli Kuran okumanın tesiri fevkalade büyüktür. Cami imamlarını Kur'an-ı Kerim'i güzel sesle okumaları arkasında namaz kılanları kesinlikle derinden etkiler. Bu etkilenmede cami cemaatinin artmasına vesile olur. Peki biz Müslümanlara bu hususta düşen görev nedir? Kur'an-ı Kerim'i güzel okumanın ilk şartı, harflerin çıkış yerlerinin iyi bilinmesi, harflerin sıfatlarının iyi belenip tanınması, tecvit kural ve kaidelerinin iyi tatbik edilmesidir. Bunların üzerinde bu bilgilerin güzel ses ve makamla süslenmesi bizim Kur'an-ı Kerim'i güzel okumamızı sağlayacaktır. Bu tatbikatın en güzel yoluyla Kur'an-ı Kerim'i Fem-i Muhsinden (güzel ağızdan) öğrenmektir. Allah bu husustaki sa'y ve gayretlerimizi arttırsın. Yazıma son verirken şu hususu da belirtmeden geçemeyeceğim. Kur'an-ı Kerim'i güzel okumanın bir başka yönü de manaya vakıf olmaktır. Nerede ses yükseltilecek nerede ses bozulacak nerede vurgu yapılacak bunlar da hep mana ile ilgilidir. Çalışma bizlerden, tevfik Allah'tan.

KUR'AN AHLAKINI YAŞAMAK

Kuran'ı Kerim, bir insanın ömrü boyunca ihtiyaç duyabileceği tüm konulara cevap veren, yaşamının her alanına çözüm getiren, her probleme en mükemmel ve en akıcı çözümleri sunan ilahi bir kitaptır. Bakara suresinin 2. ayetinde haber verildiği gibi: Kendisinde şüphe olmayan muttakiler için yol gösterici olan bir kitaptır.

İman eden bir insan tüm yaşamını Kuran ayetlerine göre düzenler. Düzenli olarak okuduğu ve düşündüğü ayetleri günlük hayatında titizlikle uygulamaya dikkat eder. Sabah uyandığı andan gece tekrar uykuya daldığı ana kadar yaptığı her işte Kuran ahlakına göre düşünmeye, konuşmaya ve hareket etmeye özen gösterir. Bu üstün ahlakın müminin tüm hayatına olan hakimiyetini Allah Kuran'da şöyle bildirir. De ki: şüphesiz benim namazım, ibadetlerim dirim ve ölümüm alemlerin Rabbi olan Allah'ındır.(En'am162)

Ancak kimi insanlar dinin, sadece belirli vakitler ve ibadetlerle sınırlı olduğunu zannederler; hayatı "ibadet zamanları ve diğer zamanlar" şeklinde iki bölüme ayırırlar. Allah'ı ve ahireti sadece namaz kılacakları, oruç tutacakları, sadaka verecekleri ya da hacca gidecekleri zaman hatırlarlar. Günün ve yılın diğer zamanlarında ise dünya işlerinin karmaşasına kapılıp giderler.

Dünya hayatı onlar için "dertlerle dolu bir koşuşturmacadır. Böyle insanların Kuran ahlakından tamamen uzak, kendilerine özgü hayat amaçları, ahlak anlayışları, dünya görüşleri ve değer yargıları vardır. Kuran ahlakının gerçekte ne anlama geldiğinden haberi bile yoktur.

Asiye FAZLA 12/F

Kuran ahlakını kendine ilke edinen bir kişi ise, elbette anlayış içindeki insanlardan çok farklı bir hayat sürdürür. Allah'ın yarattığı kadere tabii olduğunu unutmadan, Ona teslim olup güvenerek yaşar.

Hiçbir zaman sıkıntı, huzursuzluk, korku, endişe, ümitsizlik, karamsarlık hissetmez, bir zorluk karşısında paniğe kapılmaz. Karşılaştığı her olaya mutlaka Allah'ın tavsiye beğendiği şekilde karşılık verir. Her sözü, her kararı, her tavrı Kuran ahlakını yaşadığının bir göstergesidir. Sokakta yürürken, yemek yerken, okula giderken, ders çalışırken, spor yaparken, sohbet ederken, ticari bir işi takip ederken, televizyon izlerken, müzik dinlerken de Kuran ahlakını yaşamakla sorumlu olduğunun bilincindedir. Yapmakla yükümlü olduğu işlerle en dikkatli ve en titiz şekilde ilgilenirken, aynı zamanda Allah'ın razı olacağı şekilde hareket etmeye gayret eder; Asla Kuran ahlakına uygun olmayan bir davranışta bulunmaz.

Din ahlakının yaşanması, Kuran'da bildirilen öğüt ve hükümlerin hayatın her alanında uygulanması ile mümkün olur. İnsanı dünyada ve ahirette en güzel ve en hayırlı sonuca ulaştıracak tek yolda budur. Kuran ahlakına sarıldığı takdirde insanın en güzel yaşam biçimini elde edeceği Rabbimiz bir ayette şöyle haber vermiştir: "Erkek olsun, kadın olsun bir mümin olarak kim salih amelde bulunursa, hiç şüphesiz biz onu güzel bir hayatla yaşatırız ve onların karşılığını, yaptıklarının en güzeliyle muhakkak veririz."(Nahl 97)

MÜ'MİNÜN SÛRESİ

İLK ON BİR AYETİN TEFSİRİ

Sadık KÜÇÜKHEMEK

Meslek Dersleri Öğretmeni

Mü'minün Sûresi, Mekki sûrelerden biridir ve yüz on sekiz ayettir. Biz, bu sûrenin ilk on bir ayetinin tefsirini yapacağız; çünkü şu yedi vasfa sahip olan müminlerin cehennem azabından kurtulacağı ve Allah'ın vaat ettiği "Firdavs" cennetine gireceği ifade edilmektedir.

Bu vasıflardan biri imandır. "Gerçekten müminler kurtuluşa ermiştir." Yani gerçekten müminler muradına ermişler ve selamete çıkmışlardır. İman sözlükte bir haberi tasdik etmek, demektir. İstulahta ise Hz. peygamber (s.a.v.) Efendimizin Allah'tan getirmiş olduğu haberleri kalben tasdik etmek, dil ile ikrar etmek, demektir.

İkincisi, huşu içinde namaz kılmaktır. "Onlar ki, namazlarında huşu içindedirler." Huşu, namazı tadil-i erkâna uygun bir şekilde eda etmektir, yani usulüne uygun bir şekilde kıyama, kıraati, rükûu ve secdeyi yerine getirmek ve sesli okuyarak yanında namaz kılanları rahatsız etmemektir. Huşu, insanın kendini namaza vermesi ve namazı her şeye tercih etmesi ve Rabbinin huzuruna olduğunu unutmamasıdır. Müfessirler, huşunun kalpte olacağını ifade etmektedir. Nitekim Elmalılı şöyle der: "Doğrusu huşu, aslı kalpte, tezahürü bedende olmak üzere ikisini de içinde bulundurur. Kalbe ait tarafı, Rabbin azamet ve celali karşısında kendi küçüklüğün göstererek nefsi, Hakk'ın emrine baş eğdirip söz dinlettirecek ve edep ve tazimden başka bir şeye yönelmeyecek şekilde kalbin son derece bir saygı hissi duymasındır. Dış görünüşle ilgili yönü de, vücut organlarında bu duygunun belirlenmesiyle bir sakinlik ve sükûnet meydana gelmesidir."

Muhammed b. Sirin diyor ki: "Resulullah'ın sahabeleri namaza kalkarken, gözlerini göğe doğru dikeyyorlarmış. Bu ayeti kerime inince artık gözlerini secde yerine çevirmişlerdir."

Aişe-i Sıddıka (r.anha)'dan rivayet edilen bir hadisi şerifte şöyle demiştir: Resulullah (s.a.v.)'e namazda başını sağa sola çevirmenin hükmünü sordum. "Kulun namazından şeytanın kapıp kaçtığı bir şeydir" buyurdu.

Üçüncüsü, batıl şeylerden yüz çevirmektir. "Onlar ki boş ve yarasız şeylerden yüz çevirirler." Taberi şöyle der: "Ayeti kerimede zikredilen boş sözler, Allah'a ortak koşmayı, günah işlemeyi ifade eden sözleri ve diğer boş söz ve davranışları kastetmektedir. Müminin kurtuluşa erebilmesi için bütün bu çeşit ve davranışlardan kaçınması gerekir."

Dördüncüsü, zekâtı eda etmektir. "Onlar ki zekât (vazifelerini) yerine getirirler." Yani mallarının zekâtını verirler. Elmalılı şöyle der: "Bazıları bu ifadeye göre zekâtın maksadın, temizlik ve temizleme manası olduğunu söylemişlerdir. Bununla birlikte zekâtı yaparlar demek nefsi, bedeni, malî, zekâtın hepsine şamildir."

Taberi şöyle der: "Burada ifade edilen zekâtın maksat, fakirin, zengin malı üzerindeki hakkıdır. Bu süre Mekke'de nazil olmuştur. Hukuki anlamda zekât vermeyi emreden ayet ise Medine'de nazil olmuştur. Bu sebeple bu ayette zikredilen zekâtın maksat, "Fakirin, zengin malı üzerindeki hakkıdır."

İmam Kurtubi şöyle der: (Fâilün): "Eda ederler," demektir ve bu fasih bir kullanımdır. Arapçada bu manada kullanılmıştır. Ümeyye b. Eb's-Salt şöyle demektedir:

"Onlar sıkıntılı (kıtık) yılında yemek yedirendir
Ve zekâtlarını da eda edenlerdir."

Beşincisi, ırz ve namusu korumaktır. "Ve onlar ki, iffetlerini korurlar. Ancak eşleri ve ellerinin sahip olduğu (cariyeleri) hariçtir. (Bunlarla ilişkilerinden dolayı) kınanmış değillerdir" Şu halde, kim bunun ötesine gitmeyi isterse, işte bunlar, haddi alan kimselerdir."

İffet korumanın manası, müslümanın eş ve cariye-leriyle yetinmesi, demektir. Kim bunun ötesine geçip zina veya livata yaparsa haddi aşmış olur.

Müfessirlere göre, bu ayeti kerime Mut'a nikâhının da haram oluşunu ifade eder. Zira Mut'a nikâhıyla evlenen kadın, kendisiyle evlenen erkeğin ne eşidir ne de cariyesi, dolayısıyla böyle bir evlilik haramdır.

Altıncısı, emanete ve vaatlere riayet etmektir. "Yine onlar ki, emanetlerine ve ahretlerine riayet ederler." Emanetten maksat, maldır, vaatten maksat verilen sözdür. Mümin aldığı malı korur ve sahibine teslim eder, verdiği sözü yerine getirir. Bunlar, mümini münafıktan ayıran özelliklerdir.

Peygamber (s.a.v.) Efendimiz bir hadis-i şerifinde şöyle buyurur: "Münafığın alameti üçtür. Birincisi, konuştuğu zaman yalan söyler. İkincisi, Vaat ettiği zaman sözünden döner. Üçüncüsü, kendisine bir şey emanet edilirse hıyanet eder."

Elmalılı, şöyle der: "Emanet yalnız mala has değildir. Bütün şer'i teklifler, Allah'a ait haklar ve kullara ait haklar, vekâletler, velayetler, memuriyetler de emanetlerdendir."

Yedincisi, namaza devam ederler. "Ve onlar ki, namazlarını muhafaza ederler." Din ancak namazla kaim olur. Bir hadis-i şerifte şöyle buyrulur: "Namaz dinin direğidir, kim namazını ikame ederse dinini ayakta tutmuş olur, kim de namazını ikame etmezse dinini yıkmış olur."

Bu yedi vasfa sahip olan müminler, Firdevs" cennetine varis olacaklardır. "İşte asıl onlar varislerdir. Ki, Firdevs'e varis olan bu kimseler orada ebedi kalırlar."

Firdevs cenneti, cennetin hem ortası hem de alasıdır. Bu sebeple Firdevs'i istemek gerekir. Peygamber (s.a.v.) Efendimiz Firdevs'i isteyin, buyurmaktadır.

Hız. Ebu Ebu Hureyre'den rivayet edilen bir hadisi şerifte şöyle buyrulur: "Cennette yüz derece vardır. Allah (c.c.) , bunları Allah yolunda cihat edenler için hazırlamıştır. Her derecenin arısı gökle yer arası gibidir. Cennette Firdevs'i isteyin. O cennetin hem ortası hem de alasıdır ve onun üstünde Arşı ala vardır. Cennet nehirleri de oradan kaynar."

Taberi şöyle der: "Her insan için cennet ve cehennemde bir yer vardır. Kâfirler cehenneme girince onların cennetteki yerlerine müminler mirasçı olurlar ve o yerler de kendilerinin olur."

1- Hak Dini Kur'an Dili, C:5, S:508

2- Taberi Tefsiri, C.6, S: 59

3- Musallı sağa, sola başını çevirirse o an şeytan kendisine başarı göstermiş olup ibadetten meşgul eder. Fiillerinde gâh sehiv gâh yanılma vaki olur. Çünkü maksadın dışında meşgul olmuştur ve kalbi hazır değildir. Bu fiil, hastalıklı olduğu için şeytana nispet edilmiştir... " Sahih-i Buhari Muhtasarı, C.2, S:718"

4- Sahih-i Buhari Muhtasarı, C.2, Hds No: 420

5- Taberi Tefsiri, C.6, S:60

6- Hak Dini Kur'an Dili, C:5, S:509

7- Taberi Tefsiri, C.6, S:60

8- El Camiu li Ahkami'l -Kur'an, C:12, S:167-168

9- Taberi Tefsir, C:6, S: 61; Hak Dini Kur'an Dili, c:5, S.509

10- Sahih-i Müslim Tercüme ve Şerhi, C.1, Hadis No: 59, Ahmed Davudoğlu

11- Hak Dini Kur'an Dili, C:5, S:509

PEYGAMBERLER PEYGAMBERİ VE KADIN

Merve Aksöz And 10/B
Fatma Can And 10/B

Hira'da doğdu güneş... İlk müjdeyi verdi Cebrail. Zaman onunla yeniden başladı. Kainat yeniden onun için yaratıldı. İlk sırrın ilk sırrını paylaştı Hira ve ilk sırrı bir ilkle paylaşmak için koştu... Eşine koştu...

İlk destek bir kadından geldi

İlk şahadeti bir kadın getirdi.

İlk sunumun muhatabı bir kadın oldu.

İlk imanı bir kadınla paylaşmıştı

İlk imamlığını bir kadına yaptı

İlk Rabbi ile konuşmayı da (namaz)

İlk vahyide bir kadın duydu

İlk islamı bir kadın kabul etti

İslam için ilk şehit bir kadın oldu

Allahın resulü buyurdular;

“Bana dünyanızdan üç şey sevdirdi; Kadın, güzel koku, gözümün nuru namaz...” Kadın onda ilahi tecellinin derin aynası ve ilahi marifet rejiminin esrar vasıtası. Allah ona ve ümmetine bu aynayı sevdirmiş ve kemal yolunun bir lüzum unsuru olarak hedeflendirilmiştir.

Peygamberlerin eşleri ile olan sevgi bağının tarihe yansıyan bir göstergesi Hz. Aişe'nin sözünde gizli. Öyle bir gösterge ki, bir peygamber için bir kadın bunu çekinmeden kullanıyor. Eşinden aldığı sevgi ilgi ile kendini tanıtırken: “Ben Allah'ın sevgilisinin sevgilisiyim.” diyebiliyor.

Peygamberimiz kadınlara her zaman şefkatle merhametle yaklaşır bir ihtiyaçları olup veya bir şey öğrenmek isterse mümin kadınları reddetmez ihtiyaçlarını karşılar sorularına cevap verir erkeklerden hiçbir ayırım göstermezdi. Bir gününü kadınlara sohbet için ayırırdı.

Bir sefer esnasında Habeşistanlı güzel sesli Enceşe adındaki köle kafiyeli şiirleri makamla söylüyordu. Böylece develer daha hızlı yürüyorlardı. Develerin hızlı bir şekilde yürümesi üzerine kadınların rahatsız olduğunu fark eden şefkat peygamberi Enceşe'yi güzel ve nazik bir şekilde ikaz etti. Onun ikazında kadına bakış görülmekteydi. Kadını nasıl zarif ve latif düşüncelerle algıladığı...

“Enceşe dikkat et, billurlar kırılmasın.”

Peygamberimiz kendi hanımlarına da çok nazik davranır hiçbir şekilde kalplerini kırmazdı. Mutluluk kaynağı ve en çok sevdiği değer verdiği onlardı.

Amr Bin As Peygamberimizin yanına gelerek: “Ya Rasulallah halkın sana en sevimlisi kimdir?” diye sordu. O “Aişe” dedi.

Şimdiki insanın anlamakta güçlük çekeceği bir şey, en çok kimi seviyorsun dendiğinde eşimi” diyebilmek... Mahrem sınırları içinde kadının ismini bile gizleyen bir anlayışın Peygamberimiz iâşesini her zaman ismiyle anıyor her zaman yanında taşıyordu. Onu tüm insanlar içinde en çok sevdiği kişi olduğunu söylemekten çekinmiyordu.

Peygamberler Peygamberi'nde kadın dünyanın çerçevelediği kadına benzemez. Peygamberler peygamberinde kadın, maddesi ve her şeyiyle üstün insan sıfatına ait ilahi bir perde; maddesi ve her şeyiyle ebedi manalara yol verici bir mana.

Kâinatın Efendisi'nde kadın sadece gerçek hayata bir zıplama taşı olan bu dünyada mutlak güzelliğinden üstün beşeriyat sıfatının ışıldamasına ve Allah'ı bulmasına yardımcı bir varlıktır. Bu varlığın sayesinde değil midir ki, Muhammedi hakikati ilk insandan beri birbirimize teslim ederek, sonsuzluğa doğru çoğalıp gidiyoruz?

Hız. Hamza'nın Eşi

HAVLE BİNTİ KAYS

Emine UVAT
AND 10-B

Allah'ın aslanı Hamza...

Uhud'un gülü Hamza'nın eşini hiç merak ettiniz mi?

Onun eşi ki, Havle binti Kays...

Havle binti Kays radiyallahu anha, Rasulullah Efendimiz'in evine sık sık uğradığı bir hanım sahabe.

Bir ana ocağı gibi yanında rahat ettiği, ikramlarını aldığı, yemeklerini yediği bahtiyar hanım.

Efendimiz'in sevgili amcası Seyyidü's Şüheda Hz. Hamza'nın hicretten sonraki eşi.

O Medineli olup Neccaroğullarındandır. Hazrec kabilesindendir. Esad ibni Zürene dayısı olur. Babası Kays ibn-i Kahd'dır. Annesi, Furaya binti Zurare'dir. Hz. Havle “Sumir” lakabıyla anılır.

Resul-i Ekrem a.s. Efendimizin sevgili amcası Hz. Hamza ile evlendi. Sevgi ve şefkat yuvası olan hanesinde bol bol ikramlarda bulundu. Havle hizmet ehli, iş bilir ve ikram sever bir hanımdı. Misafiri eksik olmazdı. Çok cömertti.

İki Cihan Güneşi Efendimiz sevgili amcasına sık sık uğradı. Hz. Havle'nin şefkatli, merhametli, hizmeti Efendimiz'i cezbederdi. Onun hanesini bir ana ocağı gibi bilirdi. Bu yüzden kendi evi gibi rahat hareket eder, çekinmeden yer içerdi.

Bir gün Resul-i Ekrem Efendimiz, Hz. Havle'nin hanesini ziyarette gelmişti. Sevgili amcası da evde idi. Birlikte sohbet edip yemek yediler. Yemek bittikten sonra Rasulullah Efendimiz etrafındakilere şöyle bir soru yönelterek onlara bir şey öğretmek istedi ve:

-Size hatalarınızı silecek, günahlarınızı kefarete olacak şeyi haber vereyim mi? Onlarda:

-Evet ya Rasulullah! Buyurun haber verin.

“Güçlüklere rağmen abdesti tam almak, mescitlere adımları çoğaltmak ve namazdan sonra namazı beklemektir”. Buyurdu.

Rabbimiz Havle binti Kays'ın şefaatine cümlemizi nail eylesin. Allah ondan razı olsun. Amin.

HADİ YİNE YENİDEN OKUYALIM

Abdurrahman AKDENİZ
Meslek Dersleri Öğretmeni

Hani Mekke'nin karanlık ufkunda güneş gibi doğan son elçi Muhammed (a.s) ile, Allah insanlığa Nuh, İbrahim, Musa ve İsa (as)'dan sonra yeniden seslenmişti. Kavimlerini bir kez daha düştükleri zillet ve gafletten yeniden çıkarmak için Kuran'ı yeryüzüne indirmiş ve oku! Demişti. Hani onlarda okumuş ve hiçbir medeniyette görülmeyen asr-ı saadeti oluşturmuştu.(2)

Hadi bizde, yaratan rabbimizin adıyla "kitab'ı" bir kez daha okuyalım. Evreni ve bütün canlılarla beraber nihayet bir hücreden insanı yaratan rabbimiz Allah'a bir kez daha yönelelim asr-ı saadeti ihya; hakkı gerçekleştirip batıl ve hurafenin zevali için bir kez daha okuyalım Kuran'ı ' Hakk geldi batıl zâil oldu. Batıl yok olmaya mahkûmdur.(3)

Hani her türlü zorbalığın hâkim olduğu, insanların ırkçılık efendi kölelik zenginlik fakirlik tefrikalarından sonra " Allah'ın ipine sınımsız sarılın sakın ayrılığa düşmeyin" (4) uyarısıyla kuran'a sarılmış sonunda zencisi Habeşlisi Medinelisi efendisi kölesi zengini fakiri kucaklaşmış kardeş olmuştu ya.

Haydi içimizde ateşlenmeye çalışılan etnik ayrılıklar makam ve mevkinin verdiği azgınlıklar ve servetin verdiği şımarıklığa karşı bir kez daha okuyalım Kuran'ı. "Müminler kardeşler."(5)

Faran Dağları'ndan açan o gülün 'sizin en hayırlınız Kuran'ı öğreten ve öğreneninizdir' (6) çağrısına toplumuna diken değil gül ve gül yetiştirmeye koşan müminler olalım Kuran'ı bir daha yeniden okuyalım.

Peygamberin yetiştirdiği güllerden bir gül idi Abdullah bin Mesut. Ömrünü sonunda çağdaşlarına sitem ediyor ve 'şaşıyorum size biz çünkü Kuran'ı Kerim'i zor ezberler fakat çabuk uygulardık siz ise çabuk ezberliyorsunuz fakat ne zor uyguluyorsunuz' uyarısına karşılık haydi Kuran'ı bir daha anlamak ve hemencecik hayatımıza geçirmek için bir kez daha ve yeniden okuyalım.

Cahiliye pislikleri ile kirlenmiş, suyun az olduğu o kirliliğe kötülük kokan toplumdan bir gül bahçesi ortaya çıkartan resulün 'Kuran'ı okuyan ve onunla hayatını şekillendiren turuncu gibidir. Kokusu da hoş tadı da çok güzel'(7) çağrısıyla yurdumuzu gül bahçesine, misk kokulu kaplar gibi olmak ve çevremize hoş kokular saçmak için yeniden bir daha Kuran'a yönelelim.

Allah'a ve meleklerle yakın olmak için bir daha okuyalım.

Hani yüce elçi "İlim öğrenmek için yola çıkan kimseye gökteki melekler yerdeki çiçek ve böcek hatta

denizdeki balıklar bile tesbih eder"(8) müjdesi vardı ya yine "Bir grup insan Allah'ın evlerinden bir evde toplanır, Allah'ın kitabını okur ve birde müzakere ederse üzerlerine maddi ve manevi huzur ve rahatlık iner. Onları rahmet kaplar. Çevrelerini melekler kuşatır. Allah o kimseleri yanında bulunan melekler arasında zikreder"(9) müjdesi var ya

Hadi bunalmış, stresli ruh dünyamıza yeni bir ruh olsun diye yine yeniden okuyalım Kuran'ı

Onu en hayırlı ilaç ve tedavi yöntemi onda diye Kuran diye çok okuyup onunla tedavi olalım.

Manevi yönden harabeye dönmüş yurtlarımız ve yuvalarımızdan sonra o yüce elçinin " kalbinde hiçbir ayet bulunmayan kimse harab olmuş ev gibidir"(10) uyarısıyla yine "bir ayet öğrenmenin 100 rekât (nafile) namaz kılmaktan daha hayırlıdır"(11) müjdesi ile gönül evlerimizi yurt ve yuvalarımızı yine yeniden mamur etmek için bir kez daha okuyalım Kuran'ı.

Geçmiş kavimleri ve akıbetlerini okuyup "Düşünmüyor musunuz, ders almıyor musunuz?" (12) uyarılarına , "düşünüyoruz yarabbi, aklımızı başımızı alacağız Yâ Rabbi demek için okuyalım.

Peygamberleri o ışık süvarilerini serüveninde izleyip örnek almak için okuyalım.

Ferde ve can veren buyruklarını dinleyip "semiğna ve atağna" (işittik ve itaat ediyoruz) diyerek okuyalım Kuran'ı(13)

Faziletli bir toplum oluşturma ve yüce rasûlün çağlar ötesinde veda hutbesinde 'Tebliğ ettim mi?(15) sorusuna "Şahidiz, görevini tebliğ ettin." demek için okuyalım Kuran-ı

Okumayarak, okuyup da anlamayarak, okuyup anlayıp da hayatımıza uygulamayarak Hz. Peygamberin ahiret gününde "Ey Rabbim! Kavmim bu Kuran'dan hicret etti, onu bir kenara bıraktılar"(16) şikayetiyle dünyamızdan sonra ahiretimizi de perişan etmemek için okuyalım.

"Kuran'ı oku da yüksel, okuduğu nispetle cennet basamaklarından yukarı çık. Dünyada ağır ağır okuduğun gibi şimdide ağır ağır oku. Şüphesiz senin cennette yerleşeceğin yer okuduğun ayetin son noktasıdır. Ne kadar okursan o kadar yükselirsin"(17) buyuran peygamberin müjdesi en güzel müjde değil mi?

TOPLUMSAL GELİŞİM/DEĞİŞİM İHTİYACI, İCTİHAT VE MÜCTEHİT...

Toplumlar fitratları gereği, zaman içinde değişime uğrar. Bu evrensel bir kuraldır. Batı toplumları ve doğu toplumları için değişimin hızı ve niteliği değişse de değişim prensibi değişmez. Ve toplumlar, değişimleri ile doğru orantılı olarak dünya coğrafyasındaki yerlerini ve yönetimlerini devam ettirirler. Allah Teala buyuruyor ki: “Şüphesiz ki, bir kavim kendi durumunu değiştirmedikçe Allah onların durumunu değiştirmez”. Değişim iradesi toplumdan gelir ve bu değişimin niteliğine göre toplumlar değişime uğrar; yükselişe geçer, duraklar ya da çöküşü yaşar... Bu değişim çerçevesinde toplumu düzenleyen kuralların/hukukun da değişimi kaçınılmazdır.

Değişimlerini hukukla destekleyerek; değişim ihtiyacının gerektirdiği hukuki düzenlemeleri zamanında yapan toplumlar tikanıklık yaşamazlar ve adalet temeli üzerinde barışık bir toplum olarak hayatîyetlerini devam ettirirler. Değişim ve gelişime paralel olarak toplumu düzenleyen kurallarını/hukuklarını düzenleyemeyen topluluklar bunun bedelini çeşitli şekillerde öderler... Bu çerçevede İslam hukuku; zamanların değişmesi ile hükümlerin de değişmesini bir hukuk prensibi olarak kabul etmiştir. Osmanlı'nın hukuk kitabı, Mecelle-i Ahkam-ı Adliyye'de “Ezmanın tağayyuru ile ahkâmın tağayyuru inkâr olunamaz.” prensibi yerini almış ve toplumsal değişim ihtiyacının karşılanabileceği vurgulanmıştır.

Temel İslam Bilimleri arasında fıkıh (İslam hukuku) değişim ve gelişime cevap verecek, müslüman toplumları çağın ihtiyaçları karşısında çözümsüz bırakmayacak bir lokomotif güçtür. Ancak bu değişim ve gelişim yönetimi, maharetli ellerle mümkündür. Bu eller de içinde yaşanılan asrın müctehitleridir. M. Akif Ersoy'un ifadesi ile 'Kuran'dan alarak ilhamı, asrın idrakine söyletmeli İslâm'ı' dizelerinin âmilleri mesâbesindeki müctehitler, her asrın ihtiyacıdır. İslam toplumlarının değişim ihtiyaçlarına cevap vermek, problemlerine çözüm üretmek için var güçleri ile çalışan müctehitler, çağın gereği olan donanım ile de donanmak; çağı anlamak ve doğru yorumlamak durumundadırlar.

İslam toplumlarında, dini ciddiye alarak, dinin ilkeleri ile örtüşen bir hayatı yaşamak isteyen kimseler, yaşamın her alanında yapıp ettiklerini dinin eleğine atıp; uygun olan/olmayan durumların farkına vararak gereği üzere yaşamak istemektedirler. Dinini ciddiye aldığı halde gereği üzere yaşayamayan bireylerde ve toplumlarda kendisi ile kavgalı bir birey/toplum yapısının ortaya çıkması mümkündür. İnandığı değerlerle çelişen bir hayatı yaşayan birey/toplum belirli bir noktadan sonra bu yükü taşıyamaz

Dr. Aytaç AYDIN
Meslek Dersleri Öğretmeni

olur ve patlar. Bu patlamalar beraberinde dengesi bozulmuş; ifrat ve tefrit noktasına sürüklenmiş bireyler/toplamlar getirir. Bu patlamaların yaşanmaması, yetkin müctehitlerin yetiştirilmesi ile doğru orantılıdır. Birey ve toplumların problemlerine zamanında çözümler üreterek; kendisi ile barışık, ifrat ve tefritten uzak, dengeli bir müslüman birey/toplum yapısının oluşumunda etkin bir role sahip bu müctehitlerin yetiştirilmesi, o müslüman toplumun üzerine farz-ı kifayedir. Ayrıca Allah Teala'nın "Bilmiyorsanız zikir ehline sorun." buyruğu gereğince, problemlerin çözümü için, sahasında uzman, ehliyet/liyakat sahibi bir bilene gitmek de müslümanın görevidir.

Çağın değişimi ile doğru orantılı olarak yorumlanacak alana gelince; fıkıh usulü ilminde tarif edilen ictihad "ibadetler ve ahlak" da dahil olmak üzere pratik (amelî) hayatla ilgili bütün alanları kapsar. Dolayısı ile yetkin müctehitlerin olduğu dönemlerde ameli alanın hiçbir bölümü çözümsüz kalmaz. Bugün belirli alanlarla çözümsüzlükler yaşıyorsa problem İslam hukukunda (fıkıhta) değil, bu alanda yetkin müctehitlerin alanı dolduramayışlarındadır.

Netice olarak; toplumsal gelişim/değişim ihtiyacı tabiidir ve bu değişim ve gelişimin beraberinde getirdiği problemlere içinde yaşadığımız çağın müctehitleri çözüm üretmeye çalışır. Böylece hem birey hem de toplumlar çözümsüzlük yaşamadan dini, ameli hayatlarını sürdürebilirler.

SALÂVAT-I ŞERİFE GETİRMENİN ÖNEMİ

İbrahim KARATAŞ
Meslek Dersleri Öğretmeni

Âlemlere rahmet olarak gönderilen ve yüce bir ahlak üzere olduğu Allah (c.c.) tarafından teyid edilen Hz. Muhammed (s.a.v.), müminler için mükemmel bir örnektir. Bundan dolayı iki cihan güneşi Hz. Muhammed (s.a.v.)'e karşı görevlerimiz elbette çoktur; getirdiği kitaba ve sünneti seniyesine göre yaşarsak iki dünya mutluluğunu elde ederiz. Bu görevlerimizi şöyle sıralayabiliriz:

Rasulullah (s.a.v.)'e karşı görevlerimizden biri de Rasulullah (s.a.v.)'e salât-ü selâm getirmemizdir. Bununla ilgili olarak Allah (c.c.) Ahzab Suresi 56. ayetinde mealen şöyle buyurmaktadır: 'Allah ve melekleri peygamber'e çok salâvat getirirler. Ey müminler! Siz de O'na salavat getirin ve tam bir teslimiyetle selâm verin.' Ahzab, sûresi, 33/56.

Allah (c.c.)'ın salâvatı, rahmet etmek ve kulunun şanını yüceltmesidir. O'ndan hoşnut olması, O'na yardım etmesi; tebliğ ettiği İslâm dinini yayarak O'nun şanını arttırması; O'nun işlerini bereketli kılması, ismini yüceltmesi; O'na âhiret mükâfatları vermesi ve getirilen salâvatları kabul etmesi anlamına gelir.

Meleklerin salâvatı; Peygamberin şanını yüceltmek, müminlere başış dilemek, O'na en yüce makamları (Makam-ı Mahmud'u) vermesini istemek, getirdiği İslâm dininin gelişmesi ve onu yüksek derecelere ulaştırması için Allah'a dua etmek, O'na salavat getiren müminlere Allah'ın rahmetini ve başışını dilemek anlamındadır.

Müminlerin salâvatı ise dua anlamındadır. O'na saygı ve ta'zimde bulunmaları, O'nunla Cenâb-ı Allah'a duada bulunmalarındır. (Allah'tan) tebliğ ettiği dinin güçlenmesini, şanının artmasını ve cenneteki Makam-ı Mahmud'a ermesini ve ümmetine şefâat etme hakkını O'na vermesini (Allah'tan) istemeleridir.

Allah (c.c.) bütün müminlere, peygamberlerine salat ve selâm getirmelerini emretmekte ve O'na saygı göstermelerini istemektedir. 'Allâhümme salli alâ Muhammed' demek salat; 'Esselâmü aleyke eyyühe'n-Nebiyü' demek selâmdır ki, manası 'Allah'ın selâmı senin üzerine olsun ey Nebi!' demektir.

Salâvat 'tebrik, tezkiye, Peygamberimize yapılan dua, istiğfar, rahmet' gibi anlamlara gelir. Belirli vakitlerde Peygamber (s.a.v.)'in adı anıldığında söylenen dua mahiyetindeki söz, çoğulu salevat, salatlar, dualar, namazlar, Hz. Peygamber için yapılan dualar demektir. Şamil İslam Ansiklopedisi, c.7, sh.116.

Ahzab sûresi, 56. âyet-i celilesi mücibince ömrümüzde bir defa Peygamberimize salât ve selâmları sunmamız farzdır. Her Müslümanın yerine getirmesi gereken bir görevdir. İsmi her anıldığında salât getirmek Serahsi'ye göre müstehaptır. (Şerhu Şirâtü'l- İslâm, S:157) Ancak bir mecliste ismi çok defa anılsa bir defa salat getirmek yeterlidir. Namazlarda salat getirmek Hanefî, Mâlikî ve cumhura göre sünnet; imam-ı Şâfi ve Ahmet bin Hanbel'e göre farzdır. T.D.V. İslâm Ansiklopedisi, 36/23 / Şamil İslam Ansiklopedisi, c.7, sh.117.

Âyette geçen selâm kelimesi eksikliklerden ve her türlü musibetlerden korunmuş olmayı Allah'tan niyaz etmek anlamını taşır. Hz. Peygamber (s.a.v.)'e selâm vermek, müminlerin birbirlerine selâm verdiği gibi, kabri şeriflerini ziyaret ettiğimizde O'na selâm vermek; ayrıca zaman zaman ve özellikle ismi anıldığında manevi şahsiyetini selâmlamak gerekir. Salat, selâm manasını ihtiva ediyorsa da selâmda insanların O'na itaat etmeleri ve O'nun dinini yaşamalarını isteme gibi özel manalar da vardır.

O'na Nasıl Salat Getireceğiz?

İbn-i ebi Leyla şöyle demiştir: Ka'b bin Ucre ile bir defasında karşılaştım, bana şöyle dedi: sana Hz. Peygamber (s.a.v.)'den işittiğim bir hediye haber veriyim mi? Peygamber (s.a.v.) bizim yanımıza çıktı, biz O'na: 'Ya Rasüllallah! Bizler sana nasıl sana selâm okuyacağımızı öğrendik. Fakat sana nasıl salat okuyacağız?' dedik. Rasüllallah (s.a.v.) bize: "Allâhümme salli alâ Muhammedin ve alâ âli Muhammed. Kemâ salleyte alâ ibrahîme ve alâ âli ibrahîm. İnneke hamîdüm mecîd. Allâhümme bârik alâ Muhammediv ve alâ âli Muhammed. Kemâ bârakte alâ ibrahîme ve alâ âli ibrahîm. İnneke hamîdüm mecîd.' 'Allah'ım! Hz. İbrahim'e ve ailesine rahmet ettiğin gibi Hz. Muhammed'e ve ailesine de rahmet eyle. Şüphe yok ki, şânı

yüce ve övülmeye layık olan yalnız Sensin. Allâh'ım! Hz. İbrahim'i ve ailesini mübarek kıldığın gibi Hz. Muhammed'i ve ailesini de mübarek eyle. Şüphe yok ki, şânı yüce ve övülmeye layık olan yalnız Sensin." Buhârî, Enbiya, 10 / Müslim, Salat, 65 / Ebu Davud, Salat, 183 (978). Namazda (teşehhude) oturuşta ve ikinci oturuşta okuduğumuz salat budur.

'Allâhümme salli ala Muhammedin' diye dua eden biri aslında Allah (c.c.) karşısında kendi âcizliğini kabul ediyor ve 'Allahım! Ben Rasûlüne gerektiği gibi salât gönderemem. Bu yüzden Sana yalvarıyorum. Sen, O'na salât et ve benden dilediğin hizmeti al demektir. Tefhimü'l-Kur'an, mevdudi, 4/453.

Rasulullah (s.a.v.)'e ismi her anıldıkça, yazıldıkça, okundukça ve söylendikçe çokça salât getirmemiz istenmektedir. Bu konuda 'Kıyâmet gününde bana insanların en yakın olanları ve şefâatime hak kazananlar, bana en çok salavat getirenleridir' buyurmaktadır. Tirmizi, Vitir, 21.

Peygamber (s.a.v.)'e bir defa salât getirene Allah (c.c.) on defa salât getireceğini şu hadis-i şerifte bize bildirmektedir: "Ebu Hureyre (r.a.)'den rivayet edildiğine göre, Rasûllullah (s.a.v.) şöyle buyurdu: "Kim bana bir salâvat getirirse, Allah (c.c.) da o kimseye on salâvat eder (on misli mağfîret) eder." Müslim, Salat 70 / Tirmizi, Vitir, 485 nolu hadis.

Yapılan duaların evvelinde ve sonunda getirilen salâvat duaların kabulüne ve Rabbimize ulaşmasına vesile olur. Hz. Ömer (r.a.)'den rivayete göre, şöyle demiştir: "Dua, yer ile gök arasında durur. Peygamber (s.a.v.)'e salâvat getirinceye kadar o duadan hiçbir şey Allah katına yükselmez." Tirmizi, Vitir, 486 nolu hadis.

Cuma gününde özellikle çok salâvat getirmemiz istenmektedir ki, Peygamber (s.a.v.) efendimiz bir hadis-i şeriflerinde şöyle buyurmaktadır: "Cuma günü günlerimizin en değerlisidir. O günde bana çok salâvat getirin; zira sizin salât ve selâmlarınız (melekler vasıtasıyla bana arz olunur.) Ashab-ı Kiram sordu: 'Ya Rasûllullah! Getirdiğimiz salâvat size nasıl arz olunur? Halbuki siz çürümüş bulunacaksınız.' Rasûl-i Ekrem (s.a.v.) Efendimiz: "Allah Teâlâ Peygamberlerin cesetlerini yeryüzüne haram kılmıştır" cevabını vermiştir. Ebu Davud, Salat, 201; Vitir, 26 (1047).

Yine bu konu ile ilgili olarak Rasûllullah (s.a.v.) şöyle buyurmaktadır: "Bana kim salât ve selâm ederse, Allah (c.c.) onun selâmına karşılık vermeye için rûhumu bana iade eder." Ebu Davud, Kabir Ziyareti, 100 (2041).

Bir diğer hadis-i şeriflerinde de Rasûllullah (s.a.v.) şöyle buyurmaktadır: "Evlerinizi kabir hâline çevirmeyiniz, kabrimi de bayram yeri hâline getirmeyiniz, bana sadece salavat getiriniz çünkü nerede olursanız olun sizin salavatınız bana ulaşır." Ebu Davud, Kabir Ziyareti, 100 (2042).

Peygamber (s.a.v.)'in ismi geçtiği halde hürmet etmeyip salât-ü selâm getirmeyenler var ki, onlar hakkında da 'Hz. Ali (r.a.)'den rivayete göre, Rasûllullah (s.a.v.) şöyle buyurmuştur: "Cimri o kimsedir ki, yanında ismin anılırken bana salavat getirmez." Tirmizi, Dua, 101 (3546).

Bir diğer hadis-i şeriflerinde de Rasûllullah (s.a.v.) şöyle buyurdu: "Yanında ismin anıldığı halde bana salâvat getirmeyen kimsenin burnu yerde sürtünsün. Ramazan ayına girdiği halde günahlarını bağışlatmadan Ramazan'dan çıkan kimsenin de burnu yerde sürtünsün. Yanında anne ve babası ihtiyarlamalarına rağmen onları razı etmediğinden dolayı cennete giremeyen kimsenin burnu yerde sürtünsün." Tirmizi, Dua, 101 (3545).

İki cihan serveri, rahmetel il âlemin olan Rasûllullah (s.a.v.)'e ümmet olmak gibi bir şerefe nail olduk. Allah'a binlerce hamdolsun ki bu dinin Peygamberi ve tebliğcisi olan Efendimize salâvat getirmemiz, bizim için hem bu dünyada hem de âhirette çok büyük faydalar sağlayacaktır.

"Essalâtu ve'sselam u aleyke ya rasulallah" Allah'ın salât ve selâmı Senin üzerine olsun ey Allah'ın Rasülü!

EN SEVGİLİDEN İNCİ TANELERİ

BEŞİKTEN MEZARA KADAR İLİM TAHSİL EDİNİZ

Buyuruyor sevgili Peygamberimiz, Öğrenmek küçük yaşta başlar, bunu bilmeliyiz, Güzel Peygamberin öğüdünü dinlemeliyiz.

YAŞLILARLA OTURUN, ALİMLERE SORUN

Demiş sevgililer sevgilisi
Ne kadar çok olsa da insanın bilgisi,
Bir bilene sormak en iyisi.

NAMAZ DİNİN DİREĞİDİR

Diye söylemiş İncil'in Ahmed'i
Namaz kılan kurtarır, yıkılmaktan dinini
Namaz kılmayan bulur, cehennemde kendini.

HESABA ÇEKİLMEDEN ÖNCE, KENDİNİZİ HESABA ÇEKİNİZ

Diyor gül kokulu sevgilimiz,
Fakat bu sözünü tutamıyoruz hiçbirimiz,
Kıyamet Gününde nasıl hesap vereceğiz!

EY ALLAH'IN KULLARI KARDEŞ OLUN.

Buyuruyor önderi nurlu yolun,
Güzel muamele edin ki güzel muamele bulun.
Müslüman kardeşinize sıkı sıkıya tutunun.

KİŞİ SEVDİĞİYLE BERABERDİR

Demiş en ulu pir,
Kısa kını sevdiğine dikkat etmelidir
Peygamberimizi sevmek, sevgilerin en güzelidir.

KİM SABREDERSE ZAFERE ERER.

Diyor en tecrübeli rehber,
Zorluklara göğüs gerdi peygamber
Sonunda onun olan en büyük zafere

Mediha TÜRKÖZ
12-C

SANA GELDİM

Ya Rabb!

Bir sen varsın, yine hep sen varsın
Şu günahkâr divane gönlümde
Ne olur yalnızlığımın gizemi aç gözlerimi
Yalnız koyma beni nefsin karanlık çöllerinde
Bu arsız gönül çılgınlık içinde
Hüzünlü sevdamin eserisin yüreğimde
Yalnızım yine her şeyin bittiği yerde
Dönüp gidebilsem keşke geçmişime
Vardır elbette güllerin diken
Dünyada sensin tek teselli
Kanayan ruhumun sensin merhemi
Bilirsin kalbimde gizli sandığım gerçekleri
Bu deli benim, yalnız seni istedim
Yoksun diye derdi derdime ekledim
Nerede olsam bil ki ben sana hasretim
Hep ağladım, hep aradım
Ben hayatımı sana adayamadım
Pişmanlıklarım ile işte buradayım
Affın için ağlamaklı gözlerle affın sırasındayım
Güllerin en güzeli senin yoluna adandı
Bense hep gaflet uykusundayım
Ahh! Ahmaklığım!
Ahh! Yaşanmışlarım, yaşayamadıklarım...
Döndüm ya Rab!
Durdum ben de huzuruna
Seccadem yandaşımdır bundan sonra
Geldim kapına!
Aşk alevinde pişmeye geldim
Ağlayan gözlerimin yaşlarını dindirmeye geldim.
Bitkinim ya Rab!
Sana kavuşmak için geldim...

Merve AKSÖZ
And. 10 B

EZAN VE CEMAATLE NAMAZ

Mustafa EKİNCİ
Meslek Dersleri Öğretmeni

Her taraf uykuya dalmış ve sessizken sabahleyin müezzinin sesi ile yeryüzünde hayat başlıyor.

“Ey! Mahlûkat Allah en büyük, Allah en büyük... Allah'tan başka ilah yoktur. Sizi uyutup uyandıran, kendisinden başka otorite(ilah) bulunmayan Rabbinize kulluk edin, güne secde ederek başlayın!”

Eğer insan müezzinin “Haydi namaza, haydi kurtuluşa, namaz uykudan hayırlıdır.” çağrısına kulak verip, yatağından kalkıp güzelce abdestini alıp namazını kılsa arınmış ve temizlenmiş olarak güne manevî bir enerji ile başlamış olur.

Eğer müezzinin sesine kulaklarını tıkır, yatağında uyur kalırsa günahla kirlenmiş olur, güne maneviyatsız, huzursuz, neşesiz başlar.

Günümüzde insanoğlu yoğun bir çalışma temposu içerisinde sabahdan akşama kadar koşuşturmaktadır. Bu yoğun faaliyetler içerisinde bunalıp, sıkılmakta olan insana namaz ve abdest büyük bir takviye ve moral olmaktadır, stres ve sıkıntılarından uzaklaşmaktadır.

Peygamber efendimiz(S.A.V) namazlarını cemaatle kılmaya özen gösterirdi “Yatsı namazıyla sabah namazının faziletini bilselerdi emekleyerek de olsa bu namazları cemaatle kılmaya gelirlerdi” buyurmaktadır. (Buhârî, ezan, 9,32; Müslim, salat, 129)

Camide ve cemaatle namaz kılmak bir başkadır...

İmam insanların önünde sanki bir komutan... Müminler onun gerisinde düzenli saf bağlamış disiplinli askerleri hatırlatıyor. Biz Allah'ın huzurunda onun emirlerini yerine getirmek üzere toplanıp dağılıyoruz.

İmam Allah'ın kitabından ayetler okuyor, müminler huşu içerisinde vakarla onu dinliyor.

Namazda kimisinin kalbi ürperiyor, kimisinin gözleri yaşıyor, çünkü ayetler çok etkileyici ve müthiş.

Camide insanlar hiçbir fark gözetmeden dizilmişler. Siyah, beyaz, zengin, fakir, amir, memur... Tarağın dişleri gibi eşitler.

Hep beraber Allah'a el açıyorlar “Rabbim bizi bağışla! İçimizdeki beyinsizler yüzünden bizi helak etme” . Allah'ım bizi doğru yola ilet. Allah'ım bütün insanlığa hidayet ver. İşte kardeşlik işte insanlık...

اللَّهُ أَكْبَرُ - اللَّهُ أَكْبَرُ
اللَّهُ أَكْبَرُ - اللَّهُ أَكْبَرُ

HARFLERİN SESİ VE MUSİKİSİ

Tuğba YILMAZ
12/H

Allah'ım, bizi ezansız camisiz ve cemaatsiz bırakma. AMİN!

Biliyoruz ki kelimeler hecelerden, harflerden teşekkül eder. Kur'an'ın harfleri bile öyle sıralanmıştır ki, her harfin sesi kalbe bir musiki nağmesi gibi gelir. Bu musiki tesiridir ki, katı kalpleri yumuşatır, ruhları Kur'an'a çeker.

Arapça bilmeyen birisi bile, Kur'an'ı dinleyince onun sadasına bayılır. Şuuru titrer, kalbinin derinlikleri çalkalanır. Bu hassa Arapçaya mahsus denemez. Çünkü Kur'an'dan başka Arapça bir şey dinlese bu halet arız olmaz. Kur'an'ın bu icazını kimse inkara yol bulamaz. “Sadanızı Kur'an'la ziynetleyiniz” hadisi şerifinin sırrı ve manası budur. Güzel sese, Kur'an'ın katılırsa ne ala olur. Kur'an'da fasılalar, duraklar en ahenkli harflerle sona erer. Bilhassa sonuna harfi medle “N” harfi gelir. Bunun hikmeti açıktır. Nun harfinin inlemesi tatlı bir ahenk verir, bütün his ve şuuru ihata eder.

Kur'an'ın kelimeleri ve harfleri öyle sıralanmıştır ki, o harflerden birinin yerini değiştirmek, bir yerinden oynatmak derhal ahengi bozar. Onun harfleri ve hareketleri o kadar nizamlı ve tenasüplüdür. Dokunacak bir yeri yoktur.

Mustafa Sadık Rafi'nin “İcazi Kur'an”ında beyan ettiği üzere, kelimenin üç sesi vardır;

1)Ruhun sesi ki, harflerin, mahreçlerin hareketleriyle ve sözün terkihiyle meydana gelir.

2)Aklın sesidir. Bu manevî ses, sözün doğrudan doğruya ruha intikalini temin eder.

3)His ve şuurun sesi. Sözde bu ses ne kadar duyulursa, belagatin ruhu onda o kadar tecelli eder.

İşte Kur'an'ın icazının ruhu budur. Arapçada ruhun sesi, aklın sesi bunlar vardır; fakat şuurun sesi, işte bu açık değildir. Kur'an bu sesi getirdi ve duyurdu. Kur'an'da harflerin, kelimelerin, hareketlerin, hareke ve seslerin tertibine ve nazım tarzının ruhunuza ilediğini duyuyorsunuz.

Hat ve Yazı

Mehmet AKYÜZ
Meslek Dersleri Öğretmeni

Yazı'yı: "İnsanların bilgi, duygu ve düşüncelerini başkalarına veya sonraki kuşaklara iletmek için çeşitli alfabeler kullanarak satırlara aktarmaktır." diye tanımlayabiliriz.

Milletler ve kişiler, kültür birikimlerini, medeniyetlerini, sanat ve değerlerini gelecek kuşaklara yazı sayesinde aktarabilirler. Dolayısıyla yazı, geçmişi geleceğe bağlayan, sanki Avrupa'yı Asya'ya bağlayan Boğaz Köprüsü gibi güvenilir, sağlam bir köprü vazifesi görür. Yazı ile uğraşanlara kâtip dendiğini biliyoruz. Yazının Arapça'daki adı ise hattır. Arap yazısının estetik ölçülere bağlı kalıp güzel bir şekilde yazılmasına hat denir. Hüsn-i Hat da aynı anlamda kullanılmıştır. Kaynaklarımız Hüsn-i Hat'ı "Cismânî aletlerle meydana getirilen ruhanî bir hendedir." diye tarif ederler.

Gerçekten de hüsn-i hat ruhanî bir hendedir. Bakınız Macaristanlı bir ressam subay, hüsn-i hat ile yazılmış bir levha karşısındaki hislerini Mahmut Bedrettin Yazır'a nasıl anlatıyor, bir kulak verelim: "Dostum! Bu sizin yazılarda bir hâl var. Çok dikkat

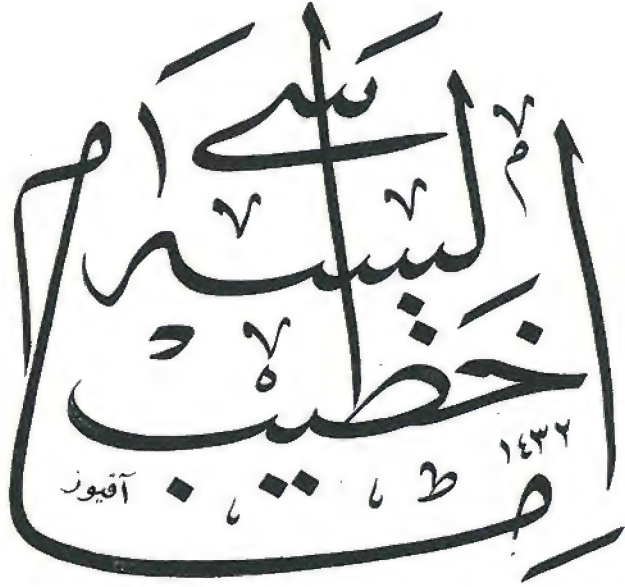
ediyorum, ilk bakışta sade bir renk, geometrik bir sessizlik, baktıkça harekete geçiyor, canlanıyor cilveleliyor. Önce bir tatlı bakış, arkasından yavaş yavaş içe süzülen canlı bir akış, sessiz bir armoni içinde rûhu oynatan metafizik bir

musikî var. Lâkin ondaki ahengi kulak-lar duymuyor, içler dinliyor, dinledikçe bir başka âleme yükseliyor. Bakarken ne oluyor anlamıyorum. İçimi içine çeken büyüleyici bir çehre, bir güzellik denizi, sevimli titreşmelerle gönlümü ferahlatan bir hava, derken bir melek sesi ve nefesi kadar gizli ve ılık bir okşayış ve sarılış içinde kalıyorum. O ben, ben o oluyorum, gibi bir şeyler oluyor." Gerçekten güzel sanatlara âşinâ bir kimse Kur'an yazısı ile yazılmış bir eseri incelerse kendinden geçer. Ondaki nâmütenâhî güzelliklere hayran kalır.

Yüce Yaratıcı, yazının olmazsa olmazı olan Kalem Suresi'nde: "Nün, kalem ve ehl-i kalemin satırlara dizdikleri ve dizecekleri hakkı için." buyurarak kaleme, ehl-i kaleme (kalemi yaratana, onu hak yolda kullanana, akıl sahiplerine) ve satura dizdikleri yazılara ve yazılacaklara (hakkı bildiren, iyiliğe yönelten satırlara) kasem ederek yazının (hüsn-i hattın) önemini gözlerimizin önüne sermektedir. Ayrıca Peygamberimiz'in kıyamette şehitlerin kanları ile alimlerin mürekkeplerinin tartılacağını ve alimlerin mürekkebinin daha ağır geleceğini bildirmesi, islâmî ve dinî yazıların ne kadar değer arzettiğini açık bir tarzda bildirmektedir.

Hüsn-i Hat ile uğraşanlara hattât denir. İslam dinini kabul eden hemen hemen bütün kavimlerin dinî bir gayretle benimsedikleri Arap yazısı, hicretten birkaç asır sonra İslam ümmetinin ortak yazısı haline gelmiştir. Aslı ve başlangıcı için doğru olan "Arap hattı" sözü zamanla yerini "İslam hattı" ismine bırakmıştır. Buna "Kuran yazısı" demek de mümkündür. Zira diğer alfabelerle Kur'an-ı Kerim'i doğru bir şekilde yazmak mümkün değildir. Kur'an yazısında birçok harf, kelimelerde

başta, ortada ve sonda gelişine göre yapı değişikliğine uğrar. Harflerin birbiri ile birleştiklerinde kazandıkları görünüş zenginliği aynı kelime veya cümlelerin çeşitli kompozisyonlarla yazılabilme imkanı, sanatta aranan sonsuzluk ve yenilik kapısını açık tutmuştur. Yer ve zaman tasarrufu da sağlayan bu Kur'an yazısı Alman müsteşriği Helmut Ritter'in de dediği gibi bu yazı biçimi "dünya güzeli" haline gelmiştir. Bu yazı sahip olduğu özellikleri ile en ufak bir kapalılık ve karışıklığa yer bırakmayacak niteliktedir. Stenografi olarak da kullanılmakta ve hiçbir zorlukla karşılaşmaksızın okunup anlaşılmaktadır. Kur'an harflerinin bu özelliği diğer en mükemmel yazı sistemleri için dahi söz konusu edilemez.

Kur'an yazısı değişik karakterlerle birçok şekilde yazılma imkanına sahiptir. Bundan dolayı da onlarca yazı çeşidi doğmuştur. Bunlardan altı tanesi öne çıkmış ve Aklam-ı Sitte (altı kalem) adı ile anılmıştır. Bunlar sülüs, nesih, muhakkak, reyhanî, tevki, ve rikâ'dır. Ecdadımız Türkler de İslam'ı kabul ettikten sonra 1928 harf inkılabına kadar Kur'an yazısını kullanmışlardır. Kur'an yazısına Aklam-ı Sitte'nin dışında bir tarz geliştirerek daha süratli yazma imkanı kazandırmışlar ve rikâ denilen çeşidini çıkarmışlardır. Bu yazıyı hem günlük hayatlarında hem de resmi işlerde kullanmışlardır. Ayrıca hat sanatımızda ta'lik ve divânî yazı türlerinin de seçkin yerlerinin olduğu unutulmamalıdır.

Netice olarak M. Bedrettin Yazır'ın ifade ettiği gibi yazı, dilin eli, elin dilidir. Kafanın mizânı, gönlün tercümanı, iradenin ölçüsü, ruhun aynasıdır. Ceset de ruha benzer. Akıllara elçi, marifetlere silah, ilimlere hüccet, medeniyetlere senettir. Sinesinde sırlar saklayan, çehresinde göz ve gönül süruru taşıyan, mesafeleri düren, devirleri anlara sokan, geçmişi geleceğe bağlayan sihirli bir bedîa, Rabbânî bir harikadır.

Ecdadımızdan miras kalan hat sanatının, kültürümüzün bir zenginliği olarak devamını diler, gençlerimizin ve öğrencilerimizin bu mirasa duyarlı bir şekilde sahip olarak gelecek kuşaklara aktarmayı dinî ve millî bir görev bilmelerini istihram ederim. Bu vesile ile tüm okurlara selam ve saygılar sunarım.

Etkinlikler

Kuran-ı Kerim'i
Güzel Okuma
Yarışması
BÖLGE İKİNCİSİ
Zübeyr İnce 10/1

Kuran-ı Kerim'i Güzel Okuma
Yarışması BÖLGE İKİNCİSİ
Zübeyr İnce Hediyesini Alırken...

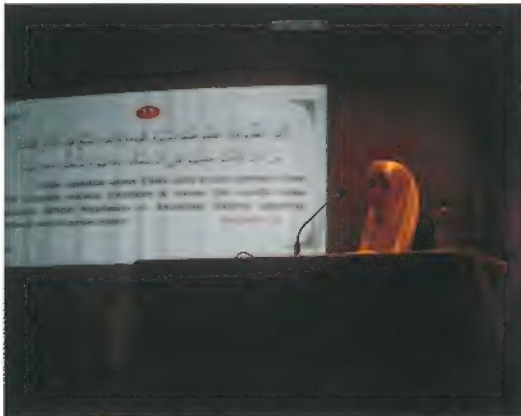
Okulumuzda yapılan
Kutlu Doğum etkinliğinden...

Kutlu Doğum münasebetiyle bir grup öğretmen
ve öğrencilerimiz Huzur Evi'ni ziyaret etti

Bir grup öğretmen ve
öğrencilerimizin Huzur Evi
ziyaretinden

Hadis Yarışması

Okul Müdürümüz Arapça Bilgi Yarışmasında Plaket Alırken

Arapça Bilgi Yarışması Türkiye İkincisi Olan Öğrencilerimiz

Diyanet İşleri Eski Başkanlarından Tayyar Altıkulaç okulumuzu ziyaret etti ve konferans verdi

Arapça Tiyatro Yarışması Türkiye İkincisi Öğrencilerimiz

2. İmam Hatip Liseleri Arası Arapça Bilgi ve Etkinlik Yarışması

Bilgi Yarışması Dalında Bölge Birincisi Türkiye İkincisi

Yarışmacılar
Serhat Eymen Nuray And.11/D
Mushab Mücahit İnce And.11/D
Muhammet Osman Doğan And.11/D
Hamdi Çelik And.11/D
Süleyman Uzman And.11/D
İlyas Güven 11/I

Tiyatro Dalında Bölge Birincisi Türkiye Üçüncüsü

Yarışmacılar
Hüseyin İrmikci And.11/D
Ramazan Şahin And.11/D
Ali Satılmış And.11/D
Nasuh Saygılı And.11/D

Not 1 : Yarışmaya 79 ilden 409 İHL katılmıştır.
Not 2 : Okulumuz Türkiye'de 2 dalda dereceye giren tek okuldur.

2011

Mehmet Akif
Ersöy Yılı

İnsanlık tarihinde asırların üzerinden aşır, varlığını ölümünden sonra da devam ettirebilmiş; hayatıyla ve eserleriyle arkasında" hoş bir sadâ "bırakabilmiş büyük insanlar vardır. Kimi kahramanlığı kimi ilmi dirayeti, kimi halka hizmeti, kimi engin tefekkür dünyası ile birer yıldız gibi parlamış olan bu şahsiyetler; insanlığın yücelmesi yolunda birer rehber "kilometre taşı" durumundadırlar.

Milli mücadelemizin manevi liderlerinden, milletimizin ve devletimizin buhranlı dönemlerinde, milli dert ve davamızı hayatının temel konusu olarak işleyen; iman ve ahlak timsali, mücadeleci fikir adamı Mehmet Akif ERSÖY, ebediyen milli şairimiz olarak anılmaya layık, ender kilometre taşlarından biridir.

Mehmet Akif sadece Türk edebiyatının büyük şairi değil; aynı zamanda O, Türk milletinin ruhunu yakından tanıyan, dertlerini bilen, devasını bulacak yolu gösteren şuurlu ve imanlı bir vatan ve millet sevdalısı diye tanımlayabileceğimiz en büyük insandır.

Mehmet Akif'i dünden ve bu günden ayırarak değerlendirmek mümkün değildir. O biraz tarihi, biraz dünü, biraz da bu günü anlatmıştır.

15. Ve 16. Yüzyıllarda Bütün dünyaya örnek gösterilen bir imparatorluk, dini, dili, örfü değişmediği halde, nasıl zayıflayıp yavaş yavaş yere uzanıyordu. Türk milleti; ta Orhunlardan beri "Üstte gök basmadiysa, alta yer delinmediyse, birliğini ve beraberliğini hiçbir kuvvetin bozamayacağına" inanan; her yeni devirde biraz daha azimli ve kuvvetli, kendini dünyaya tanıtan TÜRK MİLLETİ neden geri kalmış bir millet olsun... Cevabı Akif veriyor:

"Girmeden tefrika bir millete düşman giremez,
Toplu vurdukça yürekler onu top sindiremez."

Türklüğün istiklali, Akifte aynı zamanda İslam'ın kurtuluşudur. Milletler ümidini kaybetmediği müddetçe, felaketler milletlerin geleceğini tayin edemez. Bunun için Akif, Kuran'dan aldığı ilhamla ümitsizlik, yeis ve karanlığı kınamaktadır.

"Atıyı karanlık bularak azmi bırakmak...
Alçak bir ölüm varsa, eminim budur ancak."

Büyük şairimizin şiirleri kadar, hayatı da bize en güzel örnekler sergiler. Her hafta Halkalı ile Fatih arasındaki on yedi kilometrelik yolu

MEHMET AKİF ERSÖY

Şaban ÖZCAN

Türk Dili ve Edb. Öğretmeni

yürüyerek gidip gelmiş ve öğrenimine devam etmiştir. Bu acı ve yorgunluk onu hareketsiz, yılmın ve yorgun bir çocuk yapması gerekirken, o canlılığından ve hareketliliğinden hiçbir şey kaybetmemiştir. Planlı, programlı ve disiplinli çalışmasıyla birçok alanda birden başarılı olabilmıştır. Güreş, yüzme, koşu, uzun atlama, ata binme gibi spor dallarında gösterdiği üstün başarılar, sosyal faaliyetlere katılıp birkaç yabancı dil öğrenmesine mani olmadığı gibi, derslerinden de tam not almasına engel olmamıştır.

Bir milletin gençliği onun geleceğidir. Gençliğini ilmen, beden ve ahlaken bir gayeye yönelik olarak yetiştiremeyen milletler, er veya geç hüsrarla karşılaşma durumunda kalacaklardır. Mehmet Akif kendisinin yaşadığı zor şartları, kendinden sonraki neslin yaşamaması için çaba sarf etmiştir.

Akif'in genci sevgi doludur. O dürüst, dindar, vatansever, insan severdir. O, milletine bağlı, bayrağına bağlıdır. Yaşarken vatana hizmet etmenin mutluluğunu, ölüncü de ebedi saadeti aramaktadır.

Akif'in genci, ahlaki üstünlük yanında, ilmi üstünlüğe de sahiptir.

Bu cihetten, hani hiç yılmasın oğlum gözünü;
Sade garbın yalnız ilmine dönsün yüzünü.
O çocuklarla birlikte gece gündüz didinin;
Giden üç yüz senelik ilmi tez elde edin.
Fen diyarından çıkan o namütenahi pınarı,
Hem için, hem getirin yurda o nâfi suları.

Akif sadece ilim edinmeyi değil, kaybettiğimiz senelerin de yeni nesiller tarafından telafisini istemekte, bunu hasretle arzu etmektedir.

Mehmet Akif ERSÖY, İstiklâl Marşımızın şairi, Çanakkale Destanının mimarı, istisnasız her samimi Türk aydını ve Türk gencinin sevgisine ve ilgisine hak kazanmış derin bir şair ve mütefekkindir.

Türk gençliği büyük şairimizi bu muhabbet ve tefekkür şuuruyla hatırlamalı; zaman mefhumunu ortadan kaldırarak çalışmalı, daima çalışmalıdır.

Mehmet Akif Ersöy'un, ölümünün 75. ve İstiklâl Marşı'nın kabulünün 90. yıl dönümü olan 2011 yılını, Kültür ve Turizm Bakanlığı "Mehmet Akif Yılı" olarak ilan etmiştir. Bu münasebetle bu büyük şairimizi bir kez daha rahmet ve minnetle anıyoruz

Erdem Abidesi AKİF

Şeyda Akdoğan 11/D

Her dalgalanışında, bağımsızlığımızı bütün dünyaya dalga dalga ilân eden bayrağımızın kanat seslerine uyarak, hep bir ağızdan söylediğimiz “İstiklâl Marşı”, onun ruhuna, kalbimizden koparak ulaşan bir fatiha gibidir. Türk milletinin kalbindeki bitip tükenmeyen istiklal duygusunun tercümanıydı O. Müslüman Türk halkının Hakka âşık duygulu, içli vatansever şairiydi O...

İstanbul'da doğup yine İstanbul'da vefat eden bir hak dostuydu. Dînî bütünlüğü, İslâm felsefesi bakımından görüşü ve hepsinin üzerinde edebî şahsiyeti ve şairliği, onun kalbimizde ebediyete kadar yaşamasına en önemli sebep. Mehmet Akif, eylemleri ile söylemleri, özü ile sözü, içi ile dışı her zaman bir olmuş, ne hissetmişse onu söylemiş, hiç bir zaman hayalle alışverişi olmamış gerçekçi bir şairdi:

Hayır, hayal ile yoktur benim alışverişim.

İnan ki, her ne demişsem görüp de söylemişim.

Şudur cihanda benim en beğendiğim meslek,

Sözün odun gibi olsun, hakikat olsun tek!

Kim yaparsa yapsın ve ne pahasına olursa olsun, her türlü zulme ve haksızlığa, kötülük ve yanlışlığa şiddetle karşı çıktı. Zalimin amansız hasmı, ama mazlumun dostu oldu.

Zulmü alkışlayamam, zalimi asla sevemem;

Gelenin keyfi için geçmişe kalkıp sövemem.

Biri ecdadıma saldırdı mı, hatta boğarım!..

-Boğamazsın ki!

-Hiç olmazsa yanımdan kovarım.

Üç buçuk soysuzun ardından zağarlık yapamam;

Hele hak namına haksızlığa ölsem tapamam.

Doğduğumdan beridir, aşığım istiklale;

Bana hiç tasmalık etmiş değil altın lale!

Yumuşak başlı isem, kim dedi uysal koyunum,

Kesilir belki, fakat çekmeye gelmez boyunum!

Kanayan bir yara gördüm mü yanar ta ciğerim,

Onu dindirmek için kamçı yerim, çifte yerim!

Adam aldırma geç git, diyemem aldırırım.

Çiğnerim, çiğnenirim, hakkı tutar kaldırırım!

Ne yazarsak yazalım, ne söylersek söyleyelim basit kalıyor kelimeler onu anlatmakta. Sıkıntılar, yokluk ve imkânsızlıklar içinde bir kardelen misali verdiği mücadeleyi sizce sığdırabilir miyiz şimdiki mantığımızla. Bugün bizler, O'nun şiirlerini ve kişiliğini okuyarak, O'nu yılda bir kere okullarda formaliteden anarak ona karşı vefa borcumuzu ödediğimizi zannediyoruz. O'nun gibi bir Müslüman, bir Türk, bir baba, bir şair olmak için çalışıyor muyuz? O'nun gibi dinimiz ve inandıklarımız için her şeyimizi feda edebiliyor muyuz? Bütün bu soruları kendimize sorup sonra Mehmet Akif hayranıyım dememiz gerekmiyor mu sizce?

BİR VARMIS YOKMUŞ

Yeni gelmişti dünyaya. O koca kamyondan inmiş, o büyük bahçeye yerleşmişti.

Birçok hemcinsi vardı. Herkes ona bakıyordu. Bir yandan da fısır fısır konuşuyorlardı.

Yavaşça yerleştii yerine, hüzün çöktü birden içine sevmemişti burayı. Sürekli küçümseyen bakışlar, acımasız kahkahalar duyuyordu. Dikenlerini savuruyordu yabancı güller...

- Rüzgârla konuşuyor 'Taşı beni bu bahçeden' diyordu. Rüzgâr iki sallandırıyor ama onu oradan söküp alamıyordu. 'Üzgünüm bir dahaki sefere' dedi. Alabildiklerini alıp yoluna devam etti. Hıçkırıklar vardı, dökmek isteyip de dökemediği yaşları vardı.

Ağlayamıyor avaz avaz susuyordu. Mevsimler geçiyor gözyaşları içinde kabarıyordu. Bedeni yavaşça hareketlenmeye başlamış ve rüzgâr bahçe kapısına dayanmıştı. 'Haydi, gel gidiyoruz' dedi. O dakikalar bahçeyi son görüşü olmuş ve rüzgârla yola koyulmuştu.

Bazen yağmurlar yağıyor alabildiğine ıslanıyordu. Üstüne basıp geçenler, yakıp yıkanlar vardı. Nereye gittiğini bilmeden savruluyordu o cadde senin bu cadde benim.

Sonbahar oluyor dökülüyor, kış oluyor üşüyor daha baharı yaşamadan yaz oluyor kuruyordu. Soluyordu orda burada bir ağacın dibinde

Kışın ayazına aldırmadan dolaşıyordu. Bazen geldiği yolları tekrar tekrar dönüyordu. Bazen meşenin altında soluklanıyor onun o uzun kök salıplarını dinliyordu. Bazen de menekşenin hüznüne ortak oluyordu. Rüzgâr bu, nerden eseceği belli olmaz ya bir esti ki bir anda kendisini caddenin ortasında buldu. Ve işte büyük farlarıyla göz alıcı bir ışık üzerine doğru geliyordu. Ne yapmalıydı nereye gitmeliydi? Geri mi dönmeliydi? Yapamazdı çok yol vardı arkasında. İleri gitmeliydi. O da nesi iri dişli salyalı köpek ne yapmalıydı. Öylece kala kalmış adeta beton zeminle bütünleşmişti. Araç yaklaşıyor yaklaşıyordu. Ardından duyduğu ses ise o arabadan inen sivri topuklu ayakkabının yere vuruş sesleri olmuştu. Ölümlü ensesinde hissetmek dedikleri bu olsa

Ayşegül BİTİM

And. 11/A

gerek. Nefes bile almadan son sürat geldiği yolu geri döndü. O korkuyla nefessiz ağlıyordu yol kenarında... Bedeni kırılıyordu sanki feryadına.

- Çok mu şey istiyordu. Sadece, bir varmış bir yokmuş değil de sanki hep varmış ki anılmak istiyordu her dilde. Bir adı kalmalıydı bu dünyada...

- Yaz bitmiş sonbahar geri gelmişti. Yorgun bedeni küçük çakıl taşları ile süslü yol kenarına vurmuştu. Etrafına bakındı o iri yapraklı hiç ölmeyecekmiş gibi duran çınar'a baktı ve yol kenarına içindeki karanlıkları döktü damla damla duyduğu son ses " çıtır çıtır...".

İşte bir adı kalmıştı geriye "SONBAHAR YAPRAKLARI"...

HAYAT DURMAZ

Gün gelir ümit etmeyi unutursun

Sevmeyi unuttur sevilirsin

Sözcükleri kitlersin yüreğine

Yalnızlık neymiş onu öğrenirsin

Ağlatmayı seversin yaralıyı

Acı çekmek neymiş onu öğrenirsin

Susmayı tercih edersin

Sevdiğin giderken

Hayat susmaz ve durmaz

Yapayalnız kalırsın koca dünyada

Ve anlarsın susmak ashnda

Çözüm değil sonuçtur

Geri dönmeyen yanlış bir sonuçtur

Kızım...

Zeliha SERT (KOYUNCU)
Mezun Öğrencimiz

Bunu okurken 16 yaşında olacaksın, kocaman, başına buyruk, asi bir genç kız; ama şu an küçücük bana ihtiyacı olan, huzuru, şefkati benim yanımda bulan tatlı bir meleksin kızım.

Bugün bir yaşına gireceksin Mehlika Sultanım, ay yüzlü güzel meleğim. Bana ihtiyacın var. Benim yanımda kendini güvende hissediyorsun. Ağladığın zaman benim kucağımda susuyorsun. Acıktığın zaman benim kucağıma buluyorsun.

16 yaşına geldiğinde, tüm ihtiyaçlarını kendin karşılayabildiğinde huzuru, mutluluğu dışarıda arayacaksın. Bir derdin olduğu zaman, gerçekte sana uzak; ama benden daha yakın zannettiğin arkadaşlarına sığınacaksın. Seni korumak için birtakım yasaklar, kurallar koyduğum zaman beni düşmanın bileceksin ve benden hep bir şeyler saklayacaksın. Hiçbir zaman anlamayacaksın iyiliğini istediğim için sana yasaklar koyduğumu. Sürekli bana özgürlüğünü istediğini, seni rahat bırakmam gerektiğini haykıracaksın. Bu hayatın senin olduğunu, istediğin gibi yaşaman gerektiğini savunacaksın. Bir bakıma haklı olacaksın kızım. Yanlışları yaşayarak doğruların kıymetini bileceksin; ama bu yanlışları yaşarken çok canın yanacak belki, gözyaşların akacak, doğruları fark edene kadar. Bu mektubu sana yazıyorum; çünkü senin zarar görmeni istemiyorum. Ben sana doğru yolu bir kere bu mektupla göstereceğim. Sonra seni kendinle, hayatınla baş başa bırakacağım.

Şimdi bir yaşında masum bir meleksin. Hayatın benden ve babandan ibaret şu an. Beş yaşına geldiğin vakit çok sevdiğin oyuncak bir bebeğin olacak. Hiç kimseye dokundurtmayacaksın. Neden kimseye vermek istemediğini

sorduğum vakit “kırarlar” diyeceksin. Bak kızım beş yaşındasın ve sen de şu an benim yaptığımı yapıyorsun. Bebeğini dışarıdan koruyorsun; kırılmasın, incinmesin diye. Benim yapmak istediğimde bu kızım. Seni sadece korumak.

Senin yaşındayken annem beni de çok uyarmıştı. Bu “hayat benim” dediğim zaman, o da bana “sen de anne olduğun vakit anlayacaksın beni.” derdi hep. Haklıymış kızım senin tek tırnağın benim canımdan çok daha kıymetlidir, bunu unutma...

NASİHAT

Giriş yapıyorum bugün
Toz pembe bir şiirle satırlarıma
Bence hayat sanıldığı kadar
Güçlü değil aslında
Elveda demesi kolay
Kimi genç kalpler için hayata
Bana kalırsa güzel ve eğlenceli
Savaşmak hayatla
19 yaşında cebimde birçok nasihatım var
Dinlesin umutları, hayalleri boşluğa çıkanlar
Gelecek ne getirecek
Beklemekten kaçanlar
Yıkıntıların üzerine bir yuva kurdum
Hazan mevsiminde
Hayat benden geçti derken
Yeşil bahçemden
Sevda çiçekleri açtı gönlümde
Benim şirin dünyamdan ufak bir nasihat size
Unutmayın ağladığınız kadar güleceksiniz
Bir gün siz de...

Adem Mermerkaya İle Bir Söyleşi

Ulvi Kubilay DÜNDAR
Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmeni

Sizi çizgilerden öte fazla tanımıyoruz. Bize kendinizi biraz açabilir misiniz?

Babam memur olduğu için çok sık dolaştık Türkiye'de. Konya'da başladık işte. Çankırı'ya ben aslen. Babamla beraber bir süre Konya'da kaldık. Sonra Kırşehir'e geçtik, Mucur'a. Oradan İstanbul'a. Orada okumaya başladım, Kartal Anadolu İmam Hatip Lisesinde. Bitirdikten sonra Mimar Sinan Sosyoloji'ye başladım. Son sınıftan atıldım. Sonrasında Almanya'ya gittim. Almanya'da Grafik Tasarım bölümünü okudum. Bitirdim, Almanya'da çalıştım bir süre. Londra'ya geçtim, Londra'da çalıştım bir süre. Daha sonra İstanbul'a geldim. İstanbul'da bir süre çalıştıktan sonra Konya'ya geldim. Göçer bir hayat yaşıyoruz yani. Ben o yüzden kendimi biraz da göçebeye benzetiyorum. Göçebe bir hayat yaşadık ve kendi tabirimle de dünyanın merkezine tekrar geri döndüm. Bakalım bundan sonrası nasıl olacak? Bilemiyoruz yani.

Peki hocam, bu göçebe hayatın size katkısı, getirileri götürüleri neler oldu?

Aslında ben istedim göçebe hayatı. Şöyle bir şey var. Benim göçebeliğim şöyle başlıyor. Hakan Albayrak'ın "Hâlâ Pasaportunuz Yok mu?" diye bir yazısını okumuştum. Dedim ki; acaba benim niye pasaportum yok? Gidip bir pasaport çıkarttım kendime. Sonradan dedim ki, bir yazı okumuştum Erdem Beyazıt'ın bir şiirini okumuştum. Beni çok etkilemişti. Orada şey diyordu: Göçebe kuşlar, hani kalan kuşlardan -tam hatırlamıyorum da- daha mutlu yaşarlar hayatı diye, daha dolu dolu yaşarlar. O satır bana böyle bir şey yaptı. İki tane etkileyen olay var beni bu göçebelik konusunda. Hatta göçebelige yönelten olay var. Birincisi Hakan Albayrak'ın o yazısı. Beni gezmeye iten. Niye çıkıp dışarıları görmüyorsunuz. Bir de Erdem Beyazıt'ın göçebe kuşlar tabiri. Ben de gerçekten düşündüm yani. Güvercin şişmandır, sürekli bir yerde kalır, kuş da aynı yerde, yaz da aynı yerededir. Hayatının yeri bellidir, alanları bellidir, mekanı bellidir. Hani o şehirden de dışarı çıkmaz, o ilçeden de dışarı çıkmaz, hep oradadır yani güvercin. Fakat kırlangıçlar, Afrika'ya giderler, tekrar gelirler. Onların gördükleri, yaşadıkları çok fazla şey var. Ben de aynı şeyi kendim için dedim, niçin kalıp bir yerde hayatımı monotonlaştırayım ve hatta benim idealim Türkiye'ye dönmek değildi. Ben Uzak Doğu Asya'da yaşamayı düşünüyordum Londra'dan sonra. Ama bir şekilde Türkiye'de kaldık. Murat diye bir arkadaşım var. O rica etti bizim böyle bir bölümümüz var onun başına geçer misiniz diye. Ben de bir sene kadar orada görev yaptım. Ondan sonra tabi. Evlilik durumu oldu, Konya'ya geldim.

Karikatür çizmeye ne zaman, nasıl başladınız?

Bütün karikatür çizenlerin cevabı galiba ortak. Ben biyografileri okuduğum zaman işte çocukluğumdan beri ne kadar kağıt bulursam hepsini doldurdum şeklinde. Bir de ailenizden sürekli fırça yerdiniz ya kağıtlar boş gidiyor filan diye. Aynı şekilde biz de böyle evin duvarlarından işte ne bileyim kağıtlardan şuradan buradan başladık. Ve sürekli çizdik yani, çizmekten haz aldık, çizmek bizim kendimizi ifade tarzımız. Kendimizi ifade etmeye başladığımızdan itibaren de çizmeye başladık diyebilirim yani. Bunlar birbiriyle iç içe.

Karikatür esprisi bulabilmek için çizim yeteneği şart mı?

Karikatür esprisi bulabilmek için karikatür gibi düşünmek şart bence. Şimdi çok iyi espri yapan insanlar var. Mesela Cem Yılmaz çok iyi espri yapar, yani söz esprisi çok güzel. Fakat karikatür esprileri çok zayıftır. Ben kendisini tanıyorum. Kendisiyle görüşmüşlüğü de vardı. Ben onun karikatürlerini hiç beğenmezdim espri olarak, karikatür mantığı olarak. Ama hep söz esprilerine dayalı karikatürleri vardı. Şöyle diyebilirim. İyi espri yapan insan iyi karikatür çizebilir mi, çizemez. İyi bir karikatür esprisi olan insan iyi bir karikatür çizmesi gerekiyor mu, hayır, gerekmiyor. Ama karikatür gibi düşünmesini bilmesi gerekiyor.

Bir karikatüristin kendinde geliştirmesi gereken nedir?

Bence olayın aslında şey var, görmek var. Bir karikatüristin ilk yapması gereken, görmeyi öğrenmesi. Karikatürist olarak insanların bir de şey var yani ben karikatüristi çöppüye benzetiyorum. Bol bol toplamak gerekiyor. sokaklardan

top
layaca
kınımsızna
nlar nasıl giyini-
yorlar, nasıl yaşıyorlar,

nasıl konuşuyorlar aralarındaki diyaloglar nasıl geliyor. İşte onları topluyorsunuz topluyorsunuz onlardan siz bir ürün oluşturunuz. Yani bu manada karikatürist iyi bir çöppüçüdür, iyi bir gözlemcidir. İyi bir karikatürist olmak için önce iyi bir gözlemci olmak gerekiyor bence. Bir de şu var tabi. İnsanın kendini beslemesi lazım her türlü. Çünkü siz kendinizi beslemezseniz, besleyemezseniz başka insanlara da bir şey veremezsiniz. O yüzden sürekli de beslenmesi gerekiyor bir karikatüristin.

Tercihiniz renkli mi, siyah beyaz mı, hocam?

Ben aslında siyah beyaz çizmeyi seviyorum. Bizim yetiştiğimiz bir mektep var. her işin bir mektebi var. Bizim dergimiz, bizim mektebimiz Ustura oldu. Ve bizim orada görevlerimiz belliydi. Biz çizimimizi siyah beyaz çizerdik. Şevki abi gelip balonlarımızı yazardı. Bir başkası renklendirirdi. Herkesin görevi farklıydı. Böyle bir tarzda alıştığımız için siz de o tarzı benimsiyorsunuz. Ben şahsen siyah beyaz çizmeyi seviyorum. Ama renklendirmek de zevkli yani.

Çalışmalarını örnek aldığınız, sizi etkileyen sanatçılar oldu mu? Türkiye'de, dünyada keyifle takip ettiğiniz, hatta sizi etkileyen yazar ve çizirler desek ne dersiniz?

Şöyle söyleyelim. Benim yetiştiğim bir okul var. Çok sevdiğim iki abim oldu. Birincisi Şafak Tavkul, ikincisi Hasan Kaçan. İkisi de bize yardımcı oldular, bize yön verdiler, yol gösterdiler. Onların bana, hayatımda çok büyük faydalara oldu. Mesela Hasan Kaçan'ın şu sözü benim çok hoşuma gidiyor: Hasan Kaçan bize şöyle derdi: iyi bir futbolcu olmak için çok iyi depar gol atmanıza gerek yok. İyi pas veriyorsanız, pas vermeye devam edin, derdi. Yani insanlar yapabildiklerini en iyi şekilde yapmaya çalışırlarsa sorun çözülür, gibi.

Doğu ile batı arasında kendinizi nerede görüyorsunuz?

Doğu ile batı arasında biz hep doğulu olduk galiba. Çünkü köklerimiz burada. Batıdan beslenmiş olabiliriz ama köklerimiz hep burada yani.

Türkiye mizahın neresinde, mizah Türkiye'nin neresinde? Gündem hakkındaki görüşlerinizi alabilir miyiz?

Bu sorunun cevabı gayet net aslında. Mizah Türkiye'nin bir parçası, Türkiye'nin bir parçası. Sonuçta mizahçılar da bu toplumun bir aynası diğer sanatçılar gibi. Eğer toplumun genelinde bir ahlaksızlık varsa o da mizahçılara sirayet ediyor. Eğer toplumun genelinde ahlaksızlık derken şunu kastediyorum, mesela müteahhit yol yapıyor. Malzemeden alıyor. İşte ne bileyim başkası, doktor iş yapıyor fakat adamı özel muayenehanesine yönlendiriyor. Aynı mantık burada da var, mizahta da var. Mizahı yapan insanlar, üreten insanlar onlar da benim şahsıma göre malzemeden alıyorlar. İşin kolayına kaçıyorlar. Yani bu iş düşünce işi. Yoğunlaşma işi fakat onlar daha kolay yollardan kaçak malzeme kullanarak bu işi yapıyorlar. Böyle bir sıkıntı var.

Konya'da mizah ve çizgi ne durumda? Konya'da mizah ve çizgi... Böyle bir şey... Bu sorunun cevabı nasıl olmalı hocam sizce?
 “Konya'da mizah dergisi çıkmalı.”

Şu anda henüz mizah dergisi çıkartmadık. İnşallah çıkarttıktan sonra Konya'da mizah üzerine konuşabiliriz.

“Şimdi hocam, Ustura, Cingar bizim uzun Avadede çizgi, karikatür dergilerimiz çok uzun vadede yaşamadı, olmadı. Boş bir alan, olmalı diye düşünüyorum ben kesinlikle. Bu neden Konya olmasın. Konya'da mizah... Konya biraz daha mümbit diyelim ama mazbut. Yetiştiriyor fakat elinde tutamıyor. Böyle bir sıkıntısı var. İnşallah o arkadaşlar da sizin gibi dönüşü bu tarafa olur, Konya'ya olur. Burada bir kale oluşturulur. Bir mizah kalesi oluşturulur. Temennimiz o yönde. Ustura güzeldi, Cingar güzeldi. Ama devam edemedi.”

Şey var bir de. Mizah genelde doğu blok ülkelerinde gelişmiş. Mesela, karikatür yarışmalarında birinci olanlar işte doğu blok ülkeleri oluyordu. Eskiden öyleydi. Şimdi biraz daha olaylar değişti. Çünkü baskı altında olan insanlar, ezilen insanlar daha fazla mizah üretiyorlar. Aslında Türkiye'de ezilen insanlar, Müslümanlar. Yani İslamî kesim ezilen insanlar. Fakat Müslümanların mizah üretmemesi, hani mizah bir şekilde nedir? Dolaylı yoldan kendini anlatmak sanatıdır. Bir şekilde sen mazlum konumundasın. Buna rağmen hâlâ mizah üretmiyorsan burada bir sıkıntı var bence.

Hanzala tesiri... Hocam böyle bir durum var. Filistin örneği var. Karikatürle çok şeyler yapılabileceğine inanıyorum ben. Bir silah kadar kuvvetli olduğuna gücünün, tesir alanının.

Çok etkili olduğunu ben de düşünüyorum. Çünkü sizin çizdikleriniz insanların kafasına kazınıyor yani. Çizginin böyle bir ifade gücü var.

Mesela hocam bu gün kızmızı Dilaver Cebeci'nin Seyyah-ı Fakir Evliya Çelebi kitabını verdim. Allah rahmet eylesin. Geçen hafta kaybettik. Çağrı Cebeci'nin babası.

Arkadaşım Çağrı, evet. Çok hoş, yani zevkle, keyifle üç dört defa okumuş olduğum bir kitap.

Ben Çağrı ile çok uzun zamandan beri tanışıyorum 95'ten beri. Fakat Dilaver Cebeci'nin onun babası olacağı aklıma gelmemişti.

O da ilginç. Şey gibi olmuş. İbrahim Demirci abisi Mehmet Demirci İlahiyat Fakültesinde İbrahim kardeş müstear ismiyle yazıyor. Öğrencilerine de İbrahim kardeşi tavsiye ediyor. “Bu adamı okuyun. Dili çok güzel kullanıyor.” diye. Yıllarca kardeşi olduğunu fark etmemiş. Sonradan ortaya çıkıyor, bu İbrahim kardeş kim diye. Kendisine soruyor. “Benim abi ya.” diyor.

Müslümanların uzun vadede mizah dergisi olmadı. Olacak mı?

Şimdi, aslında bu bir arz talep meselesi. Müslümanların böyle bir ihtiyacı var. Müslümanların derken bu ülkedeki inançlı insanların böyle bir ihtiyaçları var. Bu ihtiyacı karşılayan bu güne kadar bir yapı olmadı. Aslında ben buradaki problemin kitlenin olduğunu düşünmüyorum. Yani Müslümanlar mizah dergisi okumuyor, şöyledir, böyledir, diye düşünmüyorum. Asıl problem burada mizahı üretenlerde. Mesela bizim çalıştığımız çevrelerde, mizah dergilerinde, Ustura'da bizim gibi düşünenler hani İslamî duyarlılıkları olan insan sayısı azdı bak. Bizim inanç kesimine çıkan bir dergi, inançlı insanların okuduğu bir mizah dergisi. Fakat içerisinde çalışan insanların büyük bir kısmı, böyle kaygıları taşıyorlar. Bu derginin uzun süreli olmasını bekleyemezsiniz. Cingar'da da muhtemelen böyledir. Yani bir kısmı böyle inanç kaygıları taşımayan insanlardı. Bizim herhalde şöyle bir problemimiz var. Biz üreten insanlar yetiştirirsek, mizah üreten insanlar yetiştirirsek otomatik olarak bizim bir mizah okuyan kitlemiz de olacak. Yani bizim ne zamanki bir dergi çıkartacak kadar karikatürümüz olur, karikatürümüz olur o zaman da bizim cehahtan dergi almasını ve dergi takip etmesini bekleyebiliriz. Bence bunlar birbirleriyle bağlantılı şeyler.

Kelimeler ve çizgi... Sizce hangisi?

Güzel bir soru. Eğer konuşabilseydik çizmezdik ya da biz susalım ki çizgilerimiz konuşsun. Yani biz genelde karikatüristler susup çizgilerinin konuşmasını isterler. Biz konuşabilseydik zaten çizgilerimizi konuşturma ihtiyacı hissetmezdik.

Karikatür haricinde nelerle uğraşıyorsunuz? Grafikerlik yapıyorum karikatür haricinde.

Hocam, kelimeler hakkında düşüncelerinizi alacağız. Kelimenin ilk çağrıştırdığı düşüncemiz.

Çizgi? Karikatürü çağırıyor.

Kitap? Kelime.

İmam Hatip? İmam Hatip deyince direk mücadele gibi bir şey geliyor. Belki sakinçali bir şey oluyor ama.

Öğrenci? Öğrenci not gibi geliyor bana yani.

Ana? Anne deyince aklıma kucak geliyor herhalde.

Mizah?

Mizah deyince izah geliyor yani. Mizah derken izah yani. İzah etmeye çalışıyoruz. Yani sonuçta bizim kafamızı meşgul eden bir şey var. Bu çizgiye ulaşmak için kafanda bir sürü şeyler oluyor. Bir süreç işliyor. Makineler çalışıyor, çarklar dönüyor filan. Sonra bir çizgi çıkıyor ortaya.

Hanzala? Filistin, diyelim.

Hasan Aycın? Hasan Aycın deyince benim aklıma kıvrımlar geliyor. Onun meşhur kıvrımları vardı. Hasan Aycın da bize şöyle bir şey söylemişti. “Herkes çizer olamaz ama çizer olanlar çizer olmak isteyenlerdir.” diye çok veciz bir şey. Yani herkes çizer olamaz ama çizenlerin hepsi çizer olmak isteyenlerdir...

Dergi? Dergi deyince saman kağıt geliyor aklıma.

Konya? Etili ekmecek desem ayıp olmaz değil mi?

Gurbet? Gurbet, biraz göçebelik gibi geliyor bana.

Başörtüsü? Bunun birçok çağrıştırdığı şey var aslında. Ama başörtüsü biraz daha hüznü çağırıyor bana.

Son olarak hocam, karikatür çizmeye hevesli gençlere ne söylemek istersiniz?

Bu sorunun cevabı benim aklımda var. Yabancı dili öğrenmek için konuşmanız lazım. Konuşmadan yabancı dil öğrenen yok. Çizmeyi öğrenmek isteyen de çizecek. Yani çizmeden de çizim öğrenilmez. Konuşmadan konuşma öğrenilmez.

Hocam hiç yeteneği olmayan biri karikatürü becerebilir mi?

Ben bunun kesinlikle yetenek meselesi olduğunu düşünmüyorum. Burada kursumuza başlayan arkadaşlar var. Onların çok da iyi çizimi olmayanları vardı. Kendilerini çok iyi geliştirdiler.

Şimdi hocam, ben daha öncesinde size söyledim. Ben de talibim. Derslerden dolayı fırsat bulamamıştım ama çocuklarla beraber biz niyet aldık. Ben de geleceğim inşaallah. Ben bir çöpten adam çizebiliyorum. Ama düşünüyorum, şöyle bir sıkıntım var. Espri üretiyorum ve içimden hep ah çekiyorum. Keşke çizebilsen, bunu çizgiye dökebilseydim. Yazının tesiri farklı, çizimin tesiri daha farklı. Böyle bir sıkıntım var. Çöpten adam çizebiliyorum. Olur muym?

Olursunuz hocam. Yani ben burada olamayacağım diye inananlar haricinde herkesin olabileceğini düşünüyorum. Bir insan iman etmedikten sonra ben olamaz diye iman etmedikten sonra herkes çizebilir.

Ben çizmenin yetenek işi olacağına inanmış olsam söylerim yani. Bu bir yetenek meselesi çizemezsiniz diyebilirim. Bu konuda bir sıkıntım yok. Ama ben bunun bir yetenek meselesi olduğunu düşünmüyorum.

Hocam, çok özel bir soru olacak da. Hakan Şarkdemir var. Şiir alanında kendisi. Sürrealist çizimleri var. Karagöz diye bir dergi çıkıyordu. Birkaç sayıdır çizgilerini görüyorum, çalışmalarını. Karikatürde böyle bir akım var mı? İşte sürrealist çizgi gibi, karikatür gibi. Şimdi mizah izah dedik. Sürrealist olduğu zaman izah ortadan kalkacak gibi.

Yani ben sürrealist bir akım olduğunu görmüyorum. Bir süreç var ama zannetmiyorum böyle bir akım. Yani Dünya'da da böyle bir akım görmüyorum.

Ben şahsen şöyle düşünüyorum. Bu ülkenin inançlı insanları olarak ikinci olma gibi bir lüksümüz yok. Yaptığımız işin hakkını vermek zorundayız diye düşünüyorum. O yüzden kendimizi iyi yetiştirmemiz gerekiyor yani. Önümüze birtakım engeller çıkartılıyor diye biz pes etmemeliyiz. Aksine bu bizi daha çok bilemeli yani. Bu yüzden ne yapmamız lazım? Öğrenelim yani, elimizden ne geliyorsa, elimizdeki imkanları sonuna kadar kullanalım.

Hocam bize vakit ayırdığınız için ve bu güzel sohbet için teşekkürler...

HAYATIN

Son günlerde içimde tarif edilemez bir sıkıntı vardı, bu sıkıntıyı sôküp atamıyordum içimden. Birkaç haftadır okul, ev, derslane üçgeninde koşuşturuyordum; ama bir şeyler hep eksik kalıyordu. Dershane evimize yürüyüp gidilebilecek bir mesafedeydi. Dershaneye giderken hep uzun, geniş, etrafı modern binalarla dolu caddenin ortasındaki yaşlı ağaçların gölgelediği yoldan gidip geliyordum. O yolda yürürken birçok şeyi düşünme fırsat buluyordum ve bu beni uzun sınav maratonunun stresinden biraz da olsa uzaklaştırıyordu.

O gün dershane çıkıktım, baharın o müthiş güneşi selamladı önce beni, daha sonra mis gibi çiçek kokularının birbirleriyle olan o uyumunu fark ettim. Dershanedeyken havanın bu kadar güzel olduğunu fark etmemiştim. Dışarı çıkınca sebepsizce mutlu oldum. Yolda yaşlı ağaçların dallarına konmuş kuşlar sanki bütün yol boyunca bana eşsiz bir konser verdiler. Yolda her şey muhteşemdi gerçekten belki de baharın verdiği mutluluktan insanların yüzüne yansıyan. Eve gelmeme az kalmıştı, biraz sonra ışıklardan geçip yüz metre daha yürüdükten sonra kendimi evdeki rahat koltuklara atıp biraz dinlendikten sonra biraz daha test çözecektim.

İşıklara gelmeme birkaç dakika kalmıştı ki zihnimdeki bu güzel düşünceleri yakınımından gelen bir fren sesi bozdu. Kulaklarımı delip geçen bu ses bir anda etrafımdaki bütün gözleri o sesi gelen arabadan tarafa çevirdi. Hızla gelen araç karşıdan karşıya geçmek üzere olan on üç on dört yaşlarındaki bir çocuğa vurmuştu. Ne yazık ki sürücünün yaptığı fren işe yaramamış çarptığı çocuk oracıkta hayata veda etmişti. Şoku atlattı kendime gelmem birkaç dakika sürdü. Çünkü birkaç dakika erken gelseydim, şu anda yerde kanlar içinde yatan kişi ben olabilirdim.

O an içimdeki eksikliğin nedenini anladım. Bir üniversiteye girmek için durmadan çalışan, bunalan, sıkılan, ferahlamak isteyen ben, asıl büyük sınavı unutmıştım. Eğer o kazada ölen ben olsaydım, ebedi hayata götüreceğim bir kazancım olmayacaktı her hâlde. Bu kısacık hayatı neredeyse ebedi hayata değışecek kadar çalışan ben asıl sınavı baştan kaybedecektim. O an tekrar hatırladım, bu asıl sınav için de vakit ayırmam gerektiğini.

KILMA DERMAN

Fadime EŞ

11/C

Çaresizliğin kalp atışlarında çareyi arayan kalbim... Yorgun bedenimin ücra köşelerinde sessizce bekledin... Biliyorum sen hep adım atmamı bekledin... Bense... Bense korkudum hep kendimden. Kaçandım, ebedi hayata bilmeden bir yolcu misali...

Kiminde yaraladım seni... Kiminde benim için ateşe yürüdü de sen, ben sana bir ~ DUR ~ bile demedim. Bilmiyorum, neydi bunun adı? Çareyi aramaksa istediğin, nedendir bu çaresizliğin sebebi...

Kendimi çetin savaşlar içinde bulmuşken, -YORULDUM- dedim. Korktum demeye korktuğumdan... Söyleyemedim. Galiba hata bendeydi, seni senle bıraktığım için. Bitmedi, daha doğrusu bitmek bilmedi, sonunu bilmediğim ıssız âlemdede çaresizliğim...

İşte, şimdi karşıdayım! Korkularımı bir yana bıraktığımdan değilse de, amaç bir adım atmaktı çareye... İşte şimdi dur diyorum çaresizliğime... Dur(!) ve bekle...

*Aşk derdiyle hoşem elçek ilacından tabib
Kılma derman kim helakim zehri dermanumdandır.
(Fuzûlî)*

Sebepsiz gözyaşı dökmek istiyor gözlerim
Neden diye sormadım

HASRET

Görmek isteyip de göremediğine ağlıyor gözlerim

Yeter artık diyemedim

Belli ki çok özlemiş, belli ki ağlamak istemiş

İsyan mı bu haykırış mı?

Sözlerini dinliyor gözlerim

Bir ümit var mı diyemedim

Kalbime saplanan ok gibi

Efendim, gözlerini arıyor gözlerim

Gülün bülbülü beklediği gibi

Bekliyor seni gözlerim

Matem oldu gecelerim

Boynunu büküp ya gözlemek

Tenhada oturup seni beklemek

Yalnızlık kadar acı günlerim...

Yüreğimi dinliyor artık gözlerim

Anladım ki, ağlayan onlar değil

Sevdiğime hasret kalan yüreğim.

Hafize ÖZOĞLU

12/E

DERÛNU MAHŞER BİR MAKBER:
KİTAP

Elif Selsen CEYLAN 12/A

Üzgünsen, sevinçliysen, âşıkısan, büyüyörsen, değışiyörsen, gelişıyörsen ve ölene kadar öğreneceksen hayatın yeni bir boyutudur her kitap.

Açılan her sayfa, okunan her cümle bir şey bırakır sana. Kahramanların olur; kimi zaman uslanmaz bir âşık, kimi zamansa bir kalem, bir kâğıt... Evet, sen bu kahramanlarla büyüsün, gelişirsin ve her kitapta yüklenirsin yükünü, katarsın bir bilgi diline, benliğine... Ve gelişirsin... Sanal bir âlemdir kitap, kapılarını düşler ülkesine açar ve kendini o kadar kaptırırın ki ona o koşarsa sen yorulursun, o ağlarsa senin gözlerin dolar. İşte böyle bir tutkudur kitap.

Fark ettirmez; ama kendine esir eder; zincirleri cümledir, gardiyamı kahraman... Çoğu zaman içini acıtır küçük çocuğun gözyaşları; dul bir kadının evine ekmek getirme çabaları vicdanını büyütür; ekmek çalan çocuğun yakalanmadan kaçmasını istersin; kutlu padişahlarla tarihte büyüsün, yücelir Türklüğün; kimi zamansa "Vay be!" dersin "Vay be!". Gerçekten böyleleri var mı hayatta? Muhakkak vardı, vardır, var olacaktır da. İçinde, bir yerlerde seninle dolaşan, seninle yaşayan, seninle ağlayan ve gülen sızılar, sevinçler, hüznüler vardır. İşte kitaplardır bunu sana kanıtlayan. Kalemın gücüdür, kıhtan keskinliğidir.

Her şeyin satılık olduğu bir dünyada satın alınamayan bir mutluluktur kitap okumak. Belki de kendine gizem caddesinden heyecanla açarsın kapıyı, tanımadığın eşyalar çıkar karşına. Önce evi tanırısın sonra eşyaların ne işe yaradığını anlarsın. Sanırım tecrübe diyorlar buna...

Kısacası kitaplar çığlıklar atarlar duyabilene; Avuç avuç sevgi dağıtırlar sevebilene; ahlâkı, doğruyu, adaleti öğretirler arlanabilene...

Abdülhak Hamit Tarhan'ın Zincirlikuyu Mezarlığı'nda okuduğum dizeleri tanımlar bana göre kitabı:

"Dışı sükût ile zâhir derûni mahşer" olan bir makber. Bitirirsin ve yazara sessiz bir alkış gönderirsin.

Bu tutkuyu hep beraber yaşamamız dileğiyle....

HAYDİ KIZLAR EVİNİZE!

Mualla ESER
11/C

Bu sözü ilk duyduğunuzda 'Bu işte bir yanlışlık var.' diyebilirsiniz. Hayır, yanlışlık yok. Üniversitelerin kapılarında duran bekçilerin sık sık söylediği bu söz hem üzücü hem de gülünç bir durum.

Hatırlarsanız bir süre önce 'Haydi Kızlar Okula!' diye bir kampanya başlatmışlardı. Kız çocuklarının okula gitmesi, okuması ve meslek sahibi olması için. Bu kampanyayla birçok kız çocuğu okula başlamıştı. Herkes çok memnun olmuştu. Halk takdir etmişti 'Haydi Kızlar Okula!' kampanyasını. Artık okuyamayan kız çocuklarımız okuyacak, yurda yarar bir insan olacak. Bunlar gerçekten çok güzel...

Haydi Kızlar Okula! Peki ya sonrası?... Şimdi o kız çocukları büyüdüler, üniversiteli oldular. Bazısının başı türbanlıydı, bazısının ki açık. Bir gün o, çalışarak, emek sarf ederek ve kazanarak gittikleri üniversitelerinin kapısına vardılar. Tam o sırada görevliler türbanlı kız öğrencilere, 'Bir dakika! Siz bu şekilde bu üniversitede okuyamazsınız, sizin yolunuz burada bitiyor.' dediler. Diğer öğrencilere ise müsaade verdiler. Peki ne fark vardı ki o kız öğrencilerinin arasında? Beraber katılmamışlar mıydı, o kampanyayla beraber başlamamışlar mıydı okula? Eee, hani kızlarımız okusun, meslek sahibi olsunlar, yurda yarar birer insan olsunlar diydük. 'Haydi Kızlar Okula!' diydük. Sizce de bir çelişki yok mu burada? Filmin başına geri döndük. Onlar bu kampanyaya girmeden önce de evlerindeydi şimdi de evlerindeler. Sonuçta bir şey fark etmedi. Ne kadar gülünç bir durum. Kızlarımız açısından ise çok acı verici bir durum.

Mademki biz hukukun, adaletin ve hürriyetin olduğu bir ülkede yaşıyoruz. Öyleyse bu ayrımcılık yapılmamalı. 'Haydi Kızlar Okula!' kampanyasının başarılı olması için başörtülü öğrenciler de okula girebilmeli, okul kapılarından geri çevrilmemeli.

RENKLERİN DİLİ

Fatma ÇİL
And. 11/B

Hani kokusunu çok sevdiğin fesleğen var ya sana onu dokundurmuştum ve "çok canlı sanki beni kucaklıyor annem gibi" demiştin...

İşte onun rengi yeşil; canlı kıpır kıpır, yumuşacık ve güven veriyor...

En sevdiğin şeker var ya bunu yemeğe bayılıyorum demiştin. Kokusu çok güzel ve beni cezbediyor, sanki uzak diyarlara götürüyor beni demiştin. Onun rengi pembe işte; çok neşeli çok bizden ve çok çocuksu...

Hani geçenlerde radyo dinlerken şu sesi çok seviyorum, içimde bir şeyler parçalanıyor, duyduğumda sanki kalbimde bir ateş korlanıyor, demiştin... İşte o duygunun rengi kırmızı; sınırsız ve acı ile heyecanın birleştiği iyilik ve kötülük olgularından, zamandan, mekândan soyutlanmış bir renk... Ateşin rengi...

Bir de kahverengi var çok cömert, toprağın rengi... Ne verirsene daha fazlasını veriyor sana, tohum veriyorsun, ağaç veriyor... Seni çocuğu kabul edip baş üstünde taşıyor. En fedakâr renk belki de...

Gökyüzünü çok merak ediyordun, onun rengi mavi sonsuzluğu hissettiriyor, acılarını dindiriyor, anlatınca dinliyor seni. Küçükken kaybettiğin ayıcığın gibi. Ne anlattırsan dinliyor demiştin. Gökyüzü hem dinliyor hem cevap veriyor...

Beyaz var. Dokununca kırılacak, incinecek gibi... sanki hemen kirlenecek, kırılan, narin...

Ama bana en nankör renk mor gibi geliyor. Nedenini sorma bilmiyorum. Kendimi çok güvensiz hissediyorum annem olmayınca demiştin. Ben de mor olunca çok güvensiz hissediyorum...

Sarı var, Güneşin rengi, müthiş bir merhamet tiyatrosu sergiler bize. Sıcak ve aydınlık.. Yüreğinden kopan sevgi çiçeklerini gönderiyor yüreğine. Açık renkler, kapalı renkleri kapatmaz derler ya hani aslında tam tersi güneş bütün karanlıkları kapatıyor. Sarı da öyle bütün umutsuzluklara sünger çekiyor.

Senin gördüğün renk, siyah. Karamsarlığın simgesi olarak görünür daha çok acıların umutsuzlukların sembolü. İçine girdiğinde, kurtulmak için sabırsızlanacağın korkularının ümitlerini bastırdığı bir renk.

Bütün renkler bir şeyler anlatır bize. Duyguların somutlanmış hâlidir, renkler bu yüzden var olmuştur belki de...

EL-BAHARU ŞEYÜN HASENÜN

Bahar insana müstelzim olan bir şey
Racülün imreye bir şeyler itiraf ettiği tek yevm
Essevdâü demek olan bu duyguyu ahsen
Hayvan-ı natığa tercihi müraccâh olarak,
Elzem olan bir şey...

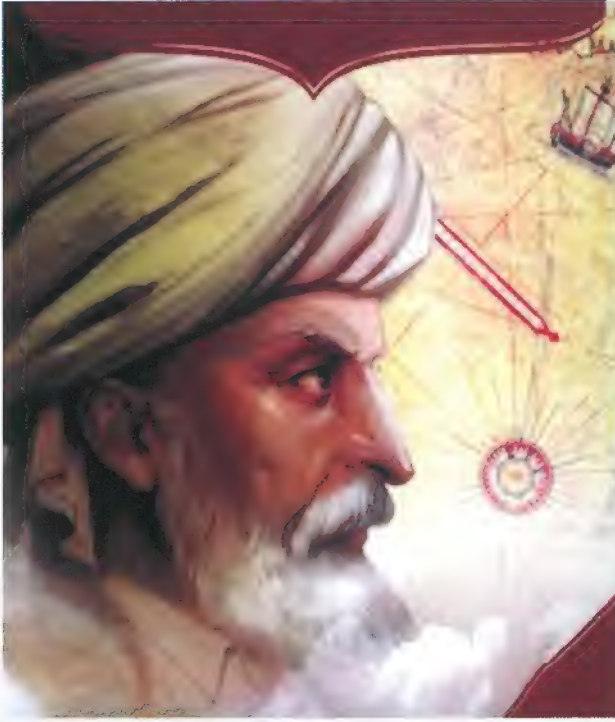
Her ne kadar imre,
Racülün sualine müsbet bir cevap vermese de
Racülün tahtındaki o duyguyu,
Ahsenin istimrarı muhakkak, istitarı caizdir.
Vaziyet böyle olunca, racüle elzem olan tek şey
Sonu hüznün olsa da;
Terk-i diyar vaki olmaktadır...

Fatmanur BAĞCI
12/D

YENİ FİKRİLERİN
YENİ KALEMLERİ

UFUK

Asıl adı Derviş Mehmet Zilli olan Evliya Çelebi 1611 yılında İstanbul Unkapanı'nda doğar. Babası sarayda kuyumcubaşısıdır. Evliya Çelebi'nin ailesi Kütahya'dan gelip İstanbul'un Unkapanı yöresine yerleşir. İlköğrenimini özel olarak gördükten sonra bir süre medresede okur. Babasından tezhip, hat ve nakış öğrenir. Musiki ile ilgilenir, Kur'an'ı ezberler. Enderun'a alınıp, dayısı Melek Ahmet Paşa'nın aracılığıyla Sultan 4. Murat'ın hizmetine girer.

“SEYAHATNAME”Yİ YAZMASI

Evliya Çelebi'de genç yaşta seyahat merakı başlar. Bir an önce belki de Hz. Muhammed (sav)'in izni ve buyruğunu almak ister. Zaman zaman evinin yakınlarındaki Ahi Çelebi Camii'ne gider ve bir gece 19 Ağustos 1630'da Muharrem ayının aşure gecesi kendini Ahi Çelebi Camii'nde bulur. Etrafına bakınırken Sad bin Ebu Vakkas Hazretleri'ni görür. Namaz bitiminde Sad bin Ebu Vakkas Hazretleri elinden tutup onu Hz. Muhammed (sav)'in huzuruna götürür ve Evliya Çelebi'nin kendisinin şefaatinin dilediğini söyler. Gerisini Evliya Çelebi şöyle anlatır:

“Hemen Hz. Peygamber'in mübarek ellerinden öptüm. Fakat heyecandan “Şefaat ya Rasulullah” diyeceğime “Seyahat ya Rasulullah” deyiverdim. Efendimizin yüzünde tatlı bir tebessüm belirdi. Peygamberimiz: “Allah'ım seyahati, şefaati ve ziyareti sağlık ve esenlikle kolaylaştı.” diye dua ettikten sonra el-Fatiha dedi. Bütün cemaat Fatiha süresini okuyup dua ettikten sonra camideki bütün mübarek kişilerin elini öpüp hayır dualarını aldım. Ben de sonrasında Ahi Çelebi Camii'nden çıktım.”

GEZDİĞİ YERLER

Bunun üzerine Evliya koca İmparatorluğu İstanbul'dan başlayarak bir baştan bir başa dolaşır. Yedi iklim, on sekiz padişahlık yer dolaşıp Asya'dan Afrika'ya, Kırım'dan Orta Avrupa'ya kadar Osmanlı coğrafyasının dört bir yanını gezer. Bu yerlerden biri de nice büyük evliyaların yerleşkesi, Osmanlı şehzadelerinin tahtı olan Konya olur. Seyahatname'sinde Konya'dan şöyle bahseder:

SEYAHATNAME'DE KONYA

“Konya, iki çatal dağların doğu eteğine yakın düz yerde akarsulu, bağlı ve bahçeli bir şehirdir. Mamur suru vardır. Batı tarafından dağların eteğinde Meram namılı bahçeleri ve mesiresi olup suları şehre ve Meram'a

2011
Evliya Çelebi
Yılı
(UNESCO)

Evliya Çelebi

Sema AYYACI And. 12 B

akar. Bu sular, mezarları ve şehir bostanlarını suladıktan sonra şehrin ova tarafına bu suların ayağı inip bir göl olur(Aşkın Sazlığı). Bu göl dağları ihata eder ve kalesini Sultan Kılıçarslan Selçukî taştan yapmıştır. Sarayında bir büyük ayvan vardır. Sonra suru harabeye yüz tutunca Sultan Alaaddin-i Keykubad-i Selçukî ve ümaresi tecdid edip taş ile handeğin dibinden yaptılar. Bu surun 12 kapısı olup her birinin büyük kuleleri vardır. Suyu dağdan gelir. Anın için sur kapısında bir kubbe-i azime vardır.”

“792 tarihinde Yıldırım Beyazıt Han, Konya Kalesini fethetmiştir. Kanunî Sultan Süleyman Tahriri üzere şimdi Karaman eyaleti adı ile müstakil bir eyalet olup paşa makamıdır. Yedi sancağı vardır. Konya'nın mezhepleri hep hanefidir. Camilerin en eskisi iç kaledeki Sultan Alaaddin Camidir. İç kale yüksek bir yerde olup mükellef ve mükemmel cephanesi ve topları vardır. Cami-i Sultan Süleyman iki minareli ve geniş haremlidir. Mescidleri çoktur. Medreselerinin en meşhuru Nalınca Medresesi'dir. Konya'nın helvacı berber civanları, külahçıları, terzileri ve kuyumcuları meşhurdur. Yirmi kadar doktorları vardır. Ahalisi hep Türk'tür. 9000 kadar bağ ve bahçesi vardır. Güzel sesli kuşlarının ötüşleri insana taze hayat verir. Konyalılar sekiz ay Meram'da oturup zevk ü safa ederler.

Dr. Erol GÜNDÜZ

Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmen

Osmanlı'da sanat ve saltanat, tarih boyunca en çok birlikte kullanılan iki kelimedir. Padişahların pek çoğu sanatkâr mizaçlıydılar. Çok iyi bir eğitim gören Osmanlı şehzadeleri sanata, daha ziyade şiire ilgi göstermişler, devrin ünlü şairleriyle dostluklar kurmuş ve şiir sohbetlerinde bulunmuşlardır. Daha ilk öğrenimleri sırasında sağlam bir dil ve edebiyat eğitimi alan sultanlardan pek çoğu şiir yazmış, bir kısmı da divan tertip edecek kadar şairlik vasıflarını ön plâna çıkarmışlardır. Osmanlı sultanlarının şiirlerinde dinî ve tasavvufî muhtevâ önemli bir yer tutmaktadır.

Osmanlı padişahları arasında ilk şiir söyleyen II. Murâd'dır. Murâdî mahlasıyla şiirler yazmıştır.

Sensizim canan, beni bir lahza bu cân alamaz.

Cennete varsam eğer huri ile gülman anlamaz.

Ben bana yar olayım tek gayri yâri neyleyim?

Ben'sizim, gayri beni bir dem ve bir an anlamaz.

Gel, Murad'ın kavlini ezberle, harz-ı can kıl.

Âşık olan kimseyi Nu'mân-ı devran anlamaz.

(Sensizim sevgili, anlamaz bir lahza bu can beni. Cennete varsam eğer, anlamaz cennetin genç delikanlılarıyla hurileri. Ben kendime yâr olayım tek, başka dostu neyleyim? 'Ben' sizim, zaman ve an bile anlamaz artık beni. Gel Murad'ın sözünü ezberle, canın gibi bil. Âşık olan kimseyi, evrenin Nu'mân'ı anlamaz.)

Sanatın çeşitli dallarıyla ilgilenen Fatih Sultan Mehmet de şiire büyük önem vermiştir. Fatih, Avnî mahlasıyla şiirler yazmıştır. Nitekim sultan şâir, hükümdarlığının mânâsını, iç âlemindeki muhasebesini de yansıtarak şöyle ortaya koymaktadır:

İmtisâl-i câhidü fi'llâh olupdur niyyetim,

Dîn-i İslâm'ın mücerred gayretidir gayretim

Fazl-ı Hakk u himmet-i cünd-i ricâullâh ile,

Ehl-i küfri ser-te-ser kahr eylemekdir niyyetim

Ey Mehmed mu'cizât-ı Ahmed-i Muhtâr ile,

Umaram gâlib ola a'dâ-yı dine devletim

(Niyetim, Allah yolunda cihâd edenlere örnek olmaktır. Gayretim İslâm Dinini yüceltme gayretidir. Allah'ın lütfu ve yardımları kutlu din büyükleri olan askerlerin yardımları ile, niyetim kâfirleri baştan başa bozguna uğratmaktır. Ey (Fatih) Mehmed! Hazret-i Muhammed (sav)'in mucizeleri ile devletin din düşmanlarını yeneceğini umuyorum.)

Bayezid, dinî muhtevâlî şiirlerinde oldukça coşkulu ve samimidir:

Hudâyâ Hudâlık sana yaraşır:

Nitekim gedâlık bana yaraşır:

(Ey Allah'ım, sana ilâhlık layık olduğu gibi, bana da kölelik layıktır.)

II. Bâyezid'in kardeşi Cem Sultan, ağabeyinin padişahlığını çekemediğini şu beyitle ifade eder:

Sen bister-i gülde yatasın şevk ile handân;

Ben kül döşenem külhân-ı mihnette, sebeb ne?..

(Ey ağabeyim! Sen, gül gibi döşeklerde huzur içinde sürür ve şevk ile yatarken, benim sıkıntı külhanında yanarak kül döşenmemin sebebi nedir?..)

II. Bâyezid de, kardeşinin ihtiras dolu bu suâlîne, ona ilâhî takdîri hatırlatıcı ve yanlış hareketten îkâz edici manzûmî bir mukâbelede bulunur:

Çün rûz-ı ezel kısmet olunmuş bize devlet,

Takdîre rızâ vermeyesün böyle sebeb ne?.

Hâccü'l-Harameyn'im deyüben dâvâ kılursun;

Yâ saltanat-ı dünyevîye bunca taleb ne?..

(Devlet, bize ezelde nasîb kılınmışken senin takdîre rızâ göstermemenin sebebi nedir? Sen iki mübârek belde olan Mekke-i Mükerreme ve Medînei Münnevver'e'nin hacısıyım diye iftihar ediyorsun; fakat şu dünyâ saltanatına olan ihtirasın nedir?..)

Osmanlı Devleti'nin büyük hükûdarlarından Yavuz Sultan Selim, Farsça'yı çok iyi bilen ve bir Farsça Dîvân tertip edecek derecede bu dilde şiirler yazabilen bir sanatkârdır. Yavuz, Arapça şiirler de yazmıştır.

Merdüm-i dideme bilmem ne fûsun etdi felek,

Giryemi kıldı füzûn eşkimi hûn etdi felek

Şirler pençe-i kahrında olurken lertzân

Beni bir gözleri âhûya zebûn etdi felek

(Bilmem ki gözlerime felek nasıl bir büyü yaptı ki gözümü kan içinde bıraktı, askımı artırdı benim pençemin (gücümün) korkusundan arslanlar(bile) titrerken felek beni bir ahu gözlüye esir etti.)

Yavuz Sultan Selim'in şu dörtlûğü şairlikteki ustalığını çok daha güzel ortaya koymaktadır:

Sanma şâhım / herkesi sen / sâdikâne / yâr olur

Herkesi sen / dost mu sandın / belki ol / ağıyar olur

Sâdikâne / belki ol / bu âlemde / dildâr olur

Yâr olur / ağıyar olur / dildâr olur / serdâr olur

Kanunî Sultan Süleyman, Türk Edebiyatında en çok gazel yazmış şâir unvanını korumaktadır. Şiirlerinde Muhibbî, mahlaslarını kullanmıştır. Kanunî Sultan Süleyman, biri Farsça biri Türkçe olmak üzere iki Dîvân sahibidir. Onun bir gazelinin ilk beyiti neredeyse hekes tarafından bilinir:

Halk içinde mu'teber bir nesne yok devlet gibi

Olmaya devlet cihanda bir nefes sıhhat gibi

Saltanat dedikleri ancak cihân gavgâsıdır

Olmaya baht ü sa'âdet dünyede vahdet gibi

Ger huzur etmek dilerse ey Muhibbî fârig ol

Olmaya vahdet cihânda küşe-i uzlet gibi

(Halk içinde devletten daha itibarlı bir şey yoktur; ancak dünyada sıhhatli bir nefes gibi mutluluk yoktur. Saltanat dedikleri şey ancak bir cihan kavgâsıdır dünyada birlik gibi mutluluk ve talih yoktur. Eğer huzur bulmak istersen ey Muhibbî her şeyden arın dünyada köşesine çekilmek gibi huzur veren başka bir şey yoktur.)

Murâdî mahlasıyla şiirler yazan III. Murad, Osmanlı şiir tarihinde en fazla gazel yazan şairlerdendir. Murâdî'nin birçok şiirinde tasavvufa temayülünü görmek mümkündür:

Bugün âşıkların esrârına âgâh olan gelsin

Bu meydân-ı mahabbetde fenâ fi'llâh olan gelsin

İki dünyâyı terk eden bu yola baş açık giden

İşi dil-dâr şevkinden dem-â-dem âh olan gelsin

Bu aşkın remzini fehm eyleyemez degme bir âkul

Bunu anlamağa derd ehline hem-râh olan gelsin

(Bugün, Hak âşıklarının sırlarını bilenler gelsin, bu Hakk'a sevgi duyma meydanına aşkından kendinden geçenler gelsin. İki dünyayı da terk edebilen, işi Sevgili'nin şevkinden her an âh çekmek olan gelsin. Bu aşkın işaretini sıradan kimseler anlayamaz, bunu anlamak için dert ehline yoldaş olacaklar gelsin.)

Osmanlı padişahlarının 26'sı şâir idi. Biz burada sadece merak uyandırmak için birkaç şâir padişah ismi ve şiirlerinden örnekler verdik.

Etkinlikler

Münazara Yarışmasında

İl İkincisi Olduk

Yarışmacılarımız

Fatma Çil And. 11/B
Miyase Akça And. 11/A
Gamze Okutan And./C
Sıdar Düner 11/B
Alime Sezer And. 11/B
Leyla Koç And. 11/A

Okulumuz öğrencileri münazara yarışması finalinde...

Münazara yarışması okul içi elemelerinden...

Kentleşme bilinciyle ilgili tiyatro gösterisi

Öğretmenler günü kutlamalarından...

Okulumuzda yapılan trafik konulu konferanstan...

Öğrencilerimizin ebru çalışmalarından...

Diş sağlığı konferansından...

Yazar Halit Ertuğrul'un öğrencilerimize verdiği konferanstan...

COMENIUS Projesi ortağımız olan İtalyan öğrencilerle internet üzerinden İngilizce sohbetlerden...

YGS'de Okulumuz Türkiye Birincisi

2010 YGS'de okulumuz kendi türündeki okullar arasında YGS sayısal YGS sözel ve YGS eşit ağırlık puan türlerinde Türkiye Birincisi olmuştur.

CARL OSMAN'IN YÜREK BURKAN HİKAYESİ

Mehmet ALTUNTAŞ

Tarih Öğretmeni

mehmetaltuntas58@gmail.com

Tarih, sadece bir bilgi yığını değildir; tarih, bugünü anlamamızın, yarını da inşa etmemizin ipuçlarını, dayanaklarını, alınacak dersler ve ibretler manzumesi olarak içine alır. Bugünü tarihten, tarihi de bugünden ayrı düşünmek çıkmaz yoldur. Her tarihi

olayın bugünü etkileyen izdüşümleri olduğu gibi, bugün olan olayların da tarihsel bir arka planı, referans noktası vardır. "Geçmiş bugün ve yarın için okuma" fikri tarih felsefesinin temelini oluşturur. Geçmiş iyi okuyacağız ki, bugün ve gelecek için geçmişten dersler çıkarabilelim.

Tarihi sadece kahramanlar manzumesi ve kahramanlar geçidi olarak görmek ve değerlendirmek ne kadar yanlış ise, hatalar zinciri ve acı hatıralar olarak görmek de o derece yanlıştır. Millet olmanın bir gereği olarak, tarihimizdeki şan ve şeref tabloları nasıl başımızın tacı ise acılarımızı, dramlarımızı ve gözyaşlarımızı resmeden tablolar da bizim başımızın tacıdır. Bu bağlamda tarihimizde, acı ve gözyaşının harman olduğu bir hikâyeye ve onun kahramanı Carl Osman'ın hüznü öyküsüne ışık tutmak istiyoruz.

CARLOSMAN

Almanya'nın Ansbach şehrine bağlı, şirin mi şirin bir Orta Frankonya'daki Rügland köyü. Birbirlerine yaslanıp yeşilliklerin içine gömülen evleri, kilisesi ve şatosuyla orta çağın mimari dokusunu koruyan ve yaşatan Rügland'ın son yıllarda özellikle Türkler tarafından ziyaret edilmesinin nedeni ise çok başka. Rügland'ın çevresini saran bakımlı ormanların kıyısındaki tarihi mezarlığı ziyaret eden Türkler; asilzadelere ait mozolenin, birinci ve ikinci dünya savaşlarında ölen askerlerin anısına dikilen heykellerin yanından geçip mütevazı bir mezar taşının önünde duruyorlar. Haç şeklindeki mezar taşının üzerinde şunlar yazıyor;

"Hier ruhet in Gott Carl Osman, ward geboren zu Constantinopel 1655, vor Belgrad gefangen 1688, zu Rügland getauft 1727, in Diensten gestanden 47 Jahr. Er starb 1735, alt 80 Jahr"

"Burada Karl Osman yatıyor. İstanbul'da 1655 de doğdu, 1688'de Belgrad'da esir düştü. 1722'de Rügland'da vaftiz edildi., 47 yıl hizmet verdi, 1735'te 80 yaşındayken vefat etti."

Kilise kayıtlarında yer alan bilgilere göre, 1688'de, Belgrad kuşatmasından sonra Rügland'a dönen Hannibal Von Crailsheim beraberinde iki esir Türk getirir. Bu Türklerden biri olan Osman, savaş sırasında Hannibal Von Crailsheim'in hayatını kurtarmıştır. Osman yıllarca Crailsheim ailesine hizmet eder ve 1722'de Rügland Carolus kilisesinde vaftiz edilir. Kayıtlara göre Osman'ın vaftiz babalığını Ansbach kontu Karl Friedrich üstlenir. Ticaretle uğraşan sipahi Osman zamanla çok zengin olur ve kiliseye iki gümüş şamdanlık hediye eder. Vasiyetinde cenazesine katılan herkese 5 kreuzer (sikke, kuruş-bugün elli cent) verilmesini isteyen ve vasiyeti yerine getirilen Osman'ın defin merasimindeki kalabalık, kilise defterlerinde şu ifadelerle anlatılıyor; Die Kirche konnte den Menschen nicht fassen (cenazeye gelen insanlar kiliseye sığmadılar).

Sipahi Osman'ın kilise arşivlerindeki ilginç öyküsünde de cevapsız

kalan sorular var. Erlangen-Nürnberg Üniversitesi'nden Prof. Helmut Heller'in verdiği bilgilere göre Almanya'ya getirilen esir Türklerle Hristiyanlığa geçmeleri için 2 veya 3 yıl süre tanınıyordu. Bu süre içinde satın alındıkları veya hediye edildikleri ailede Almanca eğitime tabi tutulan Müslüman esirlere Hristiyanlık da bütün teferuatıyla öğretiliyordu. Sipahi Osman'ın mezar taşındaki bilgilere bakıldığında, esir düştüğü tarihle vaftiz edildiği tarih arasından 34 yıl olduğunu görüyoruz. Hristiyanlığa geçmeyi reddeden esirlerin „Heide“ (gavur) sıfatıyla toplumdandırıldı ve ağır sosyal baskılara maruz kaldığı bir dünyada Osman'ın 34 yıl Müslüman olarak kalması, hatta kiliseye gümüş şamdanlık hediye edecek kadar mücadele verecek ve daha sonra 72 yaşında Hristiyanlığı seçmesi düşündürücüdür. Seçti mi yoksa seçtirildi mi?

Prof. Heller'in verdiği bilgilere göre „Heide“, yani Hristiyanlığa geçmeden ölen insanlar mezarlığı çevreleyen duvarın dışında kalan bir bölgeye gömülüyorlardı. Osman Hristiyan olduğu halde, niçin o tarihlerde mezarlığın dışında kalan bir bölgeye gömüldü? Osman, gerçekten Hristiyan olmuş muydu yoksa baskı gördüğü veya tehdit edildiği için küçük bir oyun mu oynamak zorunda kalmıştı? 34 yıl boyunca dinini muhafaza eden birinin ömrünün sonlarına yaklaşmışken din değiştirmeye teşebbüs etmeyeceği de aşıkardır.

Kilise kayıtlarında göze çarpan başka bir tutarsızlık da Sipahi Osman'a reva görülen muamelede gizli. Hannibal von Crailsheim'in hayatını kurtaran "Asker Osman" esir edilerek ödüllendirilir. Von Crailsheim Osman'ı esir alarak ona şükranlarını sunar; ama bu kadarla yetinmez ve 47 yıl boyunca evini süpürtüp, çamaşırını yıkadır. Süründürme süründürme kendisine hizmet ettirir. Ortaçağda büyük bir kısmı çürümüş olan Avrupalı vicdan için, esir alınan insanı din değiştirmeye zorlamamak büyük bir lütfu ve Von Crailsheim, sipahi Osman'ı din değiştirmeye zorlamayarak ona vefa borcunu ödedi. 34 yıl boyunca Osman'ın kendi kendine Hristiyan olmasını bekleyen kilise, Osman'dan bir hareket göremeyince baskılarını artırdı. Gümüş şamdanlarla kiliseyi bir süre daha oyalayan Osman daha fazla mücadele edemedi ve Hristiyanlığı sadece zikren kabul etmekle yetindi.

Bütün bu şüpheli ayrıntıları kalplerinin aynasına yansıtan ziyaretçiler, mezar taşının haç biçiminde olmasına ve üzerindeki yazınlara aldırış etmeden "Sipahi Osman" için mezarı başında fatih okuyorlar.

Osmanlı'nın yitliklerinden "Sipahi Osman" bugün, Türklerin ve Almanların katıldığı anma törenleriyle bizleri tarihimizin acı dolu yıllarına götürüyor.

**ECDADIN SADECE KAHRAMANLIĞINA
DEĞİL, ACI HATIRALARINA DA ORTAĞIZ,
ÇÜNKÜ BİZ MİLLETİZ!**

KAYNAKLAR :

1. Latif Çelik, "Almanya'da Türk İzleri", Türkische Spuren In Deutschland - Logophon Verlag - Mainz - 2008 Sayfa : 60-65
2. Cemalettin Özdemir, Carl Osman, Euroimaj, Nürnberg -2010 Sayı 30, Sayfa :46,48.
3. Şükrü Hüseyinoğlu, Niçin Tarih Bilinci, Vuslat, Haziran 2010- Sayı 108.

FAHRETTİN PAŞA

Medine, o mübarek belde. Hz Muhammet'i kabrinin bulunduğu o güzel şehir. Uğruna nice canlar verildi, ne yiğitler öldü. Susuzluk, açlık demeden nice kahramanlar savundu seni. Pekiyi, neden? Peygamber'in kabrinin bulunduğu topraklara yabancı ayaklar basmasın, ay yıldızlı bayrak sonsuza kadar göklerde dalgalansın diye. İşte, bunun için son mermiye, son ere ve son damla kana kadar savaştılar. "Can düşürmeye geldik bu yerlere. Ey ecel, git söyle beklemesinler bizi evde!" dediler. Ateşin içine tereddütsüzce daldılar; çünkü onlar ateşe tutkun pervaneler gibiydiler. Pervaneler ateşe sadece bir kanat boyu yaklaşabilirlerdi. Oysa onlar ne bir kanat boyu ne de başka bir mesafe aradılar. Kahraman bir milletin kahraman askerleriydi onlar. Bu kahraman askerlerin "Çöl Kaplanı" lakaplı kahraman bir komutanları vardı. O komutan Çöl Kaptanı Fahrettin Paşa'ydı.

Osmanlı hükümeti "Kanal Harekâtı" için Cemal Paşa'yı görevlendirmişti. Cemal Paşa sık sık Osmanlı hükümetiyle telgraflaşıyordu. Hükümetin Cemal Paşa'dan tek isteği, Medine'nin mümkün olduğu kadar elde tutulmasıydı. İşte, Cemal Paşa bunun için inançlı, dirayetli, inatçı ve cesur bir komutan bulmalıydı; ama kimi bulacaktı? Günlerce düşündü; fakat böyle biri aklına gelmiyordu. Kim olmalıydı bu komutan? Evet, sonunda aklına bir isim gelmişti: Bu komutan, Suriye'deki 12. Kolordu komutanı Fahrettin Paşa'ydı. Aradığı isim mutlaka oydu. O, Şerif Hüseyin ve oğullarıyla ancak o, baş edebilirdi.

Cemal Paşa, Fahrettin Paşa'ya hemen şifreli bir telgraf çekerek durumu özetledi ve ondan en kısa zamanda Medine'ye gitmesini istedi. Fahrettin Paşa telgrafi alınca çok sevindi. Sonunda o mübarek topraklara gidebilecekti. Hiç vakit kaybetmeden hazırlıklara başladı. 23 Mayıs 1916 günü subaylarıyla birlikte yola çıktı. Bu yolculuk, Fahrettin Paşa için uzun geldi. Hasret doluydu, Peygamberine kavuşmak için bir an önce yol bitsin istiyordu. Sonunda istediği oldu ve tren Medine'ye girdi. Fahrettin Paşa trenin inmez ilk olarak o çok sevdiği kavuşmayı dört gözle beklediği Hazreti Muhammet'in kabrini ziyarete gitti. Uzun bir süre hasret giderdi. Oradan çıkınca Türk askerlerinin bulunduğu şehitliğe gitti. Askerler için dua etti ve sessizce karargâha döndü.

Fahrettin Paşa, Basri Paşa'yla karargâhta durum değerlendirmesi yaparken Şerif Hüseyin ve oğulları da boş durmayarak sürekli yeni tuzaklar kuruyorlardı; ama bu tuzakları planlayan İngiliz ajan Lawrence idi. Hazırladıkları bu tuzaklardan birinde Lawrence, Fahrettin Paşa'yı uzaktan görme sansı yakaladı. Daha görür görmez "Bu yüzde inatçılık var, cesur olduğu gözlerinde okunuyor, davranışları rahat; ama her an hareket etmeye hazır. Tıpkı bir çöl kaplanı gibi." dedi.

Lawrence anladı ki bu Paşa'nın karşısına çıkıp çarpışmak, aptallık olur; çünkü Bedeviler hem düzensiz hem de silahsızdı. Bu nedenle en iyisi vurkaç yapmaktı. Türklerin en kısa zamanda pes etmesini sağlamaktı; ama nasıl? Belki onları aç bırakabilirdi. Böylece açlığa dayanamazlar ve kendilerine teslim olurlardı. Evet, bu kesinlikle iyi bir fikirdi. Bunun için onlara yiyecek ulaştırılan yolları kapatmalıydı. Lawrence, bu planı uygulamak için tren istasyonlarına birer birer saldırılar düzenledi. Şimdi yapması gereken Türklerin teslim olmalarını beklemektir.

Türk askerleri tren yolların kapanmasıyla endişelenmişlerdi. Yiyeceklerdi zaten azdı. Şimdi ne yapacaklardı? Askerin bu endişesi Fahrettin Paşa'nın kulağına gelmişti. Onun da kafası karıştı biraz. Çözüm yolu bulmaya çalışıyordu. Geçici bir çözüm bulana kadar askerlere verilen yiyeceği azalttı; ama bu da olmadı. Hurma çekirdeklerinden un yaptılar. Bu unla çorba yapıldı; fakat yine de yiyecek sorununu çözemediler. Yapılanların hiçbirini işe yaramıyordu.

Fahrettin Paşa bir çözüm bulma umuduyla yeniden düşünmeye başladı. Medine sık sık çekirge istilasına uğramaktaydı. İstiladan sonra yerli halk sokaklardaki çekirgeleri toplayarak yiyordu. Bu olay ilk defa Fahrettin Paşa'nın dikkatini bu kadar çok çekmişti. Araplar çekirge yiyorlarsa Türkler de yiye bilirlerdi. Fahrettin Paşa, çekirgeyi önce kendisi yedi. Tadı hiç fena değildi. Askerler de denemeliydi. Bunun için bir sonraki çekirge istilasında, askerlerinden çekirgeleri toplamalarını istedi. Daha sonra da tarihe "Çekirge Tamimlemesi" olarak geçen şu bildiriye yayımladı. "Çekirgenin serçe kuşundan ne farkı var? Yalnızca, tüysüzlük; fakat serçe gibi kanatlıdır, uçar. Yeşilliklerle beslenir. Serçe gibi huysuz, serçe kadar asabidir. Yediği şeyleri titizlikle seçer, temiz ve taze şeyler yer. Hem tiryaki hem keyif sahibidir. Bedeviler sağlamlıklarını, çevikliklerini çekirgelere borçludurlar. Dizlerinin bağı çözümlere, zayıflara, bünyevi hastalıklara karşı pek etkilidir. Yenmesi sünnet-i seniyyidir. Hazret-i Peygamber, hadis-i şerifinde "İki ölünün, iki kanlının yenmesi bize helal oldu: İki ölü, balık ve çekirge; iki kanlı da dalak ve ciğerdir". diye buyurmuştur. İmam-ı Malik, çekirgenin ateş üzerinde kavrulmasını şart kılmuş, İmam-ı Muazzam Ebu Hanifi ise çekirgenin ölüsünü bile helal kabul etmiştir.

Dün karargâh sofrasında çekirge tava vardı. Zeytinyağı limon suyu ve salata ile çok nefis oluyor. Hangi bölgeye çekirge düşerse ondan faydalanılmasını ve bana hediye olarak çekirge gönderilmesini arkadaşlarımdan rica ediyorum. Asker bu emri duyunca kısa bir şaşkınlık yasadı; ama Paşaları söylediyse doğrudur. Bir akşam hep beraber kızartılmış çekirgeleri yediler; çünkü başka çareleri yoktu.

Askerler arasında isporgit hastalığı iyice yayılıyordu. Hastalık sebebiyle askerlerin dişleri ve çeneleri düşüyordu. Onlar yine de kararlıydılar, vazgeçmek, pes etmek yoktu.

Osmanlı hükümeti bu sırada Fahrettin Paşa'ya kısa bir telgraf çekti. "31 Ekim 1918 tarihi itibarıyla itilaf devletleriyle bir anlaşma imzalandı ve anlaşma şartlarına aynen uyulacaktır." Diye talimat gönderilmişti. Fahrettin Paşa, bu telgrafi alır almaz cevap gönderdi ve asla teslim olmayacağını belirtti. Ardından ayağa kalkabilen tüm askerlerini cuma günü Ravza-yı Mutahhar'ın önünde topladı. Askerlerine, evlatlarına şu konuşmayı yaptı: Ben Peygamberimin kabristanını kimseye teslim edemem. Bu asker Medine'nin enkazı ve Hazret-i Muhammet'in kabrinin yeşil kubbesinin altına, kan ve ateşten dokunmuş bir kefenle gömülmedikçe Medine'nin Muammere Kalesi'nin burçlarından alsancak alınmayacaktır. Ey bütün tarihi eşsiz kahramanlıklar, şan ve şerefle dolu Osmanlı ordusunun yiğit askerleri, ey cihani tir tir titretmiş kimseye boyun eğmeyerek namus ve din borcunu kanıyla ödemiş Mehmetçiklerim, gelin hep beraber Allah'ın ve Peygamber'in huzurunda söz verelim. Diyelim ki: Ya Resulullah, biz seni bırakmayız!

Asker simdi daha umutluydu. Verdikleri bu söz onları cesaretlendirmişti. Hiçbirinin içi içine sığmıyordu. Hepsini Paşa'larına bir kez daha hayran kalmıştı. İstanbul hükümeti ise Fahrettin Paşa'yı iyice sıkıştırıyordu, art arda telgraflar geliyor, elçiler gönderiliyordu. Fahrettin Paşa ise hepsini reddediyordu; fakat İstanbul hükümeti gönderdiği son emirle Fahrettin Paşa'nın elini kolunu bağladı. Paşa, artık teslim olmalıydı, başka çare kalmamıştı; ama silahını bu çapulculara vermeyecekti.

Teslim olunacak gün o Ravza'ya. Gitti beyaz bir kefenle büründü, bir mücavir olacaktı. Evet, burada mücavir olarak kalacaktı. Yine de Paşa'yı rahat bırakmadılar, oraya da geldiler. Onu, zorla, kollarından çekerek dışarıya çıkarttılar. Böylece Medine, Fahrettin Paşasız; Fahrettin Paşa'da Medinesiz kaldı.

Bu kahramanın daha sonraki hayatlarında neler oldu? İki yıl Man'ta esir kaldı, daha sonra İstanbul'a geldi. On İkinci Tümen komutanı olarak Başkomutanlık Meydan Muharebesi'ne katıldı. 22 Kasım 1948 tarihinde vefat etti. Rumelihisarı Mezarlığı'na defnedildi. Çoğumuzun adını ilk kez duyduğu bu kahramanın izleri ise Medine'den hala silinmedi. Biz tanımasak bile Medinelilerin "Koca Türkü", İngilizlerin "Çöl Kaplanı", Türklerin ise "Ömer Fahrettin Paşa"sıydı.

Betül TOPCU
12/B

HOCALI KATLIAMI

Saliha ARDIÇ 12/E

Hocalı katliamının üzerinden tam 18 yıl geçti; ama bu katliam ne hafızalardan silindi ne de acısı hafifledi. Hocalı Katliamı, Karabağ Savaşı sırasında, 26 Şubat 1992 tarihinde Azerbaycan Cumhuriyeti'nin Dağlık Karabağ bölgesindeki Hocalı kasabasında yaşanan Azeri sivillerin Ermeniler tarafından topluca öldürülmesi olayıdır. İşte son yılların en büyük katliamının hikâyesi:

Bundan tam on sekiz yılı önce, 25 Şubat'ı 26 Şubat'a bağlayan gece bir köy yok oldu. O gece bebekler bile öldürüldü. Azerbaycan'ın Yukarı Karabağ bölgesindeki Hocalı kentinde 26 Şubat 1992'de 613 yaşlı, kadın ve çocuk, Ermeniler tarafından katledilmişti. Katledilenlerden 83'ü çocuk yaşıydı. Hocalı Katliamı, Dağlık Karabağ'ın işgalinden bu yana cereyan eden en kapsamlı sivil kırımı olarak nitelendiriliyor. Olayın üzerinden 18 yıl geçmesine rağmen konuyla ilgili üzerine büyük sorumluluklar düşen Birleşmiş Milletler ve diğer uluslararası kuruluşlar henüz gerekeni yapmadılar.

SSCB'nin son döneminde Ermenistan'ın Azerbaycan'dan toprak talebiyle başlayan çatışmalar, her iki ülkenin bağımsızlığın ilan etmesiyle savaşa dönüştü.

Ermeni güçleri Ermenistan'da konuşlanmış Rus askeri güçlerinin desteğiyle Azerbaycan topraklarını işgal etmeye başlarken, Azerbaycan Türklerine karşı kıyım ve katliamlar da hız kazandı.

Azerbaycan kaynaklarına göre, Yukarı Karabağ bölgesindeki Hankendi'de konuşlanan Rus 366. Motorize Alayı'nın desteğindeki Ermeni güçleri, bir süredir kuşatma altında tutulan Hocalı kentine 25 Şubat 1992 gecesi ağır silahların desteğiyle girdi. Ermeni güçleri, bölgedeki çatışmalar nedeniyle nüfusu 7-10'den 4 bine kadar düşen kentteki yaşlı ve çocuklardan oluşan sivil halkı ayırmıyıp vahşice katlederken, kentten şans eseri kurtulanların ve bölgeye belli bir süre sonra girmelerine izin verilen yabancı gazetecilerin izlenimleri Batı ve Rus medyasında "Tarihte eşi görülmemiş vahşet: gözleri oyulan, derileri yüzülen çocuklar ve kadınlar, diri diri yakılan insanlar..." gibi ifadelerle yer aldı. Daha sonra yapılan belirlemeler doğrultusundaki resmi açıklamalara göre, Hocalı'daki katliam sırasında çoğu kadın, çocuk ve yaşlılardan oluşan 613 kişi katledildi, 1275 kişinin esir veya kayıp olduğu kesinleşti. Ancak söz konusu belirleme çalışmaları, bölgeye ilişkin nüfus kayıtlarının eski olması ve katliamlardan şans eseri kurtulanların ifadeleri doğrultusunda

yapılabildiği için, gerçekte Hocalı'daki katliamda hayatını kaybedenlerin çok daha fazla olabileceği ifade belirtiliyor.

Kayıp olarak bilinenlerin bir bölümünün de katliam kurbanları arasında olduğu öngörülürken, halen Hocalı'nın Ermeni işgali altında olması nedeniyle bölgede geniş çaplı bir inceleme bugüne kadar yapılamadı.

Yukarı Karabağ bölgesinde yapılan bu katliamlar sırasında bölgedeki Ermeni güçlerinin başında Ermenistan'da cumhurbaşkanlığı yapan Robert Koçaryan ve Serzh Sarkisyan gibi isimler de yer alıyordu.

Ermenilerin Mayıs 1992'de Nahçıvan'a saldırılarından sonra Türkiye 1921 Kars Anlaşması çerçevesinde bölgeyi korumak için askeri müdahalede bulunabileceğini açıklamıştı. Uluslararası toplum, ancak nüfusu 60 binden fazla olan Kelbecer'e Ermenilerin saldırmasıyla harekete geçti. Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi, 822 sayılı kararı ile Ermeni kuvvetlerinin işgal altındaki topraklardan çekilmesini istedi; ancak bu sonuç vermedi. Kararın ardından AGİT bünyesinde arabuluculuk çalışmaları başlatıldı.

ÇÖZÜMSÜZ KALAN MİLLÎ MESELE: KIBRIS

Mehmet KIZILKAYA
Tarih Öğretmeni

Kıbrıs'ın Türkiye için önemine geçmeden önce bölgesel açıdan ve dünyadaki güç dengeleri üzerinde hâkim ve belirleyici olan hâkim güçler için ne ifade ettiğine bakmak lazım.

Ashında tarihi süreç itibarı ile Kıbrıs'ın Doğu Akdeniz'deki belirleyici stratejik durumunu tarihin ilk dönemlerinden beri görmek mümkündür.

Özellikle Hz. Ömer döneminde Şam valisi Muaviye'nin Kıbrıs'ı ele geçirmek istemesi bölgeye hâkimiyetin bir göstergesidir. Zaten Emeviler döneminde Kıbrıs'a seferler yapılmış ve ada vergiye bağlanmıştır.

Anadolu Türklüğü (Selçuklular ve Osmanlılar) açısından Akdeniz egemenliği için ele geçirilmesi mutlak amaç olan stratejik bir hedef olmuştur. Nitekim 1570'te bir yıl süren kuşatmadan sonra Kıbrıs Osmanlıların eline geçmiştir. 1571'de ele geçirilen Kıbrıs'a Konya ve Larende'den (Karaman) Türkmenler gönderilip yerleştirilmiştir, böylece alan hâkimiyetinin gerekli şartı yerine getirilmiştir. Ancak 300 yıllık Osmanlı egemenliğinin 19. yy'da güç kaybetmesinin etkisi Kıbrıs'a da yansımış, Kıbrıs 1848'de Rusların Akdeniz'e inmesini önlemek için geçici olarak İngilizlere üs olarak tahsis edilmiştir. İngilizler, uzun vadeli stratejik hesapları gereği Kıbrıs'a Yunanistan ve Girit'ten göçmen Rumları yerleştirmiş, Kıbrıs'ın nüfus yapısına Osmanlı Devleti aleyhine güçlü müdahaleler yapmışlardır. İngiltere dönemin egemen güçleri olan Fransız, Rus ve Avusturyalıların istikbalde petrol bölgesi olarak Ortadoğu'ya egemen olmaları için 1877-1878 Osmanlı-Rus savaşından sonra bir daha terk etmemek üzere Kıbrıs'a yerleşmiştir. Günümüzdeki iki devletli Kıbrıs'a rağmen Agratur ve Dikelya üsleri bu niyetinin açık bir göstergesidir.

Lozan'a kadar can derdine düşmüş Anadolu Türkleri için tali bir mesele olarak kalan Kıbrıs gündemimizden düşmüş; fakat İngiltere ve Yunanistan bu dönemi de Rumlaştırma için azami derecede kullanmışlardır. 1939'da Hatay'ı alarak ayakları üzerinde durmasını ispatlayan Türkiye stratejik olarak güneyden kendisini kuşatan Rumlaşmanın zirvesine çıkan Kıbrıs'ın istikbalde ne gibi bir tehdit olduğunu fark etmeye başlamıştır. Zaten İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra kaybettiğimiz Weis'e kadar uzanan Orta İki Adalarla batıda (Ege) sıkıştırılan Türkiye en güneyindeki bu stratejik "yüzen savaş (uçak) gemisi"ni de şayet kaybederse Yunan kısılcacına girecektir.

Özellikle 1950'den itibaren Cumhuriyet hükümetleri meselenin önemini kavramışlar, konuyu Avrupa'da İngiltere ve ABD ile diplomatik yoldan çözmeye çalışmışlardır. Ancak batılı ülkeler NATO üyesi olan Türkiye'nin Kıbrıs ile ilgili haklı tezlerine karşı sürekli oyalama taktiği izlemişlerdir. Bazen el altından veya bazen alenen Kıbrıs'ın Yunanistan'a en kısa zamanda ilhakı için Panhelenizm ve Megalo idea hedefleri çerçevesinde Kıbrıs Rumlarını silahlandırıp ani ve öldürücü bir darbe ile Kıbrıs Türklerini imha ve Kıbrıs'ın Yunanistan'a ilhak sürecini hızlandırmışlardır. Londra ve Zürih Antlaşmaları ile oyalanan Türkiye durumun vahametini Rumların "EOKA-B" tedhiş örgütünü kurup harekete geçirmesi üzerine görmüş ve 1960'lı yıllarda Türkiye askerî seçenekleri gündemde tutmuş; ancak Türk ordusunun savaş araç ve gerecini deniz aşırı bir savaşta hazır olmaması Türkiye'nin elini kolunu bağlamıştır. Üstelik dünyanın hâkim güçleri olan ABD-AET ve SSCB ayrıca bağlantısızlar hareketi de Türkiye'nin ve Kıbrıs Türklüğünün karşısında durmuştur.

Bütün bu olumsuzluklara rağmen 1974'te başpiskopos Makarios Nikos Sampson ve EOKA-B örgütüne devrilip yönetimi ele geçirmeleri ve Yunanistan'a ilhak niyetlerini açığa vurup, Türklere karşı imha hareketine başlamaları üzerine Türkiye, Kıbrıs'taki Türk Millî Mukavemet Örgütüne destek amacı ile Temmuz-1974'te 1. Kıbrıs Barış Harekâtını başlatmıştır.

ABD ve İngiltere uzun soluklu bir savaşa hazırlanan Rum Millî Muhafız

ordusu karşısında Türk ordusunun perişan olacağı öngörüsü ile Türkiye'nin Kıbrıs'a müdahalesine ses çıkarmamışlardır. Ancak Türk ordusunun görülmemiş derecedeki askerî başarısı ve müteakiben Ağustos ayındaki 2. Barış harekâtı ile Türkiye Kıbrıs'ın %37'sine hâkim olmuş ve Yunanistan'daki Cunta Türkiye'ye karşı koyamadığı için devrilmiş, yerine demokratik hükümetle gelmiştir.

Türkiye'nin bu başarısını beklemeyen ABD ve NATO üyesi Avrupalı müttefikleri Türkiye'ye ekonomik ve askerî ambargo uygulamaya başlamışlardır. Türkiye bu ambargoya direnmiş, bilakis bu ambargo Türkiye'nin hayrına olmuştur. Aselsan-Habersan-Tümosan-Taksan gibi millî müesseseler bu ambargonun sonucu kurulmuştur.

1983'te KKTC (federe) devleti kurulmuş, batının siyasi, askerî ve ekonomik baskıları sürekli Türkiye'nin ensesinde olmuş, Kıbrıs Rum Cumhuriyeti her türlü destekle güçlendirilirken KKTC izole edilmiş sadece Türkiye'nin desteği ile ayakta kalmaya çalışmıştır. Dönemin KKTC Cumhurbaşkanı Rauf Denktaş ve Rum Cumhurbaşkanı Spiros Kipriyunu'dan başlayan ve bugün Hristofyas'a kadar devam eden 36 yıllık müzakereler ile dünyada milletler tek tek bağımsız olurken Kıbrıs Türkleri, Rum (Kıbrıs) devleti içinde ikinci sınıf bağımlı bir toplum olarak Rumlarla yaşamaya onlara tabi olmaya zorlanmıştır. BM ve uluslararası bütün platformlarda Kıbrıs meselesi, Türkiye'nin ayağında bir pranga olmuştur.

Peki, Avrupa Birliği sürecine Yugoslavya, Çekoslovakya ve SSCB dağılırken niçin Kıbrıs tek devlet olmaya zorlanıyor? Bu sorunun cevabı mihenk taşıdır. Özellikle Kıbrıs meselesi çözülmeden Rumların AB'ye tam üye olarak kabul edilmeleri Avrupa'nın gerçek niyetini ortaya koymaktadır.

Buna göre, kısa vadede Avrupa Birleşik Devletleri sürecine hızla ilerleyen Avrupa'nın Rumlara destek olmasının asıl sebepleri şunlardır:

- 1) Hristiyan Batı Avrupa'nın doğudaki son uzantısı olan Hristiyan Rumlar vasıtası ile stratejik Ortadoğu-Afrika ve Orta Asya'yı kontrol etmek, bu stratejik adayı ne pahasına olursa olsun elinde tutmaktır.
- 2) 1071'den beri Batının bilinçaltında Müslüman Türk'e karşı duyduğu Malazgirt ve sonrası sürecin rövanşı ancak "Sevr"'in yeniden uygulanması düşüncesidir.
- 3) Türkiye'nin kontrolü batının sürekli şamar oğlu muamelesi görmesini isteyen ve hatta doğusu Ermenistan ve Kürdistan olarak koparılmış olan bir Türkiye, Batı için kolay hazmedilebilecek bir hedef devlettir.
- 4) Kendi tarihi misyonunun ve kapasitesinin farkına varan bir Türkiye, istikbalde (günümüzde veriler bunu göstermektedir) Avrupa'nın enerji kaynakları üzerindeki hâkimiyetine son verecektir. Özellikle son dönemdeki Türkiye'nin üstlendiği yeni misyon, bu korkunun (batı açısından) işaretlerini vermektedir.

Bu tablo karşısında Türkiye neler yapabilir?

- 1) Maalesef 36 yıldır Kıbrıs'ta olmamıza rağmen Kıbrıs Türklüğü millî ve manevi değerlerinden kopuktur. Türkiye kendi insanlarını kazanamamıştır, kazanmalıdır.
- 2) Türkiye Rumların inisiyatif sahibi olduğu Birleşik Kıbrıs'ın ne pahasına olursa olsun kabul etmemelidir.
- 3) Yeni ekonomik ve askerî ambargolara karşı hızla millî silah ve elektronik sanayisini kurmalıdır.
- 4) BM ve dünyadaki uluslar arası kuruluşlara davasını tam olarak anlatmalı, KKTC'nin bağımsızlığını tanıyan ülkelerin sayısını çoğaltmalıdır. Bütün bu çabalar sonuç vermediği takdirde Kıbrıs'la bütünleşebilme seçeneği de düşünülebilir.

TARİHİN TOZLU SAYFALARINDAN

Melike MALAS 11/B

*Osmanlı tarihinde ilk şair padişah, FATİH SULTAN MEHMET'İN babası İKİNCİ MURAT'tır.

*Osmanlı tarihinde savaş meydanında şehit olan ilk ve tek padişah BİRİNCİ MURAT'tır. (1.Kosova Savaşı)

*İstanbul'a defnedilen ilk padişah FATİH SULTAN MEHMET'tir.

*Devşirmelerden olup da sadrazamlık makamına yükselen ilk kişi, fetihten sonra FATİH SULTAN MEHMET tarafından tayin edilen MAHMUT PAŞA'dır.

*Önceleri Asya ve Avrupa'da toprakları bulunan Osmanlı İmparatorluğu'na ilk defa Afrika'da toprak kazandıran padişah Mısır fatihi YAVUZ SULTAN SELİM'dir.

*İlk vapur, İKİNCİ MAHMUT zamanında ve 1827 yılında satın alınmış olup halk arasında "Buğu Gemisi" adıyla anılmıştır.

*İlk kıyafet kanunu 3 Mart 1829 yılında ve İKİNCİ MAHMUT zamanında yayımlanmıştır. Bu kanuna göre sarık ve cübbe ilmiye sınıfına ayrılmış olup devlet memurlarının fes, setre, pantolon ve kaput giymeleri kararlaştırılmıştır.

*İlk gazete İKİNCİ MAHMUT döneminde ve 1 Kasım 1831 Salı günü yayımlanan TAKVİM-İ VAKAYİ'dir

*Osmanlı tarihinde ilk borçlanma SULTAN MECİT döneminde ve 1855 yılında olmuştur. 28 Haziran 1855 Perşembe günü Londra'da imzalanan anlaşma ile İngiltere ve Fransa'dan 5 milyon İngiliz altını borç alınmıştır.

*Türkiye'de ilk telgraf SULTAN MECİT döneminde kurulmuş, 9 Eylül 1855 Pazar günü faaliyete geçmiştir.

*Avrupa seyahatine çıkan ilk ve tek Osmanlı padişahı SULTAN ABDÜLAZİZ'dir. 21 Haziran 1867 tarihinde başlayan bu yolculuk 44 gün sürmüştür.

*İstanbul'a ilk tünel SULTAN ABDÜLAZİZ zamanında Fransız Mühendis Emile Gavand tarafından yapıldı ve bu tünel 17 Ocak 1874 tarihinde hizmete girdi. Dünyanın üçüncü yeraltı treni olan bu tünel 575 metre uzunluğunda ve 7 metre genişliğindedir.

*İlk olarak SULTAN İKİNCİ ABDÜLHAMİT döneminde açılan okullar; Mekteb-i Hukuk-i Şahane (hukuk), Mekteb-i Tıbbiye-i Şahane (tıp), Mekteb-i Mülkiye-i Şahane (siyasal bilgiler), Mekteb-i Şahane Hendese-i Mülkiye (teknik üniversite), Halkalı Yüksek Ziraat Mektebi, Orman Ve Madenler Mektebi.

*Haydarpaşa-İzmit-Ankara demiryolu ilk olarak 1888 yılında İKİNCİ ABDÜLHAMİT'in Almanya'dan aldığı mali destekle gerçekleştirildi. Ankara-Bağdat demiryolu hattının yapımına girildi.

* Boğaziçi ilk köprü projesi SULTAN İKİNCİ ABDÜLHAMİT döneminde yapıldı. 1900 yılında, Anadoluhisarı ile Rumelihsarı arasında bir köprü kurulması için Bosphorus Railroad Company adlı şirket çalışmalara başladı. Köprü üzerine demiryolu döşenmesi de planlanmıştı. Böylece, Avrupa'dan kalkan bir tren Bağdat'a kadar gidebilecekti. Ancak iç karışıklıklar ve SULTAN ABDÜLHAMİT'in tahttan indirilmesi o zaman için bu projenin gerçekleştirilmesine engel oldu.

*Mürevvîh İbni Batuta, ORHAN GAZİ zamanındaki Türk kadınlarından bahsederken şöyle demektedir: "Türk kadınları yüzlerini örtmezler. Erkekleri onlara hürmet gösterir ki, görenler onların hüddamı sanır."

*Padişahların mutlak vekâletlerine delalet eden "mühr-i hümayun" geleneği Abbasi halifeleri zamanından kalmadır. Önceleri mühr-i hümayun yüzükte olup sadrazamlar parmaklarına takarlardı. Sonraları inci zincire bağlı altın keseler içinde boyunlara takılıp cepte taşımak adet olmuştu. Sadrazamlar, mührü yataktaki bile yanlarından ayırmazlarmış. Hatta Ali Paşa hamama giderken bile yanında bulundurmuş.

*Evliya Çelebi'ye göre, Süleymaniye Camisi yapılırken İran şahı, Kanuni'ye parası yetmezse satıp tamamlasın diye, bir çekmece elmas yollamış. Padişah ise o elmasları küçük minarelerden sağdakinin taşları arasına koydurmuş. Buna da cevahir minaresi denmiştir.

*Veli lakaplı İKİNCİ BEYAZİT'in padişahlığı döneminde İstanbul'a, Moskova kralının elçisi sıfatıyla Mihail Plachtnief isimli biri gelmiştir. Bu adamın, insanı istifa ettirecek kadar pis kokmasından dolayı yıkanması için hamama götürüldüğünde, bu keferenin hayatında hiç hamam görmemiş olup yıkanmak ve çamaşır değiştirmek âdetine aşina olmadığı ve kimse ile görüşürülmeden pisliğinden dolayı İstanbul'dan kovulduğu aktarılmaktadır.

Rus Çar'ına Tokat Gibi Cevap

İmkânsızlıklar içinde Kafkasya dağlarında yıllarca sürdürdüğü özgürlük mücadelesinden sonra Ruslara esir düşen Kafkas kartalı Şeyh Şamil'in büyük bir törenle Petersburg'a getirilip şerefine büyük bir balo verilmiştir ve Çar ikinci Aleksandr'ın Şamil'e bu baloyu nasıl bulduğunu sorması üzerine büyük imam:

"Çar hazretlerine meçhul değildir ki Cenab-ı Hak dünyayı Hristiyanlara ve ahireti Müslümanlara vaat buyurmuşlar. O ilahi cennete gidemeyeceğinize göre, dünyayı cennete çevirmekte çok isabet buyurmuşsunuz."

OSMANLI PADİŞAHLARINA DAİR

Büşra Nur ELHAN
9/A

Osman Gazi: Bir giydiği elbiseyi bir daha giymezdi. (Elbiseyi onun üzerinde görüp isteyenlere hediye edermiş.)

Yıldırım Beyazıt: Osmanlı'da ilk ipekli giyen padişaktır. Gümüşten büyük bir havuzu varmış ve burada gusül abdesti almıştır.

2. Murat: Tahtı kendi isteği ile bırakan ilk padişaktır.

Yavuz Sultan Selim: Çok okumaktan dolayı gözleri bozulan ve mercek kullanmak zorunda kalan ilk padişaktır.

Kanuni Sultan Süleyman: Divan edebiyatında en çok gazel yazan padişaktır. Toplam "2.770" gazel yazmıştır.

2. Selim: İstanbul'da doğan, ölen ve hiç sefere çıkmayan ilk padişaktır.

3. Murat: "Hayır" lafını çok az kullanırdı. 49 çocuğu doğdu ve hiçbirini yaşamadı. Kendisi öldüğünde 7 cariyesi de hamileydi...

3. Mehmet: Büyük dedesi(dedesinin babası) olan kanuni seferde iken kendisine doğum haberi verilmiştir.

1. Mustafa: İki kere tahta çıkmasına rağmen annesinin adı

bilinmemektedir...

2. Genç Osman: Fatihle başlayan haremde evlenme geleneğine karşı gelerek saray dışından evlenmiştir. Garip bir özelliği olan cimriligi ile tanınmıştır.

2. Süleyman:39 yıl vâliat kalarak sabrın sınırlarını zorlamıştır. Tuğrasının yanında çiçek motifi kullanan ilk padişaktır. 2. Süleyman'dan sonra çiçek motifi çizmek moda olmuştur.

2. Ahmet: İstanbul'a hiç gitmemiştir. 4 yıllık padişahlığını Edirne'de yapmıştır.

3. Ahmet: Kadın işleri ile uğraşmıştır. (dikiş, nakış) Osmanlı'da üç tane ikiz çocuğa sahip padişaktır. Laleye olan merakı ile bilinir.

3. Osman:3 yıllık saltanatında 7 büyük yangın meydana gelmiştir.

3. Mustafa: Gökyüzü bilimleri ile uğraşmıştır. (burçlar)

Abdülaziz: Gezi maksadı ile yurt dışına çıkan ilk padişaktır.

1. Mahmut: Kendi kazıdığı mühürleri pazarda satıp parasını da fakirlere dağıtırdı.

DAMLAYA DAMLAYA ÇÖL OLUR

Merve YAVUZ 11/H

Günümüzde çevre alanındaki temel sorunların başında küresel ısınma ve buna bağlı olarak ortaya çıkan olumsuz etkiler gelmektedir. Küresel ısınma, insanların çeşitli aktiviteleri sonucunda meydana gelen ve sera gazları olarak nitelenen karbondioksit, su buharı ve metan gazının atmosferde yoğun olarak artmasıyla yeryüzüne yakın atmosfer tabakalarıyla yeryüzü sıcaklığının yapay olarak atması sürecidir.

Son yıllarda kömür, doğal gaz, fuel-oil gibi yakıtların kullanımının artması, orman yangınları, tarım ve yerleşim alanı açmak için orman alanlarının yok edilmesi yani ormansızlaşma, hızlı nüfus artışı ve toplumdaki tüketim eğilimlerinin artması ile küresel ısınmanın etkileri en yüksek zirveden okyanus derinliklerine, ekvator'dan kutuplara kadar dünyanın her yerinde hissedilmektedir. Bilim adamları bu eğilimin devam etmesi halinde yakın dönemde bazı canlı türlerinin neslinin yok olacağını, susuzluk ve açlıkla karşılaşılacağını, bazı hastalıkların yaygınlaşacağını belirtmektedirler.

Küresel ısınma sonucunda kutuplardaki buzullar erimekte, deniz suyu seviyesi yükselmekte ve kıyı kesimler sular altında kalmaktadır. Dünya'nın bir yanı sellere teslim olurken, diğer yanı şiddetli kuraklıklarla çölleşmektedir. Göller, ırmaklar ve temiz su kaynakları kurumakta, susuzluk tarımı etkilemektedir. İklimler değişmekte, kışın sıcaklıklar artmakta, ilkbahar erken gelmekte, sonbahar gecikmektedir. Karalara ve sulara ait tüm ekosistemlerde denge bozulmaktadır.

Ülkemizde küresel ısınmadan etkilenmektedir. Küresel ısınma nedeniyle kuraklaşmaya başlayan Türkiye'nin yüz yıl içinde Afrika'ya dönme riski vardır. Düzensiz, ani ve şiddetli yağışlar, seller, heyelan ve hortumlar görülebilir. Yaz aylarında ortalama sıcaklığın 35 °C'ye çıkacağı düşünülmektedir. Tarım alanlarımızın %40'ı kuruma tehlikesi altındadır. Aşırı sıcaklığın turizm gelirlerini düşüreceği, orman yangınlarını artıracığı tahmin edilmektedir. Deniz suyundaki ısınmanın Karadeniz'deki balık göçlerini etkileyeceği belirtilmektedir.

Birçok olumsuz sonuca yol açarak, dünyamızı yaşanmaz hale getirecek bir süreç olan küresel ısınma ile mücadelede hepimizin yapması gerekenler vardır.

Suyu daha dikkatli kullanarak, israf etmemeliyiz. Enerji kaynaklarını dikkatli kullanmalıyız. Fosil yakıtların kullanımı yerine, yenilenebilir enerji kaynaklarına yönelmeliyiz. Toplu taşıma araçlarını tercih etmeliyiz. Kısa mesafelere otomobille gitmek yerine yürümeliyiz. Araçlarımızın hava ve yakıt filtrelerini temiz tutmalıyız. Dönüştürülebilir malzemeli olan ürünleri tercih etmeli, plastik yerine kâğıt ambalaj kullanarak geri dönüşümü desteklemeliyiz. Ağaç dikme kampanyaları düzenleyerek, ağaçlandırma yapmalıyız. Enerji tasarruflu ampulleri tercih etmeliyiz. Evlerimize ısı yalıtımı yaptırmalıyız. Televizyonları bekleme konumunda bırakmamalıyız. Daha az tüketip, daha çok paylaşmalıyız. Halkı bilinçlendirmeliyiz.

Geleceğe yaşanabilir bir dünya bırakmak temennisiyle...

YAHŞİ TÜRKİYE

Neslihan KOMAN 11/H

İnsanların yeni yerler görmek, tarihi eserleri tanımak, denizden, tabiat güzelliklerinden yararlanmak, eğlenmek, kültürel, sanatsal ve sportif faaliyetlere katılmak amacıyla yaptıkları geziye turizm denir. Turizme katılan kişiye turist adı verilir. Turistin kendi yaptığı ve turist için yapılan faaliyetlerin tümüne turizm faaliyeti denir. Turizm faaliyeti iç ve dış turizm olarak iki gruba ayrılır.

Turizm günümüzün en önemli ekonomik faaliyetlerinden biridir. Turizm son yıllarda gelişerek başlı başına bir gelir kaynağı haline gelmiştir. Bazı ülkeler turizmden çok fazla gelir elde etmektedirler ve dış ticaret açıklarını bu gelirle kapatmaktadırlar. Turizm ülkelere ekonomik, politik, sosyal ve kültürel yönden önemli yararlar sağlar.

Medeniyetle beşiği olarak bilinen ülkemiz çok zengin bir tarihi mirasa ve bu tarihi mirasla birlikte doğal güzelliklere de sahiptir. Ülkemizde turizm çeşitliliği ve çekiciliği fazladır. Doğal turizm kaynakları bakımından Türkiye, güneşli kıyılar ve plajlar ülkesidir. Karadeniz kıyılarımız dışında deniz turizmi, Akdeniz ve Ege kıyılarımızda 5- 6 ay sürer. Ülkemizde kaplıca, içme ve maden suları oldukça boldur. Bunlar sağlık turizmi açısından büyük önem taşırlar. Bursa, Yalova, Afyon, Denizli'de önemli termal kaynaklar vardır ve bu termal kaynaklar çok sayıda turist çeker. Ormanlarımız, milli parklarımız, yaylalarımız, akarsu ve göllerimiz, temiz havaları ve kamp alanlarıyla önemli turizm potansiyeline sahiptir. Kış sporlarına uygun olan Uludağ, Palandöken, Erciyes gibi dağları; tırmanışa uygun zirveleri ve keşfedilmeyi bekleyen mağaraları ile turizm alternatifleri çok olan bir ülkedir. Kapadokya bölgesindeki Peribacaları, Denizli'de Pamukkale travertenleri, Nemrut ve Meke gibi volkanik

gölleri, Büyük Ağır Dağı gibi volkanik dağlarıyla ilgi çeken bir ülkedir. Türkiye'ye özgü bitkiler, çiçekler, kuşlar ve av hayvanlarıyla avcılık ve doğa tutkunu insanlara farklı alternatifler sunar. Balıkesir'deki Manyas Kuş Gölü ve Aydın'daki Akdeniz foku ve deniz kaplumbağalarının uğrak yeri olan Dilek Yarımadası Milli Parkı gibi.

Ülkemiz tarihsel turizm kaynakları bakımından da oldukça zengindir. Anadolu yarımadası, coğrafi özelliklerinden dolayı, tarihin her döneminde mutlaka bir medeniyete beşiklik etmiştir. Anadolu'da birbirinin devamı olan bu medeniyetler, Türkiye'yi adeta bir müze konumuna getirmiştir.

Beş bin yıllık geçmişin en korunaklı eserlerini ülkemiz barındırır. İç Anadolu'da Hititlere, Egede İyonlara ve Lidyalılara, Van çevresinde Urartulara, tüm Anadolu'da Roma, Bizans, Anadolu Selçuklu ve beylikleri, Osmanlı imparatorluğuna ait eserler bulunmaktadır. Bu uygarlıklara ait saraylar, camiler, han ve kervansaraylar, hamam türbe ve köprüler, Anadolu'nun en ücra köşesine kadar yayılmış olup, eserleri ülke genelinde bulunan müzelerde sergilenmektedir. Meryem Ana mezarı ve Mevlana gibi dini yönden önemli mekânlar da bulunmaktadır.

Sonuç olarak, uygarlıklar ülkesi Türkiye, bünyesinde çok zengin bir doğal ve beşeri turistik potansiyel saklamaktadır. Bu potansiyel tanınır ve tanıtılırsa, turizmden elde edilecek gelir artacak, turizme bağlı olarak diğer sektörler canlılık kazanacak, yeni iş alanları oluşacak, dış ticaret açığımız azalacak, el sanatları gelişecek, yani milletimize gelecek için kalıcı zengin bir gelir kaynağı sağlanmış olacaktır.

TÜRK KÜLTÜRÜNÜN COĞRAFYASI

Orhan DEĞER

Coğrafya Öğretmeni

Kültür, bir milleti millet yapan, onu diğer milletlerden ayıran özellikler bütünüdür. Kültürü kısaca, insanların yaşam tarzı diye tanımlayabiliriz. Bu yaşam tarzını oluşturan unsurları, maddi ve manevi unsurlar biçiminde sınıflandırabiliriz. Kültürü oluşturan maddi unsurlar coğrafi konum, sembeler, doğal ortam, iklim ve toprak özellikleridir. Manevi unsurlar ise din, dil, ahlak, örf ve adetler, komşu kültürler, dünya görüşü ve hukuk kurallarıdır.

Kültürü oluşturan unsurları, coğrafi yaklaşımlarla inceleyen bilim dalı "Kültürel Coğrafya"dır. Türk kültürünün ocağı, Orta Asya'dır. Ortaya çıktığı, yayıldığı bölge itibarı ile dünyanın en eski kültürlerindenidir. Kültürümüzün temeli, milletimizin tarih boyunca yaşadığı deneyimler ve coğrafya sayesinde atılmıştır. Türk kültürü, Türklerin göçüp yerleştikleri, devlet kurup egemen oldukları bütün ülkeleri kapsar.

Türk kültürü köklerini coğrafyanın ve tarihin derinliklerinden alan, hem göçebe hem de yerleşik özellikler gösteren bir kültürdür. Türk kültürünün ocağı olarak bilinen Orta Asya'da karasal iklim şartlarının hüküm sürmesi; doğal bitki örtüsünün bozkır olmasına, göçebe hayvancılığın yaygınlaşmasına, bozkır kültürünün ortaya çıkmasına neden olmuştur. Türkler, bozkır kültürünün temel sembelerinden biri olan atı, çok iyi kullanmışlar, böylece geniş alanlara yayılmışlar ve çadırlarda yaşamışlardır. Yerleşik hayata geçtiklerinde ise en eski kültürlerle boy ölçüşebilecek mimari eserler meydana getirmişlerdir. Bu eserler Çin ve Moğolistan'dan, Bosna-Hersek ve Macaristan'a kadar olan çok geniş bir coğrafyada görülür. Orta Asya'dan Anadolu'ya göç eden Türk boyları, kendilerine özgü inanışlarını, törelerini, geleneklerini ve sanatlarını da beraberinde getirmişlerdir. Bunların bazıları aynen saklanmış, bazıları da Anadolu kültüründe yeni bir oluşumla yeniden şekillenmiştir.

Türkler, dünya coğrafyası üzerinde sık sık yer değiştirerek çok geniş bir alana yayıldıkları için birçok kültürden etkilenmişler aynı zamanda bu kültürleri etkilemiştir. Ortaya çıktığı bölgede Çin, Hint, Tibet kültürüyle komşuydu. Doğal ve beşeri sebeplere bağlı

olarak göç etmek zorunda kalan, dokuzuncu yüzyıldan başlayarak Anadolu'ya gelmeye başlayan Oğuz ve Türkmen boyları, Anadolu'nun bugünkü kültürel yapısını oluşturmaya başlamışlardır. Türkler, Anadolu'ya geldiklerinde İran, Arap, Yunan kültürü gibi köklü kültürlerle komşu olmuş, bu kültürlerle yüzyıllarca etkileşime girmişlerdir. Kurdukları devletlerde, farklı kültürlerle ve inançlara sahip olan, farklı dilleri konuşan birçok milleti aynı bayrak altında ve büyük bir hoşgörü havasında yaşatabilmiştir.

Devletimizin kurucusu Mustafa Kemal Atatürk de kültürümüzün özelliklerini şu sözlerle ifade etmektedir: "Türk Milleti, Asya'nın garbında ve Avrupa'nın şarkında olmak üzere kara ve deniz sınırlarıyla ayırt edilmiş, dünyaca tanınmış büyük bir yurttayışar. Türk yurdu daha çok büyüktür. Asya, Avrupa, Afrika Türk atalarına yurt olmuştur. Bu hakikatler tarih vesikalarıyla malumdur; fakat bugünkü Türk milleti, varlığı için bugünkü yurdundan memnundur. Çünkü Türk, derin ve şanlı geçmişinin, kudretli atalarının mukaddes miraslarını bu yurttan muhafaza edebileceğinden, o mirasları şimdiye kadar olduğundan daha fazla zenginleştireceğinden emindir."

Günümüzde Türk kültürü, yedi bağımsız, yirmi dört yarı bağımsız Türk devletinde, Balkanlarda, Ortadoğu'da, Kafkaslarda, Çin, Afganistan, Tacikistan gibi devletlerde, yaklaşık 11 milyon kilometrekarelik geniş coğrafyada varlığını canlı bir şekilde sürdürmektedir. Türk tarihi, toplum yaşamı, kültürel yapısı bakımından aydınlatıcı bilgilerle dolu olan Orhun kitabelerinde Bilge Kağan "Ey Türk milleti, üstten gök çokmedikçe, alttan yer delinmedikçe, bil ki Türk milleti, Türk yurdu, Türk devleti, Türk töresi bozulmaz! Ey ölümsüz Türk milleti, kendine dön! Su gibi akıttığın kanına, dağlar gibi yığıldığın kemiklerine layık ol!" uyarısıyla kültürel birlik ve beraberliğimizin, milletimizin hep var olacağına inancını belirtmiştir.

Kura-Aras coştukça, Tuna-Volga taştıkça, Hazar çalkalandıkça, dünya döndükçe, ay yıldızlı bayrağımızın dalgalanması, milletimizin ve kültürümüzün yaşaması duasıyla...

ARILARLA KONUŞMAK

MÜMKÜN MÜDÜR?

Mustafa AZGIN And.11/D

Arı denilince ilk akla gelen baldır. Yüzlerce arının binlerce çiçekten bin bir zahmetle toplayıp özümledikleri çiçek özlerinin, ölüm hariç her derde deva olduğu asırlardır bilinmek-tedir.

Arıların ikinci önemli özelliği ise, karıncalar gibi ideal bir toplum hayatı sürdürmeleridir.

Peki, bal arıları nasıl konuşuyordu?

Bal arıları dans ederek konuşuyor. Bunu ilk kez Nobel ödüllü Kari Von Frisch ortaya atmıştı. Ancak teoride hangi arı dansının ne anlama geldiği bilinmiyordu. Batı Almanya'da Würzburg Üniversitesi, yıllar süren araştırmalarının meyvelerini toplamaya başladı ve bal arıları ile konuşmaya muvaffak oldu.

Kovandan çıkan öncü işçi bal arısının çiçeğe gidişini, kovana dönüşünü ve kovana girer girmez yaptığı tüm hareketleri dikkatli bir şekilde inceleyerek tüm bu bilgileri bilgisayara kaydettiler. Yapılan gözlemlerde çiçekten aldığı çiçek özü numunesi ile kovana dönen arı, kovana girer girmez arıların kırmızı ışığa karşı körlük özelliğinden yararlanarak, kovana, kırmızı ışık süzmesi ile aydınlatıldı. Kovana, mini, çok hassas mikrofonlar yerleştirildi. Kovana giren öncü işçi bal arısı, kanat çırparak görevden döndüğünü, verilecek mesajı olduğunu ifade etti.

Öncü arının kanat çırpışını antenleri ile algılayan kovan sakinleri, antenlerini dans eden arının kanatlarının hemen yanına doğru uzattılar. Çünkü dans eden öncü arı, kanatları ile havayı titreştirerek çok kısa mesafede etkili olan ses sinyalleri veriyordu.

Öncü arının çizdiği sekiz şeklinin tam ortasındaki hat, bulunan çiçeğin kovan ile güneş arasındaki açısını gösteriyordu. Kanat çırpış hızı ile sekiz şekli üzerinde dans ediş süresi ise bulunan çiçeğin kovana olan uzaklığını belirtiyordu.

Öncü arının dansını yakından takip eden arılar, çiçeğin bulunduğu yer hakkındaki bilgileri aldıktan sonra kovana terk edip, tarif edilen yerde bulunan çiçeğe giderken, öncü arının çevresine diğer arılar geçiyor ve öncü arı dansını tekrar ediyordu. Öncü arının dansını, yaklaşık 200 ila 300 bal arısı takip etti. Dansı takip eden her arı kısa süreli çiçeği eli ile koymuş gibi kolayca buldu ve enfes çiçek özlerini toplayıp kovana getirdi.

Öncü arının danslarını defalarca seyreden ilim adamları, öncü arının tüm yaptığı hareketleri, kanat çırpış hızlarını bilgisayara kaydetti.

Arılar ile konuşmanın tek yolu, arı kılığına girip dans etmekten geçiyordu. Öyle ise dans edecek mini bir robot arıya ihtiyaç vardı. İlim adamlarının tercümanlığını yapacak mini mekanik robot arının mucidi Danimarka Odense Üniversitesi Elektronik Mühendisi Bent Bach Andersen'dir.

Normal bal arısından biraz iri olan robot arı, tek kanatlı olup, bilgisayar ile kontrol ediliyor.

İşte böylece arıların hayat tarzlarını düzenleyen arı örf ve adetleri hakkında bilgiler edinilebilecek. Belki de arıların bal yapma formülü öğrenilecek, ballar suni olarak üretilecek. Özellikle biyolojik bir savaş için de kullanılabilir.

Beynimiz Facebook Gibi Çalışıyor

Naciye ÖZKAN And. 11/C

Eğer sosyal hayatınız çok iyi durumda değilse suçlu, beyin yapınız olabilir.

Bilim insanları, beyindeki geçici lobun derinlerde olması muhtemel arkadaş sayısını kontrol eden bir 'facebook' özelliği olduğunu ortaya çıkardı. Amigdala, (insanlarda limbik halkanın altında, beyin sapının üzerinde bulunan ve birbirleri ile bağlantılı yapılardan oluşan badem şeklinde bir kütle) empati ve korku tepkileriyle ilişkilendiriliyor.

Ancak yapılan araştırma, daha büyük amigdalanın, sahibinin arkadaş ve çalışma arkadaşları ağının daha geniş ve daha karmaşık olmasına yol açtığını ortaya koydu. Araştırma kapsamında 19-83 yaş arası gönüllülerden, düzenli olarak temas halinde oldukları kaç arkadaşları olduğu ve kaç farklı grupta yer aldıkları sorularını yönelten anketleri yanıtlamaları istendi.

Ayrıca gönüllülerin beyin taramaları da incelendi. Sonuçta daha büyük amigdalaya sahip olanların sosyal hayatlarının daha zengin olduğu görüldü. ABD'nin Massachusetts eyaletinin Boston şehrindeki Northeastern Üniversitesi'nden psikolog Prof. Dr. Lisa Barrett ve ekibinin bulguları Nature Neuroscience dergisinde yayınlandı. Barrett, bulgularının insan amigdalasının giderek karmaşık hale gelen sosyal yaşamla üstesinden gelmek üzere evrim geçirdiğini söyleyen sosyal yaşamla beyin teorisiyle uyumlu olduğunu belirtiyor.

Primatlarla yapılan araştırmalarda da daha büyük gruplar içinde yaşayanların daha büyük amigdalaya sahip olma eğilimi gösterdikleri ortaya konulmuştu. Gecenler de Amerikalı bilim insanları, tıbbi bir durum nedeniyle amigdalası yok olan kadının vakasını rapor etmişti. 44 yaşındaki üç çocuk annesi amigdalasının yok olması nedeniyle korku duymuyor ve sürekli kendini tehlikeye sokuyor.

KOYUNLAR KARAR VEREBİLİYOR

CAMBRIDGE Üniversitesi'nin araştırmasında koyunların zannedildiği gibi aptal olmadığı aksine karar alabildikleri ortaya çıktı.

Araştırmada koyunların önüne farklı renklerde kovalar konuldu. Kovalardan sadece kırmızı olanında yiyecek vardı. Daha sonra kovaların şekli değişse de koyunlar yiyeceğin kırmızı kovada bulunduğunu hatırladı.

Araştırmada koyunlara daha önce gördükleri insanların fotoğrafları gösterilerek, verdikleri tepkiler ölçüldü ve daha önceden gördükleri insanları iki yıl boyunca hatırlayabildikleri gözlemlendi.

Nano teknolojilerle donatılan ve insan vücudunu tedavi eden akıllı giysiler için Türkiye'de makine parkının müsait olduğunu belirten Kimya Mühendisi Ekrem Hayri Peker, akıllı giysilerin Türk tekstilinin çıkış yolu olacağını söyledi.

21. yüzyılda hayatımızı yönetir hale gelecek nano teknoloji sayesinde kıyafetler sadece insanı sıcak veya serin tutmakla kalmayacak, aynı zamanda tedavi edip, dış tehlikelere karşı ikaz edecek. Zararlı etkilerden koruyarak vücut fonksiyonları hakkında bilgi verecek olan akıllı kıyafetler, tedavi için de kullanılabilirler.

Navigasyon gibi insanların bulunduğu yeri gösterecek olan

BIRMINGHAM Üniversitesi, Londra'daki Imperial College ve Danimarka Teknik Üniversitesi'nden bilim adamlarının yaptığı "Nature Communications" Dergisi'nde yayımlanan yeni araştırmaya göre "kalsit" kullanarak yapılan pelerin ataç, toplu iğne boyutundaki nesneleri görünmez yapabiliyor.

GÖRÜNMEZLİK PELERİNİ YAPTILAR

Bilim adamları, Harry Potter filmindeki gibi görünmezlik pelerini yaptılar. Pelerin ataç boyutundaki objeleri görünmez yapıyor.

Shuang Zhang liderliğinde yapılan araştırmada üç köşeli iki kalsit parçaları birleştirilerek aynaya yerleştirildi. Işık kalsite giriyor, daha sonra iki ışına ayrılıyor. Kendisi görünmeyen pelerin, altına yerleştirilen objeyi de gizlemeyi başarıyor. Uzmanlar kalsitin ışığı büken özelliklerinden yararlanarak göz yanıltması sağladığını, böylelikle de görünmezlik pelerini geliştirdiklerini belirtti. Görünmezliğin hayal olmadığını gösteren bilim adamlarının şimdiki hedefi daha büyük objeleri gizleyebilmek. Daha önce yapılan araştırmalarda mikroskobik objeler gizlenebiliyordu.

İNSAN VÜCUDUNU TAMİR EDEN AKILLI GİYSİ

Kübra GÖRGÜLÜ And.10/A

akıllı kıyafetler için Türkiye'deki makine parkının müsait olduğunu belirten Kimya Mühendisi Ekrem Hayri Peker, akıllı kumaşların dünyada 2000 yılından sonra yayılmaya başladığını hatırlattı. Akıllı giysiler konusunda akademik araştırmalar yaparak projeler geliştiren Peker, bu kumaşların bazı kaplama ürünlerle asla karıştırılmaması gerektiğinin altını çizdi.

Peker, "Nano teknolojiyle donatıldığı için insan sağlığını yararlı olan ürünler Türkiye'de maalesef fazla rağbet görmüyor. Akıllı giysi üretiminin yeterince olmaması sebebiyle ürünlerimizi klasik anlayışla ihraç ediyoruz. Bu konuda kendi markalarımızı oluşturmalıyız. Bu sektörü geliştirerek, kendi istediğimiz fiyata yurt dışına ihracat yapabiliriz" diye konuştu.

Mutfak Atıklarını BİYOGAZA ÇEVİRDİLER

Süleyman Demirel Üniversitesi (SDÜ) Yenilenebilir Enerji Kaynakları Merkezi (YEKARUM) tarafından geliştirilen reaktör sayesinde üniversitenin yemekhane atıkları biyogaza çevrilerek elde edilen gaz atölye çalışmalarında kullanılmaya başlandı.

SDÜ YEKARUM Müdürü Yrd. Doç. Dr. İbrahim Üçgül, AA muhabirine yaptığı açıklamada, merkez bünyesinde her türlü atığı termal filtre şartlarında biyogaza çeviren reaktör geliştirdiklerini hatırlatarak, reaktörü aktif hale getirdiklerini söyledi. Biyogaz için atık olması gerektiğini ifade eden Üçgül, üniversitenin yemekhanesindeki yemek atıklarını biyogaza çevirmek için de deneme çalışmaları yaptıklarını ve olumlu sonuç elde ettiklerini aktardı.

Yemekhane yemek atıklarını topladıklarını anlatan Üçgül, özel bir sistemle bunları parçaladıklarını ve suyla karıştırdıklarını anlattı. Karışımın, biyogaz reaktörü içinde 37-55 derece sıcaklığa getirildiğini dile getiren Üçgül, malzemenin işlenerek metan gazı üretildiğini bildirdi. Üçgül, biyogazın metandan oluşan bir gaz olduğunu hatırlatarak, bu sistemle sadece biyogaz elde etmediklerini, atıklar biyogaza çevrildikten sonra sıvı ve gaz kısımları ayrılarak gübre de elde ettiklerini vurguladı. İbrahim Üçgül, gübrenin de oldukça verimli olduğunu aktardı. Yenilenebilir Enerji Kaynakları Merkezi olarak alternatif enerji kaynakları üzerinde çalışmalar yaptıklarını hatırlatan Yrd. Doç. Dr. Üçgül, "Mutfak atıkları çevreye önemli zararlar oluşturmakta. Hem bu zararın önüne geçmek hem de ekonomiye kazandırmak amacıyla geliştirdiğimiz reaktörde mutfak atıklarını kullanarak biyogaz üretimini gerçekleştirdik" diye konuştu.

Biyogazın doğal gaz ile aynı içeriğe sahip olduğunu ve doğal gazın kullanıldığı her alanda kullanılabildiğini ifade eden

Kübra GÖRGÜLÜ And. 10/A Üçgül, biyogazın çeşitli şekillerde kullanılmasının mümkün olduğunu anlattı. Üniversitenin yemek atıklarından elde ettikleri biyogazı atölye çalışmalarında kullandıklarını ifade eden Üçgül, "Isıtma amaçlı kullanılabilir, aynı şekilde bir gaz motoru ve jeneratör ile elektrik üretiminde kullanılabilir. Biz de elde ettiğimiz biyogazı atölye çalışmalarımızda kullanıyoruz. Böylece hem artı bir enerji harcamıyoruz hem de çevreyi kirleten mutfak atıklarını en iyi şekilde değerlendiriyoruz" dedi.

Bir devekuşunun gözü
beyninden büyüktür.

SEMOLINA DELIGHT

INGREDIENTS

- A packet of semolina
- Two glasses of milk
- A glass of oil
- Two glasses of sugar
- A glass of water

Zeynep Büşra YAKICI
And. 9/C

First, put the oil into the saucepan, add a packet of semolina and mix them together for ten minutes. Then mix sugar, milk and water in another bowl. Next, put this liquid into the saucepan and boil for fifteen minutes. Finally, put the delight into plates. Rest it for five minutes before serving. Enjoy it...

MY ARABIAN NIGHTS

Aysegül BİTİM
And. 11/B

I was born with you again
Just like the sun
You became my heaven
And a shelter when I needed

You were my hero
In my frightening nights
Carried from nightmares to dreams
My arabian nights

BRITISH

SUPERSTITIONS

Muhammed Fatih YILDIZ
And. 9-C

CAN WE BETTER THE WORLD?

Rümeysa ÇETİNKAYA
And. 9/C

One Sunday, a dad and his little son are at home. The son wants his dad to take him to the park, but his dad feels tired and does not want to go out. He thinks to keep his son busy and tells him.

'Look. There is a jumbled word map in the magazine. If you put the small pieces together and do the puzzle, we can go.'

The little boy goes to his room and comes back in a short time. He says, 'Dad, I have done the puzzle, we can go now.'

His dad is surprised when he sees the completed world puzzle. He asks, 'How have you done it in such a short time?'

The little boy answers, 'There was a human puzzle on the other side of the paper. I have just done it and the world has become better...'

- *Two people should never wash their hands together in the same water, otherwise they will quarrel
- *Anyone who lies down on a table will die within a year.
- *If you say "rabbit, rabbit, rabbit" on the first day of each new month, you'll get a present before the end of the month.
- *You'll meet a new friend if you run into a spider's web.
- *If two tea spoons are found in a tea cup there will be a wedding in the family.
- *Breaking a mirror will result in seven years bad luck.
- *A bride should never wear her complete wedding clothes before the day not to have bad marriage.
- *If a man wipes his hands on a woman's apron he will soon fall in love with her.

IS ENGLISH IMPORTANT ?

Zeynep ERASLAN
And. 11-B

As all we know, learning to speak and understand English is important because it is a universal language that helps each person to communicate with others.

English is the world's most widely-spoken language. It is spoken just as a native language by 400 million people. Moreover, the number of people who speak English is around 2 billion. That's wherever we go, we can run into anyone speaking English.

We know that knowledge is power and the name of the current era is information age. How can we get the information we need? If we know English, it is too easy. Because English is the language of trade, science, diplomacy, business, technology, banking, computing, medicine, tourism, international communication, and the Internet. English is either the only language, being used in these fields or is %90 dominant language.

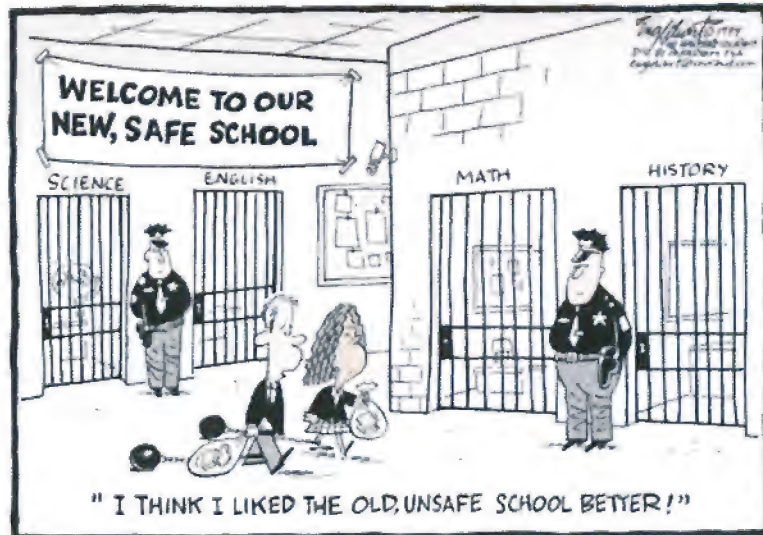
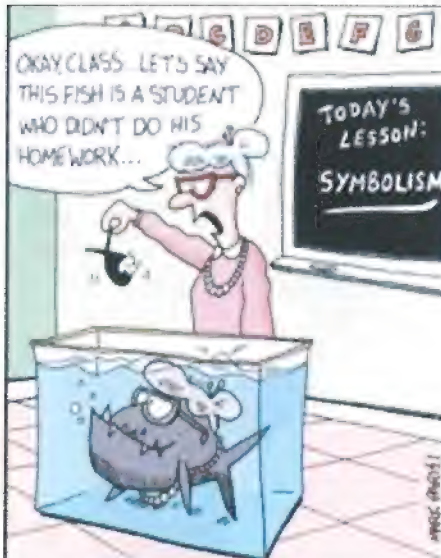
We shouldn't forget that English is used in the best careers, the best universities, and is increasingly being used at job interviews.

To sum up, like it or not, English is a very important language to learn.

THOUGHT PROVOKING SAYINGS

- Success is getting what you want; happiness is wanting what you get.
- Genius is one percent inspiration, ninety-nine percent perspiration
- A good friend is someone who knows all about you, and still likes you
- If you don't like something, change it; if you can't change it, change the way you think about it.
- The future depends on what we do in the present.
- Great minds discuss ideas; average minds discuss events; small minds discuss people.
- It is better to light a candle than curse the darkness.

Meslek Seçimi

Gülseren AŞILI
Okul Psikolojik Danışmanı

Bir insan olarak yaşamınız boyunca vereceğiniz iki önemli karar vardır. Bunlar eş ve iş seçimidir. Bu kararlar öylesine önemlidir ki yaşamınızın bundan sonraki dokusunu bu iki seçimin sağlıklı olup olmaması belirler. Eş seçimi bir başka yazının konusu olabilir. Ben bu yazımda meslek seçimine değinmek istiyorum.

Meslek "bir kimsenin hayatını kazanmak, geçimini sağlamak için çalıştığı ve ihtisas sahibi olduğu iş" şeklinde tanımlanıyor. Meslek kazanç elde etmek için yürütülen etkinlikler bütünü olarak tanımlanmışsa da, sadece para kazanma aracı değildir. Çünkü insanlara; "elinize yaşamınızı sağlayacak para geçse yine çalışmak ister misiniz?" sorusunu yönelttiğimizde %80-85'i "evet" yanıtı vermektedir. Çünkü biz sadece para kazanmak için iş sahibi olmayız. Bir meslek kişiye para kazandırmanın dışında statü, değerli olma, kabul edilebilir olma, mutluluk, yeteneklerinin farkında olma, özgüven duygusu, insanlarla iletişim içinde olma, faydalı olma gibi sosyal ve psikolojik ihtiyaçlarını karşılama fırsatı verir.

Şayet kişi doğru bir karar vererek kendi yeteneklerini gösterebileceği bir meslek seçmişse bu ihtiyaçlarının daha üst düzeyde gerçekleşmesi mümkün olur.

Çocukluğumuzdan itibaren anne babamız ve yakın çevremiz tarafından genelde doktorluk, avukatlık, mühendislik gibi statüsü yüksek mesleklere yönlendirilmek isteriz. Bu yönlendirmeler çoğunlukla bizim yeteneklerimizi, ilgilerimizi, ve değerlerimizi göz ardı eden yönlendirmelerdir. Bu yönlendirmeler bazen o kadar ısrarcı olur ki zamanla yeteneklerini keşfedemeyen, hiçbir şeye yeteneği olmadığına inanan, özgüveni düşük bireyler yetişir. Çünkü kural şöyledir: Anne ve babamın beklentilerini yerine getiremiyorsam ben bir hiçim.

Peki gerçek nedir? Gerçek şudur ki hepimiz tek ve özel olarak yaratılmış bireyleriz ve doğarken bir takım yetilerle dünyaya geliriz. Anne babanın görevi çocukta olan bu yeteneklerin farkına varmak, bunları geliştirmek ve çocuğun tüm meslekleri tanınmasına olanak sağlamaktır. Sonra da çocuğun bu yetilere uygun bir alana yönlendirilmesi şeklinde olmalıdır.

Meslek seçimi bir süreçtir ve bu süreç büyük ölçüde geri dönülemezdir. Bu nedenle ÖSYS sınavından sonra doldurulacak tercih kılavuzunun "Bir yere yerleşeyim de neresi olursa olsun." mantığı dışında bir mantıkla doldurulması gerekmektedir. Bu tercih kılavuzunu işaretlemeyen önce alanınızda seçebileceğiniz meslekler hakkında ne kadar bilgiye sahipsiniz? Üniversitede bahsedilen bölümde hangi dersler okutulmaktadır? Bu mesleğin çalışma koşulları nelerdir? Yükselme olanakları var mıdır? Mesleğin gerektirdiği özellikler nelerdir? Ben bu özellikleri karşılayabiliyor muyum? Sorularına cevap bulmalısınız.

Son zamanlarda medyadan takip ettiğimiz, bize meslek sahibi olmuş ama henüz insan olamamışlar dedirten hastalarına takacağı tıbbi malzemeyi tornacıda yaptırtan doktor, ülkeye kaçak mal girişinden nemalanan gümrükçü, çocukları korumak ve eğitmekle

görevli olan ama çocuklara istismarda bulunan öğretmen haberleri zannediyorum benim olduğu gibi hepinizin içini buruyordur. Kanaat, nimete şükür, dürüstlük, doğruluk, güvenilir olma, insana saygı gibi her meslek erbabında bulunması gereken erdemlerin giderek kaybolduğuna şahitlik ediyoruz.

Mesleğimizi seçerken, o mesleğin gerektirdiği ahlaki özelliklere uymayı taahhüt ettiğimizi de unutmamalıyız. O mesleği seçmeden önce bu mesleğin gerektirdiği ahlaki özelliklere sahip olup olmadığımızı düşünmemiz gerekir.

Doğru bir seçme işlemi yapabilmek, başka bir deyişle sağlıklı karar verebilmek için;

Kişinin hangi işleri ne derece yapabildiğinin farkında olması, çeşitli konulardaki yeteneklerini doğru, gerçekçi ve ayrıntılı olarak değerlendirebilmesi,

Kişinin bir eğitim ortamından, bir çalışma alanından, kısaca bir meslekten neler beklediğini açık ve net bir biçimde ifade edebilmesi,

Mevcut seçenekleri inceleyip, başka seçenekler olup olmadığını araştırması,

Seçeneklerin her birinin isteklerine ve koşullarına ne derece uygun olduğunu değerlendirerek; istenilir yönleri en fazla, istenmeyen yönleri en az ve erişme olasılığı en yüksek olana yönelmesi gerekir.

Meslek seçimi açısından bir kişinin kendini tanıması; onun meslek seçiminde rol oynayan kişilik özellikleri yönünden kendini açık ve doğru biçimde değerlendirebilmesidir. Başka bir deyişle; kişinin ne istediğini bilmesi ve isteklerine erişebilme gücünü iyi tanıması gerekir.

Diğer bir ifadeyle;

1-Hangi alanda ne düzeyde yeteneğe sahip olduğunu (YETENEK),

2-Nasıl bir çalışma ortamında ne gibi işleri yapmaktan hoşlanacağını (İLGİ)
3-Mesleğinden ne gibi yararlar beklediğini, (DEĞER) bilmesi gerekir.

Genel akademik yetenek; Sözel, sayısal ve şekil-uzay ilişkileri yeteneği olmak üzere 3 tür yeteneği içeren bir kavramdır.

Sözel Yetenek: Bu yetenek sosyal bi-limlerde, dil bilim ve diğer insan bilim-lerindeki başarı için gereklidir.

Sayısal Yetenek: Bu yetenek bütün temel bilimlerde, tıp, veterinerlik gibi sağlık bilimlerinde ve mühendislik alanlarında başarı için gerekli bir yetenektir.

Şekil-Uzay İlişkileri Yeteneği: Bu yetenek; inşaat, makine, harita kadastro, mimarlık, endüstriyel tasarım, diş hekimliği gibi alanlarda başarı için gerekli bir yetenektir.

Bir kimse bir mesleği veya ona hazırlayan bir eğitim programını seçerken, hangi yetenek türüne, ne derece sahip olduğunu düşünmeli ve en çok sahip olduğu yeteneğini kullanabileceği çalışma alanını araştırmalıdır.

Bir kimsenin bir alandaki yeteneğini yani öğrenme gücünü tanımamızın en kolay ve bilinen yolu; o güne kadar o alanda yaptığı çalışmalarda elde ettiği başarıya bakmasıdır.

Örneğin; bir öğrenci okulda hangi konuları zorlanmadan, zahmetsizce öğrendiğine, sınıfta öğretilenlerin üzerinde ne derece genellemeler yapabildiğine ve derslerde kendisinden beklenenleri yerine getirebildiğine bakarak yeteneklerini az çok değerlendirebilir.

İlgi; Bir kişi; herhangi bir zorlama altında olmadan ya da bir ödül beklemeden kendiliğinden bazı çalışmalar yapıyor ve bundan doyum sağlıyorsa, bu kişinin o tür çalışmalara karşı ilgisi olduğu söylenilebilir. Bazı kişiler; arkadaş edinmek, çevrelerinde tanınmak için çeşitli faaliyetlerde bulunabilirler. Ancak bu, gerçek ilgiyi yansıtmayabilir ve bu tür eğilimler genellikle geçicidirler.

Örneğin; müzikle ilgilenen her gencin müziğe ilgisi olduğu söylenemez. Boş vakitlerinde bir müzik aleti çalmaya çalışan, kısıtlı harçlığını ve zamanını kaset, cd almaya ve konserlere gitmeye ayıran bir kişinin müziğe ilgisi olduğu söylenebilir. Kısaca; bir kişi önünde çeşitli imkanlar olduğu halde hep belli bir faaliyet türüne yöneliyorsa, o kişinin o alana ilgisi var demektir.

Değer; İnsan davranışlarının amacı, bir takım ihtiyaçları karşılamaktır. İnsanlar ömürlerinin yaklaşık üçte birini kapsayan meslek faaliyetlerinden doyum beklerler.

Meslek faaliyetlerinin sonunda beklenen doyum genellikle "Meslek Değeri" olarak adlandırılır ve o faaliyetin yapıldığı ortamdan ve getirdiği toplumsal ödüllerden kaynaklanan doyumlara içerir. Örneğin; bir kişinin;

- Ben ne için çalışıyorum?
- Mesleğimden, hayattan ne bekliyorum?
- gibi sorulara;
- Yeteneklerimi geliştirmek için.
- Sevdiğim faaliyetleri yapıp mutlu olmak için.
- Çok para kazanıp zengin olmak için.

gibi cevaplar vermesi o kişinin meslek değerlerini yansıtır.

Şayet bu zamana kadar ilgi yetenek ve değerlerim hakkında hiç düşünmedim, seçeceğim meslek hakkında yeterli bilgiye sahip değilim diyorsanız, Milli Eğitim Bakanlığı tarafından hazırlanan (<http://mbs.meb.gov.tr>) mesleki rehberlikle ilgili web sayfasını ziyaret edebilir ya da rehber öğretmenlerinizden bu konuda yardım isteyebilirsiniz.

Sevgili Gençler, diliyorum ki mesleğini zorla değil sevak yapan, mesleğini omuzlarında bir yük gibi algılamayan, mesleğinde elde ettiği başarı ile gurur duyan, mesleğinin gerektirdiği etik ilkelere sonuna kadar uyan, mesleğini sadece para kazanmasına hizmet ettiği için değil çevresine faydalı olduğu için yapan bireyler olursunuz.

Bütün öğrencilerime meslekleriyle doya doya yaşayabilecekleri güzel ve hayırlı bir ömür diliyorum.

Kaynakça : Kuzgun, Yıldız (2001) Meslek Seçimi, Ankara, ÖSYM Yayını

İletişim Araçlarına Dair

Ayşe Hümeysra BİÇER
10-C

Çağımızın en önemli problemlerinden olan televizyon ve onun aile içindeki iletişim sorunlarını ele almanın günümüzde oldukça faydalı olacağını ümit etmekteyim.

Cahit Zarifoğlu'nun bu konudaki görüşünü anlatan şu sözü dikkate şayandır: Televizyon bir şamardır. Hem de kendi hanemizde, kendi elimizle suratımıza inen büyük bir şamardır. Bize neler yasak; şunlar, bunlar. İşte bu yasakları televizyonun bizim hanemizin içine kadar getirir. Düşünün bakalım, televizyon karşısında muhallebi gibi gevşemiş bir Müslümanda değil cihad etmek, acaba kalkıp bir farzı ifa edecek kuvvet ve istek kalmış mıdır? Bu sözle tv'nin insan bedenini uyuşturduğunu ve bu uyuşuk bedenle ne cihad yapılabileceği ne de tam anlamıyla farz ibadetlerimizi yerine getirebileceğimizi uygun benzetmelerle aktarmaktadır. Öyle ki tv sebebiyle akrabalık ve aile ilişkilerinde de göz ile görülür derecede bozulmalar ve kopmalar meydana gelmiştir. Nadiren yapılan ziyaretlerin başrolleri de tv'ye verilmektedir. Hayatımızın daha çok İslami yaşantı tarzını alması gereken zamanlarda, tam tersi git gide İslam'ın istediği yaşam tarzından uzaklaşıyoruz.

İnternet hususunda ise Şunlar söylenebilir; Elbette internetin faydalı yönleri göz ardı edilmemelidir. Fakat şu da bir gerçektir ki, internetin zararlı yönde kullanımları oldukça fazladır. Eskiden çocuklar saklambaç, körebe vs. gibi toplu oynanan oyunları tercih ederken birlik ruhları da bunun beraberinde geliyordu. Şimdiler de ise insanı kana, bölmeye, parçalamaya alıştıran savaş oyunları oynanmaktadır. Böylelikle yeni nesil bencil, paylaşmaktan haberi olmayan bir kuşak haline geliyor. İnterneti bir mutfak bıçağına benzetebiliriz. Hepimizde biliriz ki insanlar bıçağı hem ekmek kesmek için hem de insan öldürmek için kullanırlar. İnsanlar "facebook, msn, twiter" vs. zararlı sitelerin karşısında vakit geçirerek, hem sıhhatlerini hem de insana değerlendirmesi için verilen vakitleri boşa harcıyorlar. Peygamber efendimiz (s.a.v) bir hadis-i şeriflerinde şöyle buyurmuşlardır: İnsanlar şu iki şeyin kıymetini bilmediler, sağlık ve boş vakit. İnsan bilmelidir ki bunların bir gün hesabı verilecektir. Peki ya Müslüman gençlerin haline ne demeli? Genç Müslüman oturuyor bilgisayarın başına ve gayet gayr-i mühim bir mevzu gibi rahatlıkla karşı cinsiyle konuşabiliyor. Orta yerde mahremiyet diye bir şey kalmadı. Evdeki hallerini, aile hayatlarını, fotoğraflarını millete rahatça sergiliyorlar. Değerli, gizli, özel hiçbir şeyimiz kalmadı! Ve insanlar artık internette muhabbet kuruyorlar. Hal hatır konuşmaları artık yüz yüze değil internette konuşuluyor. Karşılaştıklarında Allah'ın selamını vermeye tenezzül bile etmiyorlar.

Genel olarak bir baktığımızda tv ve internetle ilişkilerimizle müspet yönde olması gereken adımlar maalesef yerini geriye doğru atılan adımlara bırakıyor. Ne acıdır ki insanlar kitap okumalarını, sohbetlerini bir tarafa atıp, beyinlerini ip gibi saran ekranlara bakıp kalıyorlar. Siz İslam'ın ilk emri okuyla muhatap olan insanlar! Sesimi sonuna kadar yükseltip, içten bir sesle tv

Rehberinizden...

NACİYE SARI
Okul Rehber Öğretmeni

Bir Babadan Çocuklarına Mutluluk Reçetesi...

Kurşunkalem Gibiyiz...

Hiç kurşunkalemle aramızda benzerlikler olabileceğini düşündünüz mü?

“Nasıl?” dediğinizi duyar gibiyim. İşte açıklaması:

- Kurşunkalem gibiyiz, hatalarımız düzeltilebilirse de izlerini tümüyle yok edemeyiz. Geçmiş değişiremeyiz ama düzeltme yoluna gidebiliriz.
- Kurşunkalem gibiyiz, acılarımız bizim kalem açacağımızdır. Yaşadığımız zorluklar kişiliği-mizin biçimlenmesine yardımcı olurlar.
- Kurşunkalem gibiyiz, birisinin elimizden tutmasına izin vererek çok şey yapabiliriz.
- Kurşunkalem gibiyiz, her fırsatta izimizi bırakabiliriz. Yaşamda var oluş nedenimiz budur, izimizi bırakmak. Belki küçük bir yolda, belki birlikte olduğumuz insanlarda, belki yetiştirdiğimiz insanlarda, ama kesinlikle arkamızda iz bırakmaya çabalamalıyız.
- Kurşunkalem gibiyiz, içimizde ne olduğu önemlidir. Anlayış ya da hoşgörüsüzlük, sevgi ya da şiddet, barış ya da huzursuzluk, nezaket ya da ben merkezilik, umut ya da umutsuzluk, yüreklilik ya da korku, önemli olan içimizde ne olduğudur.

Şimdi yazı yazmak için elinize bir kurşunkalem aldığınızda, bir an için durun ve bu küçük yazı aracını düşünün. O, bize yaşam hakkında bazı önemli dersler öğretmektedir.

Baba ve iki küçük çocuğu ormanda gezintiye çıkmışlardı. Bir süre yürüdükten sonra çocuklardan biri, “Baba çok yoruldum. Beni kucağına alır mısın?” dedi.

Baba oğlunun sorusuna;

“Üzgünüm seni kucağıma alamam . Ben de çok yorgunum.”

Diye cevap verdi.

Çocuk aldığı yanıtı hoşlanmamıştı, ağlamaya başladı. Baba tek sözcük söylemeden durdu ve ağaçtan bir dal kesti. Dalı bıçakla düzeltti ve oğluna verdi.

“Al oğlum, sana güzel bir at.” dedi.

Çocuğun gözleri mutlulukla ışıldadı. Büyük bir coşkuyla sıçrayarak ata bindi ve atına vurarak evine doğru koşmaya başladı.

Baba kendilerini şaşkınlıkla izleyen kızına döndü bu kez:

“İşte yaşam budur kızım. Kimi zaman sen de ruhsal ya da bedensel açıdan yorgun olduğunu hissedebilirsin. İşte o zaman sen de kendine ağaç dalından bir at bul ve mutluluk içinde sürdür yolunda ilerlemeni...” Sonra da tane tane açıkladı sözlerini:

“Bu at bir arkadaş, bir şarkı, bir şiir, bir çiçek belki de bir çocuğun gülümsemesi olabilir. Çevresine bakıp böyle bir atı arayan herkes onu bulabilir.” dedi kızına ve bir de öğüt verdi:

“Yaşamın ne denli zor olduğunu düşünürsen, senin için yaşam o denli zorlaşır.”

*Kim ki merttir, va'di bitmez haznedir,
Ehliyetsiz söz, tükenmez dert verir.*
Hz.Mevlana

Söz Ola...

NACİYE SARI
Okul Rehber Öğretmeni

Konuşabilmek, insanın doğasında varolan en önemli özelliklerden birisidir. Kişilerin konuşmaları ve konuşma üslupları onları tanıyabilmemizde, onlarla kurulacak iletişimin kalitesinde önemli bir yer tutar.

Kişilerin sarf ettikleri sözler; inançlarının, fikirlerinin, isteklerinin, korku ya da kaygılarının dile getirilmesidir. Ayrıca konuşmalar; insanın ruhsal dünyasının dengeli ve sağlıklı olup olmadığı konusunda da bizlere ciddi ipuçları verir.

Konuşma, akıl ve düşünce gücümüze işlerlik kazandıran, onu üretken hâle dönüştüren güç olup, insanın iç dünyasının söze dökülüp dil aracılığı ile hayata geçirilmesidir.

Kişiler arası iletişimde insanlar dil ile ürettikleri bilgileri birbirlerine ileterek anlamlandırırken, dil-ötesi iletişimde insanların “ ne söylediklerinin” yanısıra “nasıl söyledikleri” de önem kazanmaya başlar. Sesimizin niteliği, tonu, hızı, şiddeti, hangi kelimelerin vurgulandığı, duraklamalar ve benzeri özellikler iletişimin kalitesinde etkin olmaya başlar.

Araştırmalar, insanların günlük yaşamda birbirleri ile kurdukları iletişimlerde “ne söylendiğinden” çok “nasıl söylendiğine” dikkat ettiklerini göstermektedir.

Böylece yüz yüze kurulan iletişimlerde söz söyleme becerisi, iletişimin kalitesini belirleyen çok önemli bir faktör; insan da sözleri ile hem yapan, hem bozan; hem seven ,hem kıran bir varlık olmaktadır. Hal böyle olunca da güzel söz söyleyebilme becerisi üzerinde önemle durmak gerekmektedir.

Güzel söz, sevginin dile getirilmesidir. Umuda, dostluğa, paylaşıma ve doğruluğa davettir. Kur'an-ı Kerim 'de, “Güzel bir söz, güzel bir ağaç gibidir ki, onun kökü sabit, dalı ise göktedir.” buyrulurken, güzel sözün önemine vurgu yapılmaktadır.

Güzel bir söz, o denli verimlidir ki, hayat sistemini ona dayandıran herkes her an ondan meyvesini alır. Çünkü “güzel söz”, düşüncede berraklık, sinirlerde denge, karakterde güç, ahlakta temizlik, ilişkilerde sebat, konuşmada doğruluk, sohbet dolaysız ve doğrudan konuşma, sosyal davranışlarda ölçülü bir tutum, kültürde soyluluk, ilişkilerde samimiyet ve verilen

sözlerde, yapılan anlaşmalarda güven oluşturur. Kısacası o, yerinde kullanıldığında her şeyi altına çeviren bir iksirdir.

Söz ola kese savaşı, söz ola kestire başı.

Söz ola ağulu aşı, yağ ile bal ede bir söz.

Yunus Emre yukarıdaki dizelerde ne güzel anlatmıştır sözün önemini ve anlamını...

Yine Hz Ali de; “Kişinin haysiyeti, dilinin altında gizlidir.” buyurmak suretiyle dilin ve sözün önemine vurgu yapmıştır.

Tüm doğrulukları ve güzellikleri yapıcı bir üslupla dile getirerek, sözün güzelliğinde kaybolabilmek ve güzel sözler duyabilmek temennisiyle...

Güreşte Bu Yıl
Serbest ve Grekoromen
Çeşitli Sikletlerde
4 İl Birinciliği

Birincilerimiz
Mehmet Arıcı
Sait Talha Dikeç
Kazım Baran
Sadık Gürcan

2 İl İkinciliği
4 İl Üçüncülüğü

Öğrenci Yurdumuz girişinden
başlayarak yeni bir görünüme
kavuşturuldu.

Karatay Belediyesi Tarafından
bahçe havuzumuz yenilendi.

Yurt odalarımız temiz ve güzel
bir görünüm kazandı.

Yurt yemekhanemiz nezh bir
görünüm kazandı.

Okul kütüphanemiz yeniden
düzenlendi.

KENTGES sergisinden

Voleybolda
Okul Birincisi
Sınıflar Arası Voleybol
Turnavasında 10/E Sınıfı
1. Oldu.

Okul birincisi
10-E sınıfı voleybol takımı

Rehber Öğretmenlerimizin yaptığı
veli seminerinden...

Öğrencimizin Kaleminden...

Öğrencimizin Kaleminden...

Öğrencilerimiz arasında
tarih bilgi yarışması yapıldı

Öğretmenlerimizden CEVAPLAR

Kendinizi kısaca tanıtır mısınız?

Şengül İşçi: Matematik öğretmeniyim. Biraz sinirli bir yapım var, onun dışında başka bir şeyim yok...

Satılmış Sır: Konya İmam Hatip Lisesi'nde Kimya Öğretmenliği yapıyorum...

Sait Bilir: 1962 Konya doğumluyum. Babamın imam olması sebebiyle Konya'da ilköğretime başladım. İlkokulu Konya'nın Yeniyayla Köyü'nde bitirdim. Daha sonra Konya İmam Hatip Lisesi'ne kaydoldum. 1984-1985 yıllarında Konya İlahiyat Fakültesi'ni bitirdim.

Sibel Önüçyıldız: 1972'de doğdum. Selçuk Üniversitesi matematik bölümünü bitirdim. Konya İmam Hatip Lisesi'nde öğretmenlik yapıyorum.

Türkan Peksarı: Biyoloji öğretmeniyim. 17 yıldır bu okuldayım.

Esra Oktay: 1979 Balıkesir doğumluyum. Türk Dili ve Edebiyatı öğretmeniyim. Selçuk Üniversitesi'nde yüksek lisans yapmaktayım. Evliyim. İki çocuk annesiyim.

Şerife Kaya: Konya doğumluyum. Babamın mesleği nedeniyle ilkokulu, ortaokulu ve liseyi Konya dışında bitirdim. Selçuk Üniversitesi'ni kazandım. Öğretmenliğimin 4. senesinde Konya'ya atandım. Ve hala buradayım.

Lale Özmeriç: Konya İHL'de 27,5 yıllık fizik öğretmeniyim.

Fatma Narlı: 1972'de Osmaniye'de doğdum. İlk ve orta öğrenimimi Osmaniye'de, üniversiteyi Adana'da okudum. Evliyim, iki çocuğum var.

Şaban Kaçar: 1953 yılında Sağlık Kasabası'nda doğdum. İlkokulu burada bitirdim. 1965-1972 yılında Konya yüksek liseden mezun oldum. Üç yıl Konya Yanık Cami'nde görev yaptım.

Abdurrahman Akdeniz: Abdurrahman Akdeniz, öğretmen.

Hilal Cerancı: 1977 Konya doğumluyum. İlk ve orta okulu burada okudum. Liseyi Nevşehir Anadolu Öğretmen Lisesi'nde okudum. Sonra Konya'da Selçuk Üniversitesi Türk Dili ve Edebiyatı bölümünü bitirdim. 12 yıllık öğretmenim.

Mehmet Altuntaş: Konya Çumra doğumluyum. İlk ve orta öğretimimi Çumra'da yaptım. Kastamonu, Bursa, Afyon ve yurt dışında öğretmenlik yaptım. Şu anda Konya'da görev yapıyorum. 2 çocuğum var.

Mustafa Şamlıoğlu: Konyalıyım. 13 yıldır bu mesleği yapıyorum. Kimya öğretmeniyim. 3 yıllık idarecilik var. 3 çocuk babasıyım.

Hatice Karasoy: Hatay doğumluyum. Selçuk Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi Türkoloji Bölümü'nü okudum.

İlk maaşınızla ne yaptınız?

Şengül İşçi: Aileme hediye aldım.

Satılmış Sır: Hatırlamıyorum.

Sait Bilir: 1980 yılında imam Hatip'i bitirince hemen maaşa bağlandım. Ailem için ihtiyaç olan şeyleri aldım.

Sibel Önüçyıldız: Hiç hatırlamıyorum..

Türkan Peksarı: İlk maaşımı aldığımda

sevdiklerime hediye aldım.

Esra Oktay: Yeni evlenmişim, borç ödedik.

Şerife Kaya: O zaman Konya dışında bir yere tayin edildiğim için genelde yol parası, ev ihtiyaçları gibi şeylere harcadım.

Lale Özmeriç: Nöbete geç kaldığım için bana kızmışlardı. O yüzden bir çalar saat aldım.

Fatma Narlı: İlk maaşımı yurt dışında öğrenci olan kayınbiraderime harçlık olarak yolladım.

Şaban Kaçar: Kitap aldım.

Abdurrahman Akdeniz: Taşınmak için kamyon parası ödedim.

Hilal Cerancı: Üniversitede okuyan kardeşime para yolladım.

Mehmet Altuntaş: Babama elbise aldım.

Mustafa Şamlıoğlu: Herhalde borçlarımı ödedim.

Hatice Karasoy: Bolca kıyafet aldım.

Öğretmen olmasaydınız hangi mesleği seçerdiniz?

Şengül İşçi: Doktor.

Satılmış Sır: Mühendis.

Sait Bilir: Siyasal bilimlerde okumak isterdim. gerçi bir meslek dersi hocam senden iyi bir vali olurdu demişti ama neyse...

Sibel Önüçyıldız: Tabiki doktorluk.

Türkan Peksarı: Yine Biyoloji öğretmeni olmak isterdim.

Esra Oktay: Yine Edebiyat öğretmeni olmak isterdim.

Şerife Kaya: Hakim veya savcı.

Lale Özmeriç: Uluslararası ilişkiler okumayı isterdim.

Fatma Narlı: Diplomat.

Şaban Kaçar: İmamlık.

Abdurrahman Akdeniz: İmamlık.

Hilal Cerancı: Yine öğretmen.

Mehmet Altuntaş: Yine öğretmen.

Mustafa Şamlıoğlu: Futbolcu.

Hatice Karasoy: Bilim insanı.

Sizce öğretmenliğin en zor tarafı nedir?

Şengül İşçi: Öğrencilerle gerçek anlamda uğraşmak çok zor.

Satılmış Sır: Öğrencilerle uğraşmak.

Sait Bilir: İnsanla uğraşmak. İnsanın hem eğitimi hem öğretimiyle uğraştığımız için Bir peygamber mesleği öğretmenlik.

Sibel Önüçyıldız: Öğrencilerle uğraşmak.

Türkan Peksarı: İnsanla uğraşan bir meslek olduğu için, her gelen nesle ayak uydurmak gerekiyor.

Esra Oktay: Severecek yapılan hiçbir şey zor gelmiyor insana.

Şerife Kaya: Yazılı ve sınav yapmaktan nefret ediyorum. Keşke biz sınav yapsak da notları başkası verse.

Lale Özmeriç: Zile bağlı çalışmak.

Fatma Narlı: İnsan faktörü.

Şaban Kaçar: Hiçbir zor tarafı yok.

Abdurrahman Akdeniz: O kadar üstünde durduğumuz konuların bir anda alt üst olması. Arzu ettiğiniz şekilde işlerin yürümemesi. Yıllarca anlattığınız Allah'ın emri dediğiniz şeylerin bir anda birileri tarafından yıkılması.

Hilal Cerancı: Sen bir şekilde görevinde olamadığın zaman yerini bir başkası tam manasıyla dolduramıyor.

Mehmet Altuntaş: Öğretmenlik benim için zahmet değil rahmettir.

Mustafa Şamlıoğlu: İnsanlarla uğraşmak.

Hatice Karasoy: Cahil öğrenciyle uğraşmak.

Öğretmenliğiniz boyunca sizde iz bırakan öğrenciler oldu mu?

Şengül İşçi: Çooooook!

Satılmış Sır: Oldu.

Sait Bilir: Elbette oldu. Kredili sistemdeki öğrencilerimden bir sınıfın üniversite sınavında %90 ı üniversiteyi kazanmıştı, her alanda mezunlarımız olmuştu. birde hem derslerine girdiğim hem de idareciliğini yaptığım bir sınıfın derslerde çok başarılı olduğu halde çoğu hiçbir yeri kazanamamıştı. İki zıt olayı hatırlıyorum.

Sibel Önüçyıldız: Birkaç tane oldu.

Türkan Peksarı: Tabii ki oldu. Her gelen öğrenciden farklı şeyler alıyorum.

Esra Oktay: Olmaz olur mu. Anadolu 12-B'yi hiç unutamam. Sınıfın tamamı üniversite sınavını kazanmıştı. (2009 yılı Sınıf öğretmenleri idim)

Şerife Kaya: Her sınıftan iz bırakan öğrenci olur.

Lale Özmeriç: Çok!

Fatma Narlı: Genelde hepsi iz bırakmıştır.

Şaban Kaçar: Niksar İmam Hatip Lisesi öğrencisi.

Abdurrahman Akdeniz: Her öğrenci bir şahsiyettir. Elbette her öğrenci ayrı ayrı izler bırakmıştır.

Hilal Cerancı: İlköğretim 1.sınıfta dersine girmedığım bir öğrenciydi, sürekli problem çıkaran özürürlü bir çocuktuk. Bir gün onların sınıf öğretmeni gelmemiş ben de nöbetçi öğretmen olarak onların sınıfına gitmişim. Onlardan resim yapmalarını istedim o çocuk da resim yapıp getirdi. Ben çok beğendiğimi söyledim o an onun gözlerindeki o ifadeyi unutamıyorum.

Mehmet Altuntaş: Oldu. Kastamonu'da Murat adında bir öğrencimi 20 yıl sonra gördüğümde bana evinin ve arabasının anahtarını vermişti.

Mustafa Şamlıoğlu: Tabii oldu.

Hatice Karasoy: Tabii ki oldu. Okuduğunu anlayan kültürlü bizi bile şaşırtan öğrenciler oldu.

Size göre ideal bir öğrenci profili nasıl olmalıdır?

Şengül İşçi: İdeal bir öğrencinin her şeyden önce kendini bilmesi çok önemlidir. İyi bir aile eğitimi almalıdır.

Satılmış Sır: Çalışan, anlamadığı konuları soran bir öğrenci.

Sait Bilir: İdeallığın bir sınırı yok. ama hocasına karşı saygılı olan bir öğrenci.

Sibel Önüçyıldız: Sürekli ders çalışan.

Türkan Peksarı: İdeal bir öğrenci sosyal olmalı. Sadece ders çalışan öğrenciyi sevmiyorum. Öğrenci, kendini yenileyebilmeli.

Esra Oktay: Düşünebilmelidir. Ahlaklı ve edepli olmalıdır.

Şerife Kaya: Planlı ve istikrarlı çalışan, merak eden, araştıran...

Lale Özmeriç: Saygılı sevecen, nerede neyi konuşacağını bilen...

Fatma Narlı: Önce bilgiyi talep etmelidir. çok okuyan anlatışı ve kavrayışı gelişmiş olan, saygılı ve sevgi dolu olmalıdır...

Şaban Kaçar: Hocalarını iyi dinleyip derslerine çalışan...

Abdurrahman Akdeniz: Canlı, cinli, heyecanlı,

hareketli, efendim; öğrendiklerini heyecanla yerine getiren bir öğrenci olmalıdır...

Hilal Cerancı:...

Mehmet Altuntaş: Verimli çalışmalı, güzel ahlaklı olmalı, çalışmada sınır tanımamalı...

Mustafa Şamlıoğlu: Çalışkan, sorumluluk sahibi bi, ailesine, kültürüne bağlı, İslami duyarlılığı olan bir öğrenci olmalıdır...

Hatice Karasoy: Çalışkan, ahlaklı kitap okuyan yerine göre dışarıda da gezecek, sosyal bir hayatı olacak ama sınıfta adam gibi adam olacak.

İslam tarihinde Hz. Muhammet(s.a.v)den sonra sevdiğiniz sima kimdir?

Şengül İşçi: O kadar çok ki...

Satılmış Sır: Genelde Türk büyükleri...

Sait Bilir: Hz. Ebubekir, her şeyiyle mükemmel bir kişilik...

Sibel Onüçyıldız: Hz. Ebubekir...

Türkan Peksarı: Hz. Ömer...

Esra Oktay: İstikrarı ve adaleti ile Hz. Ömer...

Şerife Kaya: Hz. Hamza...

Lale Özmeriç: Hz. Mevlana...

Fatma Narlı: Ebuzer Gıfari...

Şaban Kaçar: Ebuzer Gıfari...

Abdurrahman Akdeniz: Elbette sahabilerin hepsi ama Mehmet Akif Ersoy...

Hilal Cerancı: Hz. Ömer, onun adaleti ben çok etkilemiştir...

Mehmet Altuntaş: Ashabın hepsine hürmet ve sevgimiz var ama Hz. Ömer...

Mustafa Şamlıoğlu: Musab bin Umeyr...

Hatice Karasoy: Hz. Hatice.

Türk tarihinde hayran olduğunuz bir kişilik var mı?

Şengül İşçi: Oda çok var...

Satılmış Sır: Alparslan ve Fatih...

Sait Bilir: Anadolu kapılarını Türklere açan bir cengaver olan Alparslan, bir de Fatih Sultan Mehmet...

Sibel Onüçyıldız: Alparslan...

Türkan Peksarı: Fatih Sultan Mehmet...

Esra Oktay: Az zamanda çok iş başaran Yavuz Sultan Selim...

Şerife Kaya: Yavuz Sultan Selim...

Lale Özmeriç: Fatih Sultan Mehmet...

Fatma Narlı: Yavuz Sultan Selim, Sultan Alparslan...

Şaban Kaçar: Yavuz Sultan Selim...

Abdurrahman Akdeniz: Abdülhamit Han, Fatih Sultan Mehmet...

Hilal Cerancı: Tabi hepsine hayranım. Ama özel olarak Osman Bey'e hayranım...

Mehmet Altuntaş: Fatih'in bir mimar olduğunu biliyorum ve onun profiline hayranım...

Mustafa Şamlıoğlu: Yok...

Hatice Karasoy: Bilge Kağan...

Hobileriniz nelerdir?

Şengül İşçi: Müzik dinlemek...

Satılmış Sır: Gezmeyi, müzik aletleri ile uğraşmayı severim, saz çalarım...

Sait Bilir: Arapça'ya karşı özel bir ilgilim var...

Sibel Onüçyıldız: Matematik sorusu çözmek, televizyon izlemek...

Türkan Peksarı: Kitap okumak, yürüyüş yapmak, yemek yapmayı sevmiyorum, temizlik yapmayı seviyorum...

Esra Oktay: Yüzmek, tiyatroya gitmek, gezmek...

Şerife Kaya: İyi film izlemeyi severim, kitap okumayı, evde yalnız kalıp bir şeyler karalamayı severim...

Lale Özmeriç: Kitap okumak, film izlemek, arkadaşlarla sohbet etmek...

Fatma Narlı: Kitap okumak, film izlemek, müzik dinlemek, seyahat etmek...

Şaban Kaçar: Yüzmek, gezmek...

Abdurrahman Akdeniz: Okumak, öğrencilerle meşgul olmak...

Hilal Cerancı: Kitap okumak, müzik dinlemek, müzik söylemek, sinema tiyatroya, arkadaşlarımla sohbet etmeyi severim...

Mehmet Altuntaş: Seyahat etmek, yazı yazmak, farklı kültür ve medeniyetleri tanımak...

Mustafa Şamlıoğlu: Vaktim yok...

Hatice Karasoy: Müzik dinlemek, kitap okumak, ev işi yapmak...

Okul dışındaki vakitlerinizi nasıl değerlendirirsiniz?

Şengül İşçi: Ailemle ilgilenerek geçiriyorum...

Satılmış Sır: Ailemle ilgilenerek geçiriyorum...

Sait Bilir: Sosyal faaliyetler...

Sibel Onüçyıldız: Alışveriş yapmak...

Türkan Peksarı: Sinemaya ve tiyatroya gitmek.

Esra Oktay: Çocuklarımla ilgileniyorum, öğrencilerimle tiyatroya gitmeyi seviyorum...

Şerife Kaya: Üç çocuğum olduğu için malum onlarla geçiriyorum...

Lale Özmeriç: Gününe göre değişir...

Fatma Narlı: Ev işleri, çocuklarımla ilgilenmek, arkadaşlarımla ziyaret ederim, sinemaya giderim, zamanımı mutlu geçirmeye çalışırım...

Şaban Kaçar: Gezerek kitap okuyarak...

Abdurrahman Akdeniz: Yine araştırmaya devam ederek, bir başka çalışma için hazırlık yaparak...

Hilal Cerancı: Çocuklarımla aileme, akrabalarımla vakit ayırırım. Evde tek başıma kalmayı severim...

Mehmet Altuntaş: Sosyal faaliyetlerle, akraba ziyareti yaparak...

Mustafa Şamlıoğlu: Çocuklarımla ilgileniyorum...

Hatice Karasoy: Misafir kabul ediyorum, çocuklarımla ilgileniyorum, bahçemle uğraşıyorum,

Bu okulda görev yapmak sizi mesleki açıdan tatmin ediyor mu?

Şengül İşçi: Ediyor...

Satılmış Sır: Etmeseydi 27 yıldır bu okulda çalışmazdım herhalde...

Sait Bilir: Ediyor. 1999 da tayinim başka bir okula çıkmıştı, ve bana birçok yerden, yüksek makamda iş verilmesine rağmen ben bu okulda meslek dersi hocası olmayı istemişim, gerçekten çok seviyorum...

Sibel Onüçyıldız: Hayır...

Türkan Peksarı: Çalışabileceğim öğrenci olduğu zaman evet...

Esra Oktay: Fazlasıyla ediyor...

Şerife Kaya: Elbette ediyor...

Lale Özmeriç: Evet...

Fatma Narlı: Eh işte...

Şaban Kaçar: Eskiden ediyordu ama şimdi hayır...

Abdurrahman Akdeniz: Hem de çokooooook...

Hilal Cerancı: Her zaman için geçerli değil.

Mehmet Altuntaş: Bu okul benim gözümün nuru... Çalışmayı bir zahmet olarak değil, zevk olarak görüyorum...

Mustafa Şamlıoğlu: Tabi tatmin ediyor...

Hatice Karasoy: İlk yıllarda evet, şimdi de evet ama c blok beni çok yoruyor...

Sürekli takip ettiğiniz tv programı ya da dizi var mı?

Şengül İşçi: Yok...

Satılmış Sır: Birkaç dizi ve onun dışında maç yorumları...

Sait Bilir: Şunu söyleyeyim, evimde televizyon yok...

Sibel Onüçyıldız: Haberler...

Türkan Peksarı: Yok...

Esra Oktay: TRT1' deki Mazi Kalbimde Yaradır, Çocuklar Duymasın, Tarih'in Arka Odası...

Şerife Kaya: TRT1' in belgesellerini seviyorum. Ömür Dediğin ve şu anda çok popüler olan Öyle Bir Geçer Zaman Ki...

Lale Özmeriç: Yok...

Fatma Narlı: Çocuklar Duymasın ve Haber Programları...

Şaban Kaçar: Hilal TV 'de Mustafa İslamoğlu'nun Tefsir derslerini...

Abdurrahman Akdeniz: Yok...

Hilal Cerancı: ...

Mehmet Altuntaş: Belgesel ve tartışma programlarını seviyorum...

Mustafa Şamlıoğlu: ...

Hatice Karasoy: Haberler, belgeseller...

18 yaşında olsaydınız ne yapmak isterdiniz?

Şengül İşçi: Çok şey yapmak isterdim... Okul hayatımda yaptığım hataları düzeltmek isterdim... İyi bir üniversite için ne gerekiyorsa onu yapardım...

Satılmış Sır: Buluş yapmak isterdim, bir şeyler keşfetmek isterdim insanların yararına sunmak isterdim...

Sait Bilir: Bir akademik çalışma yapmak isterdim. Özellikle İslam medeniyeti tarihi üzerine...

Sibel Onüçyıldız: Tekrar üniversite sınavına girmek isterdim...

Türkan Peksarı: Yine aynısını yapardım. Hayatımdan memnun olduğum için yine öğretmen olurdum...

Esra Oktay: Hayatımdan çok memnunum bu yüzden geçmişe değil geleceğe bakıyorum...

Şerife Kaya: İyi bir yabancı dil öğrenmek isterdim...

Lale Özmeriç: Daha çok çalışarak istediğim bölüme girmek isterdim...

Fatma Narlı: Üniversiteyi tekrar daha iyi değerlendirerek okumayı isterdim. İnsan ne yazık ki bazı şeylerin kıymetini daha geç anlıyor...

Şaban Kaçar: Türkiye'yi gezmek isterdim.

Abdurrahman Akdeniz: Yeniden öğretmenliğe hazırlık yapmak isterdim...

Hilal Cerancı: Girmiş olduğum üniversite sınavından güzel bir sonuç almak isterdim...

Mehmet Altuntaş: Gelecekle ilgili daha güzel planlar düşünürdüm...

Mustafa Şamlıoğlu: Çok ders çalışırdım...

Hatice Karasoy: Üniversite sınavına tekrar girerdim...

Hazırlayanlar

Fatmanur Eser - Ayşenur Eser - Fatmanur Özdur
Atiye Taşan - Hayriye Öztürk - Hümeysra Dutar

HER SÖZ BİR ŞEY SÖYLER

En sık duyduğumuz müzikler, özel olarak dinleme isteği taşımazsak da her gün her yerde duyabildiğimiz, dahası dinlemek zorunda kaldığımız, hatta kaçmamızın olanaksız olduğu müziklerin tümü. Niyetimiz Türk sanat müziği, arabesk yada türkü dalında olsun bu parçaların sözlerini masaya yatırmak. Bu amaçla sözlerin çoğunu, şarkıyı dinleyerek not ettik.

Olabilirdi suçlamadan, yargılamadan, ayıplamadan, bakmaya çalıştık şarkı sözlerine. Türkiye'nin her an dinlediğimiz, müziğe yansıyan yüzünü görmekle beraber popun gölgesinde nasıl bir yaşam sürdürdüğümüzü de anlamaya çalıştık. Asıl çabamız bu olacak: Anlama çabası..

SÖYLEYİŞLER

Kelimelerin yerli yerinde kullanıldığını söylemek çok zor. "Kapıma bir gün ipe ipe geleceksin" Anlatım yok ki bozukluğu olsun..Türkçede bulunmayan kimi söyleyiş kalıpları belli belirsiz anlam yükü iletilmesine karşın, Türkçe'ye tam bir ihanet anlamı taşıyor.

BENZETMELER

Hani o gözlerin var ya, vatan millet Sakarya. Bu dizelerde olduğu gibi benzetme yapmak için kendini hiç yormayıp en kolayından bir şeyler çırpıştıranlar çok. Şarkı sözlerini tararken eskilerin " hüsn-ü talil " dediği "güzel neden bulma " sanatının etkili örnekleriyle karşılaşıyoruz.

"Seni çöpe atacağım poşete yazık

Bir sigara yakacağım ateşe yazık"

Sevdiğini çöpe atmaya bile layık görmeyen sanatçımız acaba bilinçli tüketici olarak çevre kirliliğine bir de benim katkım olsun diyerek önemli bir noktaya dikkat çekiyor!

MANTIKUYUŞMAZLIĞI

Pop müzik parçalarına dikkatle baktığımızda hangi mantıkla art arda getirildiğini anlayamadığımız o kadar çok söz çıktı ki karşımıza. İşte en çok dinlenen şarkılardan biri: " En büyük bedduam / doğduğundan beri / aşksız kal / aşksız kal / aşksız / yalmız. "

İnsan bugünden sonrası için dua, yad, beddua edebilir. Geriye dönük beddua olur mu? Beddualar geriye doğru işlemez.

BİÇİMSEL ÖZELLİKLER

Şarkı sözleri ölçülü, uyaklı olmasına rağmen, özel dikkat gösterilmese de genellikle kafiye ve ses benzerlikleriyle şiirsel bir söyleyiş yakalamaya çalışılmış.

Sözü müziğe uydurma çabası ortaya tuhaf kelimelerle dolu bir tablo çıkarıyor.

"Komple komple komple bittiğiz

Komple komple komple kritiğiz "gibi...

UYAK

"Çeksene elini, kırıcı mı belimi " gibi sözlerin anlam kaygısı taşımadığı çok açık.Olsa olsa kafiye zoruyla bir araya getirilmiştir.

SÖYLEYİŞ

Şarkı sözlerinde sokak dilini kullanmak da ağır basan bir eğilim.Bunun yanında bazı şarkı sözlerinde itiraf da var:

"Yazılır sana bu kalp aho / Senden öncekiler demo

Bu bakışın bana yetmiyor / Durduğun artık yeter"

Hazırlayanlar

Şeyda Akdoğan -Sümeysse Erdemir
Sümeysse Döven - Nur Erim

Sevgili arkadaşlar !

10 kelime belirledik , okulumuzda A ' dan Z'ye herkese sorduk.İşte sizler için içlerinden seçtiğimiz en çarpıcı cevaplar...

HATİCE AZİZOĞLU

Popüler kültür: Günümüz emperyalizminin şekli.(devam ediyor)

Öğrenci: Canım.

Facebook: Çirkin olarak söyleyeceğim şimdi... Facia!

Botoks: Ucube.

Kapitone: Şu şeyler değil mi? Ev hanımlarının meşguliyeti.

Muhelif: Aklıma çok şey geliyor ama...

Sütlü Nuriye: Tatlı.

Öğretmen: Peygamber mesleği.

Çatı: Gök Kubbe...

Anjambman: Bu konuda fikrim yok.

ABDURRAHMAN AKDENİZ

Popüler kültür: İslam kültürü.

Öğrenci: İmam Hatipli.

Facebook: Pak deniz.

Botoks: Bilmiyorum. Neymiş o?

Kapitone: Tatlı

Muhelif: ...

Sütlü Nuriye: Sütsüzü de mi varmış?

Öğretmen: Ben yani, ben.

Çatı: Halife...

Anjambman: Bir daha oku bakayım...

SADIK KÜÇÜKEMEK

Popüler kültür: Halk kültürü.

Öğrenci: Talebe.

Facebook: Ben facebookla ilgilenmiyorum ama iletişim aracı.

Botoks: Bilmiyorum.

Kapitone: Bir kumaş türü.

Muhelif: Karşıt.

Sütlü Nuriye: Bu bir filmde rol alan kadın.

Öğretmen: Muallim.

Çatı: Zirve.

Anjambman: Bilmiyorum.

NİHAT EREN

Popüler kültür: Ergenekon.

Öğrenci: Su gibidir. Şifre var mı?

Facebook: Fransız!

Botoks: Botoks... Çeşme botu...

Kapitone: Yenilir mi?

Muhelif: Araba çeken kurbağa.

Sütlü Nuriye: Vay Cevriye vay...

Öğretmen: Maaş...

Çatı: Çete...

Anjambman: Erdal hoca!

RAMAZAN EMEKLİ

Popüler kültür: (Gülüyor)Popüler uçuyorum ben.

Öğrenci: Aynı şimdi mi? Valla ben olsam iyi olur...

Facebook: Keşke olmasaydı ama zorunluluk...

Botoks: Batoks mu? Ne demek Botoks...

Kapitone: Kapaçino mu?

Muhelif: Laf olsun diye yapılmasa iyi olur.

Sütlü Nuriye: Bizim mahallede yok valla ondan.

Öğretmen: Herkes öğretmen olmalı aslında...

Anjambman: Ne? Neydi onun anlamı? Şeyyy daha iyi kalpten gelen söylenmeli...

(Teşekkürler dedik, afiyet olsun dedi.)

NİHAT TOPÇU

Popüler Kültür: Bir şey gelmedi, günlük kültür...

Öğrenci: Çalışması gereken, sabretmesi gereken...

Facebook: Lüzumsuzluk, insanların vakitlerini öldürdükleri yer.(faydalı kullanım hariç)

Botoks: Bilinçsiz yapılmaması gerekir.

Kapitone: Kanepelerin, koltukların kumaşlarının makineyle kabartarak dikme.

Muhelif: Ne geliyor akla? Her şeyden bir amaa aramamak gerekir.

Sütlü Nuriye: Bilmiyorum.

Öğretmen: Öğreten.

Çatı: Bir tarihi roman ismi Mustafa Necati Sepetçioğlu.

Anjambman: Ne? Bilmiyorum kızım anlamadım...

ERDAL GÜZEL

Popüler kültür: Bilmiyorum.

Öğrenci: Çözemedim

Facebook: Uzağım...

Botoks: İtici...

Kapitone: İuu...Duymadım!

Muhelif: Ben.

Sütlü Nuriye: Çok tanıdığım var...

Öğretmen: Maraz, hastalık...

Çatı: Anlatamıyorum, fiil çatısını.

Anjambman: Hiç duymadım...

ŞUAYBKUZU

Popüler kültür: Popüler siyasetçi, popüler zamanımıza itibar etmediği.

Öğrenci: Tembel öğrenci, zeki öğrenci.

Facebook: Ne fesi... Feyis mi? Haa paylaşım sitesi.

Botoks: Batoks mu? Onu hiç duymamışım.

Kapitone: Kapitöre aaaonu da geç.

Muhelif: Siyaset.

Sütlü Nuriye: Haa şimdi herkese bol miktarda yardım eden

Öğretmen: Örnek, kimlikli.

Çatı: İlk gelin muhafaza eden.

Anjambman: Ötekini anlamadım yaa neymiş ooo?

YAŞAR TEYZEMİZ

Popüler kültür: Eee? Nası popüler kültür? Bulaşık yıkamak.

Öğrenci: Ne öğrencisi? Eğitim.

Facebook: İnternet.

Botoks: Yüzlerini şiyiden şiii var ya!

Kapitone: Kapitone şii mi? Neskafe mi?

Kapitone kumaş.

Muhelif: Nee? Bişeyin muhalif olması.

Sütlü Nuriye: Sütlaç.

Çatı: Ne? Yuva.

Anjambman: O ne kızım, onu bilmem, İngilizce mi o?

NECATİ DEDE

Popüler kültür: Ne ne? Ben ne anlarım popüler kültürden.

Öğrenci: Talebe

Facebook: Tesbih. Ne, ne tesbih mi?

Botoks: Botoks neymiş ya!

Kapitone: Benim bunları aklım almaz.

Muhelif: Bilmiyorum.

Sütlü Nuriye: Ne? Ne oluyor o? Hayvan ismi mi?

Öğretmen: Öğretmen işte ne gelecek başka.

Çatı: Bina çatısı.

Anjambman: Amcam mı?

	NO	ADI	SOYADI		NO	ADI	SOYADI		NO	ADI	SOYADI
12 And. A	32	HAMİDE	GAZİ	12/B	7424	DUYGU	DAĞDEVİREN	12/E	8348	SEDA	ŞEN
	50	MIHRİBAN	BULUT		7431	EMİNE	CANTEZ		8392	BÜŞRA	YILMAZ
	75	BETÜL	TUNCER		7742	NAZMIYE	AKA		8410	BÜŞRA	ÇİFTÇİ
	156	FATİMA	KURHAN		7825	SATI	KARAMAN		8417	FATMA NUR	PİLAVCI
	194	AYŞENUR	HARMAN		7826	HATİCE	YEL		8448	MELİKE ERVA	ÖNKAL
	245	SEMİHA	CINAR		7828	AYŞE NUR	ESER		8486	HALİME	KUÇUKDERELİ
	257	ASLI	ÖZCAN		7829	FATMA NUR	ESER		8487	YASEMİN	LİMAN
	261	RÜMEYSA	GÜÇLÜ		7831	HACER	TÜRLÜ		8498	HEDİYE	İN
	263	ÜMMÜGÜLSÜM	AŞÇI		7841	BÜŞRA	DAĞLI		8785	RABİA	AÇIKGÖZ
	274	AYŞEGÜL	SÖĞÜT		7851	FATMA NUR	ÖZDUR				
	276	SAREGÜL	ÖZGENELLER		7854	FATMA	ÇİFT		7471	CEREN NUR	ESKİÇORAPÇI
	289	SALIHA	İYİÖKLER		7889	ŞERİFE	KURHAN		7481	MÜŞERREF BETÜL	BAYRAKDAR
	291	AYŞENUR	İNCE		7915	SÜMEYYE	DOĞANAY		7618	AYŞEGÜL	BOR
298	AYŞEGÜL	KARADOĞAN	7918	BEYZA	SARI	7830	MELEK	EREN			
305	HİLAL MÜNTEHA	KARAKOÇ	7921	MÜMİNE	DEMİRÇİ	7842	ZEYNEP BÜŞRA	ARSLAN			
12 And. B	51	FATMA	YEDİAĞLI	12/C	7940	DERYA	HARMANKAYA	12/F	7850	SEMA	KELEŞ
	112	MEDİNE	ÖZTAŞÇI		7959	GÜLSÜM	YÜZER		7923	GAMZE	YAŞA
	167	BERAT	DOĞER		7999	ŞERİFE	AYDIN		7924	AYŞE	TOSUNLU
	246	HASİBE	AYDIN		8003	AYŞE	ZİVLAK		7926	FATMA	KAHRAMAN
	247	SÜLE	AYDIN		8005	DUDU GÜL	BAGCI		7928	AYŞEGÜL	GÖKCEBİNAR
	250	FATMA ZEHRA	GENÇAY		8018	AYŞE	BÜYÜKMUCURLU		7943	ŞERİFE	AKMAN
	268	ZEKİYE ELİF	KANSUN		8027	DÖNDÜGÜL	ÇALIŞKAN		7951	ZÜLEYHA	KABAKCI
	275	FATMA ZEHRA	KANSUN		8068	AYŞE NUR	GOKSUÇUKUR		7955	NURDANE	AKDUMAN
	278	AYŞE RÜMEYSA	AKIN		8069	HÜMEYRA	DUTAR		8001	VAHİDE	ARSLAN
	284	BÜŞRA	TOPCU		8072	SEHER	PULLU		8028	FETHİYE	ÇELİKSABAN
	287	SEMANUR	AYVACI		8090	BÜŞRA	SEZEN		8030	RUKİYE	ŞAHİN
	293	SÜMEYYE	ÖZEL		8113	CEYLAN	YILMAZ		8036	DURDANE	YILMAZ
	300	ZEYNEP	İNAL		8139	MERVE	DEMİRÇİ		8067	HATİCE	ÇALIŞKAN
306	LEYLA	DAYAN	8172	SÜMEYYE	KUL	8093	HAFİZE	ÖZÖĞLU			
12 And. C	307	SELVER	GÜLSEVİNÇ	12/D	8175	YASEMİN	DOĞDU	12/G	8094	ESRA	DOĞANAY
	310	MÜCAHİDE	ÖZATA		8196	AYŞE NUR	AKKAFA		8107	ZEKİYE	MUTLU
	312	RALE ZEHRA	CENGİZ		8202	MÜZEYYEN	YILMAZ		8109	HACER	DEMİREL
	23	NIHAN	BOZÇELİK		8231	MERVE	ŞENDAL		8111	ZEYNEP	YANIK
	73	HATİCE TÖL KÜBRA	ÖZELÇİ		8239	ŞEYMA	SARIKAYA		8115	GAMZE NUR	SÜTİÇEN
	180	SENA	ÇETİNKAYA		8274	ZEYNEP	TANRİSEVDİ		8141	MERVE	ÇETİN
	220	BEYZA PELİN	TURAN		8318	BETÜL	AKTEN		8159	BÜŞRA	TURAN
	226	EMİNE RANA	KARAMAN		8320	HAVVA	BOBER		8160	SÜMEYYE	AYLIDERE
	230	NURCAN	AYDIN		8325	KÜBRA	ONDES		8168	SEHER	GÜNEŞ
	249	BETÜL	TAŞPINAR		8374	ATİYE	TAVŞAN		8176	KEVŞER	EROĞLU
	258	SELMA	SEZER		8387	HALİME NUR	ESER		8179	HACER	ÖZKAN
	262	FATMA	ÖZÖĞLU		8388	SALIHA	TÜRKMEN		8183	FATMA	UYANIK
	267	SENA	AKAY		8402	ESRA İKBAL	DANIŞAN		8203	VEŞİLE	BAYRAM
12 And. D	269	SİDDİKA	ÖZMEN	12/E	8444	MERVE	EROL	12/H	8204	LÜTFİYE	AKGÖZ
	270	MERVE ŞEYMA	ADİBELİ		8445	HAYRİYE	ÖZTÜRK		8216	FATMA PINAR	AYDOĞAN
	271	HEDİYE	GÜLER		8485	SULTAN	KOYUN		8249	SÜMEYRA	ERGÜN
	272	SEVAL	OFLAZ		8488	SULTAN	DEMİRAL		8270	BETÜL	ŞEKER
	273	ŞEYMA	GÖÇER		8510	AYŞE	DEMİRAL		8272	FATMA	SOYLU
	277	MUALLA BEYZA	KÖROĞLU		8511	SULTAN	DEMİRAL		8293	MÜYESSER	YEDİYILDIZ
	281	KÜBRA NUR	ÜÇLER		8940	TANSU	YILDIRIM		8294	SERPİL	AKTAŞ
	286	MÜMİNE	ARICI		8979	RÜVEYDA	GÜÇLÜÖVER		8310	FATMANUR	YILDIZ
	290	BETÜL	AKSÖZ		7193	SÜMEYYE	SÜMER		8311	ZEYNEP	KURU
	299	BETÜL	KARAKUŞ		7332	TUGBA	NAZİFŞAN		8326	SALIHA	ARDIÇ
	302	FATMANUR	ALTINDAĞ		7823	SARA	BAGVANCI		8339	MERVE	TOKATLI
	303	LUTFİYE	DEPELER		7867	SÜMEYYE	TUNÇ		8344	FATMA ZEHRA	AKMAN
	12 And. E	304	FEYZA		KAYAHAN	12/F	7890		BEYZA	VARIŞLI	12/I
308		MÜSLÜME	ERDOĞAN	7931	HATİCE BÜŞRA		SÜRER	8355	ÇİĞDEM	KAPLAN	
309		AYŞENUR	BAL	7936	HÜMEYRA		TOZLU	8364	PERİHAN	ÖZ	
311		ŞERİFE MERVE	ERTEKİN	7950	MAVİŞE		YILDIRIM	8386	RÜMEYSA	GÜYEN	
313		MERVE	BÜYÜKAKÇA	7953	AYŞE SÜMEYYE		BAYAV	8395	EMİNE	ÇETİNKAYA	
317		CANAN	AYDIN	8008	AYŞE		ERDOĞAN	8408	ESMA	KOCA	
318		AYŞE NUR	KORKMAZ	8021	MERVE		EMECİ	8454	MERVE	GÜNEŞ	
10		ÖMER	PEKSARI	8039	ŞEYMA		ÇAMURCU	9090	AYŞE	BARAN	
56		ABDULHAMİD	ÇALIŞKAN	8056	MERVE		UMAY	7260	SEBAHAT	KALE	
57		YUSUF ZİYA	TAŞKIRAN	8110	HEDİYE NUR		TUNCER	7330	GÜLÜZAR	ÇEBİÇ	
115		MEHMET ALİ	TARHAN	8124	DEMET		BENLİ	7371	SEMANUR	TOYDEMİR	
243		ŞEVKET ENES	SAMANCIOĞLU	8140	HATİCE		KÜÇÜK	7469	FATMANUR	YAPRAK	
252		MUSTAFA HALİL	ÖZ	8165	MEDİHA		TÜRKÖZ	7677	SÜMEYYE FADİME	DOĞDU	
255	MUSTAFA	ÖZBAKIR	8199	FATMA	METE	7747	ŞUHEDA	AKBIYIK			
265	MUHAMMED	BACAK	8218	HURİYE	SAKMAN	7848	SİDİKA	SARMA			
266	ABDULLAH	TUNÇ	8223	SEMA	İKİZLER	7853	BEYZA	ÖZMEN			
280	MUHAMMET ALİ	ERBAĞ	8237	NURAN	TAŞBENT	7862	BEYZA	KARAKUÇUK			
296	MUHAMMET SACİT	GÖKMEN	8243	HACER	KARA	7922	ZEYNEP	ATÇEKEN			
315	MURAT	ALTUNTAŞ	8257	AYŞE NUR	KABAKCI	8007	HATİCE GÜL	COŞAR			
316	HASAN HÜSEYİN	CANDEMİR	8268	HURİYE	ÖZTÜRK	8010	AYŞEGÜL	YEŞİLARSLAN			
12 And. F	7837	ZEYNEP	DURAN	12/G	8271	AYTEN	BİNİCİ	12/J	8013	SÜMEYYE NUR	BAYRAKCI
	7838	BÜŞRA	ÇOŞGUN		8273	RAHİME	SOLMAZ		8070	SÜMEYRA	ÖZİNCE
	7868	HAVVA	AKCEYLAN		8298	AYŞE KEZBAN	KAYA		8075	HATİCE	YALÇIN
	7879	GÜLCAN	FERİÇOK		8343	FATMA BAHAR	YILMAZ		8089	MERVE	AYVAZ
	7885	MERVE	ULUPOLAT		8353	HAVVANUR	ERKEÇ		8095	ELİF	PARMAK
	7891	NESİBE	ORTAKARPUZ		8372	RABİA	GILAR		8104	SEHER	SOYTÜRK
	7917	NURSEL	BAGCI		8407	MERVE	DEMİRLEK		8174	ŞEYMA	TÜTÜNEKEN
	7927	SEMANUR	İNTEPE		8422	ŞERİFE	AGAÇ		8235	BÜŞRA	GÜL
	7933	HATİCE	UÇAR		8431	AYŞEGÜL	SAYAR		8269	GÜLSÜM	ARISOY
	7944	ARİFE	BOZTEPE		8473	BETÜL	YILMAZ		8275	BÜŞRA	ACIBADEM
	8031	MERYEM	TÜRKMEN		8482	ELİF	YILMAZ		8276	AYŞE	KOCAMAZ
	8033	FATMA	ORUÇOĞLU		7847	FATMA BETÜL	TOYDEMİR		8278	HÜMEYRA	İŞİK
	8084	HACER	YAMAN		7858	AYŞE	ÇALIŞKAN		8282	ŞERİFE	MUSLUK
8091	BÜŞRA	DOĞAN	7876	AYŞE	KOÇAK	8286	HATİCE NUR	APAK			
8112	SEMA	ÇATLI	7880	HAVVA NUR	İLHAN	8287	MERVE	TEMİZCİ			
8122	HATİCE	DURU	7881	AYBUKE	KARAKAYA	8288	ÜMMÜHAN	KARPUZCU			
8154	EMİNE	AYDIN	7892	HAVVA NUR	BAYAM	8295	MERVE	ÖZGENELLER			
8157	NİMET	YILDIZ	7932	SÜMEYYE	ÇİÇEKDAĞI	8299	SULTAN	YILDIRIM			
8170	NURGÜL	ERİM	7937	GANİME NUR	GÖRMEL	8300	SALIHA	ARAT			
8177	NESLİHAN	DEMİRHAN	7938	HATİCE	TUZCU	8301	HADİYE NUR	DURAK			
8212	ESRA	GUNAY	7941	BETÜL	ÇİMEN	8302	HÜMEYRA	ŞENYİL			
8222	FATMANUR	KUŞCU	7952	RABİA	SEZER	8342	ZEYNEP	ŞİMŞEK			
8227	CENNET	SADE	8000	SAMIYE	YILDIZ	8349	MERVE	YAMALI			
8232	HACER	KARATAY	8006	ŞEYMA	KILIÇ	8358	FEYZA	GÜSÜN			
8246	ŞEYDA	ORAL	8009	ZEYNEP	KIPLAS	8376	MERVE	YILMAZ			
8258	EMİNE RABİA	ALAKIR	8012	AYŞE NUR	ULUKAYA	8377	MINE	EVREN			
8267	ŞERİFENUR	GÖKMEN	8020	ELİF	NARMAN	8379	FADİME	SOLAK			
8340	ELİF SELCEN	CEYLAN	8037	MERVE	DERE	8382	BÜŞRA	AKTAŞ			
8354	BETÜL	ILGIN	8073	MERVE	ÇİZMECİOĞLU	8400	AYŞE	YAMAN			
8357	HALİME	KAYA	8074	ŞERİFE	YARIM	8404	SÜHEYLA	BAHADIR			
8383	RÜVEYDA	TAN	8076	FATMA NUR	BAGCI	8413	KÜBRA	BACAK			
8394	KEZBAN MERVE	BEKDİK	8079	FATMA NUR	VATANSEV	8445	ELMAS	HASTÜRK			
8433	NURAN	MUŞTA	8092	F. BETÜL ZEHRA	DEVECİ	8449	HATİCE	CESUR			
8434	AYŞEGÜL	ACAR	8100	ZEYNEP	ARSLAN	8450	ASIYE	FAZLA			
8441	AYŞE	KAYNARCA	8162	AYŞE	YALI	8464	TUGBA	ÖZÇELİK			
8453	HATİCE	DURSUN	8167	HİLAL	VAROL	8497	GÜLNUR	ŞAŞI			
8459	SAMIYE MERVE	YAZ	8171	FATMA NUR	ÖZSAĞLAM	8519	MERVE	BÜYÜKGİDİŞ			
8477	FATMA NUR	AK	8247	SEVDE	SOLMAZ						
8483	MELİKE EBRAR	SAYI	8290	SEHER	AYGÜN						
9092	FATMA BETÜL	TAŞTAN	8345	NECLA	ŞİMŞEK						

Mezunlarımız

Öğretmenlerimiz

12/G

NO	ADI	SOYADI
7534	MERVE	AK
7827	HAVVA	KUÇUKSAYACIGIL
7832	BÜŞRA	SELEK
7835	UMMU	ÖZER
7839	ELIF	ALAN
7840	FATMA NUR	KOÇAK
7843	MERVE	SÜRÜCÜGİL
7845	MERVE	ARICI
7846	TUBA	DOĞAN
7849	HATİCE	TAŞPINAR
7855	KÜBRA	DEMİRCİ
7856	BETÜL	DEMİRCİ
7859	HAVVA NUR	ATÇEKEN
7860	YASEMİN	ATÇEKEN
7861	MERVE	ARMAGAN
7872	MERVE	SAĞLAM
7874	AZİME	İNAN
7877	AYŞENUR	USLU
7878	AYŞE	KARATAŞ
7883	HAVVA NUR	YILDIRIM
7887	EMİNE	AYAZ
7888	SEHER	SARI
7894	GÜLSÜM	SOYCAM
7895	MERVE	TOPUZ
7896	MERVE	ŞAŞI
7919	NAZMIYE BÜŞRA	GÖN
7920	BETÜL	KOÇAK
7934	SÜMEYYE	ONEN
7942	FATMA NUR	SARIKAYA
7945	CANAN	YORGUN
7946	FEYZANUR	İNAC
7947	TESLİME	AYDIN
7948	GÜLİZAR	KARAKULAK
7949	FATMA ZEHRA	HAKSEVER
8002	EMİNE	ÖZULUYOL
8014	AYŞE NUR	EKEN
8015	NURGÜL	ALAKIR
8016	FADİM	ULUDAĞLI
8022	AYŞEGÜL	ÇOKBALDAN
8023	MERVE	ÇOKBALDAN
8029	RUKİYE	ERTÜRK
8034	DİLBER	PINAR
8116	ŞEYMA	BÜYÜKMUMCU
8117	ALİME	GÖKMEN
8126	EZGİ	KURMA
8169	SAİME	GÜNEŞ
8184	ŞEYMA	GUNAY
8380	MERVE	YEŞİL
8461	HATİCENUR	EVRENSEL
8484	FATMA	YILMAZ

12/H

7205	HATİCE	KARACA
7359	ELİF	DEMİREL
7834	DİLEK	AKAY
7935	ESRA	ÖZCAN
8019	HATİCE	ALTUNTAŞ
8032	TUGBA	SARAÇOĞLU
8078	ŞEYMA	SERTDÜLGER
8081	ÜLKÜ	ARIBAŞ
8083	BÜŞRA	KUŞ
8086	DİLEK	KILINÇER
8106	MERVE	CEVREN
8118	YASEMİN	OLKAÇ
8119	HALİME	İNCE
8120	FATMA	EKEN
8123	AYŞE GÜL	İLHAN
8143	AYŞE	KUT
8164	YÜKSEL	BÜYÜKÖNLÜ
8178	TUBA	YILMAZ
8180	BÜŞRA	TOSUN
8181	ŞEYMA	ERGÜN
8182	EMİNE	SELVİ
8185	BÜŞRA	DEMİRCİ
8186	KÜBRA	YILMAZ
8205	RABİA	AKKAYA
8206	HANİFE	UYSAI
8215	MERVE	YILMAZ
8217	FATMA BERVAN	ERSÖZ
8250	BÜŞRA	ALKIŞ
8251	AYŞENUR	ŞİMŞEK
8266	SÜMEYYE	POLAT
8315	GÜLBAYAZ	KÖKMEN
8316	ESRA	TEKİN
8322	SÜMEYRA	YANMAZ
8324	YASEMİN	BÜYÜKÖKÇAK
8327	DÜRDANE	BOZDAĞ
8328	HALİME	DOĞRU
8350	HAVVA NUR	DAVASLI
8361	BETÜL	KUNT
8390	FATMA BÜŞRA	ÇİÇEKDAĞI
8409	FADİMANA	ELMAAĞAÇ
8427	HÜMEYRA	SELEŞ
8432	EMİNE	NEVRUZ
8457	PINAR	BOZKURT
8474	BÜŞRA	TOKA
8475	NİMET	ÖZDEMİR
8476	HASİBE	ÖKSÜZOĞLU
8537	HATİCE KÜPRA	GENÇ
9661	RABİA	ERBACAK

12/I

7213	ZEHRA	BÜYÜKYILMAZ
7229	SEVGİ	BAYBAŞ
7298	SABRİYE	KOMŞUOĞLU
7312	HATİCE	AKALIN
7864	HATİCE	EMBEL
7884	ZEYNEP	ÇİL
7899	SÜMEYRA	GÖRÜR
7954	FATMA	KUÇUK
8125	FATMA ZEHRA	ÖZKAN
8138	MÜNEVVER NUR	KARAMAN
8158	FEYZA NUR	TÜRKKAN
8161	RUVEYDA NUR	ÖZDAMAR
8166	KÜBRA	ARIKAN
8173	TUGBA	ACAR
8194	YASEMİN	AYDEMİR
8219	ESRA	AY
8224	SATIYE	YILDIRIM

12/J

8226	DERYA	SARIKAYA
8236	HATİCE	KIZILER
8238	UMMUĞÜLSÜM	DIŞBUDAK
8240	NESİBE	ONAY
8245	SİDDİKA	KIZILOK
8381	GÜLER	YILMAZ
8384	HALİME	BOZOKLU
8389	EMİNE	UGUR
8397	FEYZA	KALKAN
8418	ESRA	İNAL
8429	SÜMEYYE	KALAYCI
8435	HACER	GÜMÜŞ
8436	BETÜL	ERDOĞDU
8438	ESRA	AGAÇ
8452	AYŞE GÜL	ÖZDEN
8458	YASEMİN	KIZILER
8463	SARENUR	KUÇUKTUNCA
8479	ALİYE	ÇEŞMECI
8496	ADİLE	YENİLMEZ
8499	HALİME	KUDUZ
8523	LEYLA	SAMETOĞLU
8983	MERYEM	ÇOBAN

12/J

7415	İSMAIL	BAŞYİĞİT
7572	ZEYNEL	KÖRKUSUZ
7656	MEHMET ALİ	ÖCALP
7660	MEHMET	HALVACI
7722	SÜLEYMAN	HUNDUR
7913	MUSTAFA	BULGURCU
7964	MUSTAFA	ÖZTAŞ
7975	SEFA	DOĞAN
7982	AHMET	ERGÜL
7990	YUNUS EMRE	ALTIKAT
7992	MEHMET SAMİ	DURSUN
7997	DURMUŞ	SELVİ
8062	SÜLEYMAN	SARICAN
8063	MEHMET AKİF	SARICAN
8127	HASAN ESAD	GÖÇERGİ
8134	SEYFULLAH	KUÇUKTOSUN
8189	MUSTAFA	ÇETİN
8190	MAHMUT	ÇAVDAR
8220	AHMET	ÖZCAN
8241	YUSUF	YILDIRIM
8248	AHMET	AYDIN
8308	SALİH ZEKİ	BUYUKOFLAZ
8335	ARAFAT	UYAR
8419	FATİH	ÇOLAK
8421	MAHMUT	KAYA
8430	MEVLÜT SAMET	ÜKİL
8478	ŞABAN MISLIYHA	YÜCE
8492	ÖMER FARUK	YILDIRIM
8516	CIHAT	BEHRİZ
9080	ÖĞÜZ	YİĞİT
9081	İBRAHİM	BAKTEMUR
9087	MUHAMMED	ALTUNKAYNAK
9670	AKİF	KARATEKE

12/K

7353	MEHMET İLKAY	TOPDAŞ
7406	HASAN	KARABACAK
7902	MEHMET	SARIOĞLU
7903	ENES	SARIOĞLU
7909	MUHAMMED ESAD	TUNÇ
7958	İHSAN	YILDIRIM
7965	MEHMET ALİ	KOÇ
7974	MEHMET AKİF	CAN
7977	MİTHAT	AKDAĞ
7985	SEFA	ACA
7993	ZİYA	TOK
8040	YUNUS EMRE	VAROL
8043	MEHMET	ALTUNER
8053	AHMET MÜCAHİT	DEMİREK
8054	YASİN	KORKMAZ
8065	ÖMER FARUK	AKSU
8066	AHMET CİHAT	ÇETİNKAYA
8131	MUHAMMED YASİN	TEKELİOĞLU
8135	MUHAMMED EMİN	TÜRKMEN
8146	MUHAMMET	ERDİM
8150	MUHAMMET ALİ	ÇETİN
8211	ALİ İHSAN	RENKLİGÜNDOĞDU
8306	ADNAN	SELEK
8334	MEHMET SABİR	YILDIZ
8369	NUH	TANRIKULU
8399	FURKAN	GÜRBÜZ
8439	MEHMET	UYSAI
8471	MAHMUT	YAVUZ
9652	MUHAMMET HAMZA	KARAKOCA
7279	SEYİT BATTAL	VURAL
7284	SÜLEYMAN	KARAMAN
7395	ÖMER FARUK	KANAT
7397	AHMET	DIKKAYA
7408	HAYDAR	ŞAHİN
7565	SELİM	ULUDAĞ
7585	OSMAN	BUYUKCURA
7732	AHMET OKTAY	AKSOY
7901	MUHAMMET ALİ	ÇETİNKAYA
7904	ABDULLAH	SÜMER
7906	MUSTAFA	EROL
7907	ENES	UZEL
7910	ÇAĞRI	SAYAR
7914	MUSTAFA	TAŞ
7963	MUHAMMED	İÇÖZ
7966	EBUBEKİR	UNAL
7967	LOKMAN ESAT	YILMAZ
8045	MEHMET	ERUYAR
8048	NACİ	ARICI
8130	HASAN EMRE	DALGIÇ
8144	MUHAMMET	İŞİK
8187	HASAN	BORUCU
8254	ADEM	TOSUN
8259	HASAN HÜSEYİN	BAG
8284	HAKAN	TIRYAKI
8420	FATİH	CELENK
8428	ALİ	SAMANCI
8466	SAİTTALHA	YAZ
8467	FATİH	DIKEÇ
8472	RECEP	DIKEÇ
8506	BAKİ	YILDIRIM
8521	ABDULKADİR	ELDEN

NO	ADI	SOYADI
8522	AHMET ZAHİT	BAL
8540	KERİM	ERDOĞAN
9091	AHMET ZİYAÜDDİN	ERGEN
9099	M. HUDAİVENDİGAR	YILDIZ
9657	MAHMUT	ERŞAN
9717	OGUZHAN	ARI

İDARECİ VE ÖĞRETMENLERİMİZ

OKUL MÜDÜRÜ	HÜSEYİN AVNİ ERDEMİR
MÜDÜR BAŞYARD.	NACİ KARTAL
MÜDÜR YARD.	HATİCE AZİZOĞLU
MÜDÜR YARD.	İLHAMİ AKTÜRK
MÜDÜR YARD.	HALİL AKBULUT
MÜDÜR YARD.	MUSTAFA ŞAMLIOĞLU
MÜDÜR YARD.	İHSAN UZ

REHBERLİK NACİYE SARI GÜLSEREN AŞILI	TARİH HÜSEYİN ERSEÇGİN ZEKİYE ÇAKIR SEVGİ YALÇIN KAYA SALİM ZİYA ZENGİN SERPİL ASLAN
MESLEK DERSLERİ ENVER YAMAN ABDURRAHMAN AKDENİZ HÜSEYİN SARIKAYA MEHMET EMİN GÜNDÜZ MEHMET AKYÜZ ŞABAN KAÇAR SEYİT MEHMET GÖNEN	MEHMET ALTUNTAŞ ABDURRAHMAN KARAĞAÇ MEHMET KIZILKAYA

SEFA BARDAKCI SERVET YEĞENLER AZİME CANAN AKINCI SEYİT ERGUN RAMAZAN EMEKLİ HÜSEYİN ÇAMDERE ÖMER GÖKBAŞ HİDAYET DURMAZ HASAN BALCI YUSUF KARAKAYA MAHİR YEŞİLİRMAK AHMET BACAK	COĞRAFYA KASIM BOSTANCI NAZAN USTA ORHAN DEĞER MUAMMER TEL MURAT FIDAN FEHMİ YAVUZ
AHMET YAŞAR YAĞCI MUSTAFA EKİNCİ NİHAZ TOPÇU İBRAHİM KARATAŞ PERİHAN ÖZDEMİR İSMAIL GÖKDOĞAN SAİT BİLİR ALİ TURHAN SUAYIP KUZU SADIK KUÇUKHEMEK HÜSEYİN ÇOLAK SİNAN CİRİK ABDULLAH ACAR	AHMET MUTLU NERİMAN ÜRKMEZ

AKDAĞ ACA TOK VAROL ALTUNER DEMİREK KORKMAZ AKSU ÇETİNKAYA TEKELİOĞLU TÜRKMEN ERDİM ÇETİN RENKLİGÜNDOĞDU SELEK YILDIZ TANRIKULU GÜRBÜZ UYSAI YAVUZ KARAKOCA VURAL	MATEMATİK KAMURAN ÇAĞLAR SİBEL ONUÇYILDIZ MUSTAFA AYRANCI İBRAHİM GÖKHAN SELÇUK ZEHRA ERASLAN FATMA TAŞ ŞENGÜL İŞÇİ YASEMİN TUNÇ ALİ NEMUTLU AYŞEGÜL ÇİĞİLLİ
HACİ ALİ DEMİRLEK MEVLÜT ÖZDEMİR HİDAYET ŞAHİN FATMA GEDİK MUSTAFA GÜNDÜZ AYTAÇ AYDIN FATİH TEMİR SALİH BAĞRIACIK	AYLİN AÇIK GALİP KOÇAK MEHMET TÜRKMEN DELİGÖZ HARUN CERAN HATİCE İNANÇ

MESLEKİ ARAÇÇA MEHMET EMİN GÜNEL ALİ SERGİN	FİZİK LALE ÖZMERİÇ AYŞIN KOÇAK NURCAN KOÇAK HÜSEYİN KEÇECİ
SEVAL TÜRKER NİLÜFER DOĞAN	R. HAYATİ ALBAYRAK

TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI HATİCE KARASOY ŞERAFETTİN YARALI FADİME İPÇİOĞLU FATMA YASEMİN SARI AYSEL KOPAR ESRA OKTAY HİLAL CERANCI EMİNE SAFİYE SEVEN ERDAL GÜZEL ALİ OSMAN YAMAN İLHAN GÜLTEPE NURAY ESEROĞLU İLYAS ŞAHİN HASAN AYAN ŞABAN ÖZCAN GÜLER AKRUT GONCA GÜVENDİK	KİMYA SATILMIŞ SİR SİDDİKA ÖZCAN ALİ FUAT KOÇAK
---	---

BİYOLOJİ MEVLÜT AKINCI TÜRKAN PEKSARI SEVİNÇ TARAÇIOĞLU HAYRÜNNİSA BAŞYEMENİCİ HAYATİ YILMAN	
--	--

İSMET DİNÇ NİHAZ EREN ŞERİFE KAYA EROL GÜNDÜZ ULVİ KÜBİLAY DÜNDAR HATİCE EKİCİ	TÜLAY MERCAN ALADAĞ
---	---------------------

FELSEFE AYFER DİREK MAKBULE SUNGUR BEDİA TAŞCI ZEYNEP TURDAN FATMA NARLI	İNGİLİZCE MUSTAFA YILMAZ KÜBRA DOĞAN ALÇI FATMA GENCER ÇİÇEK NAGİHAN CAN
--	---

HASAN YILMAZ	S. GÜLSEREN SAĞLAM MUSTAFA OĞUZ
	BEDEN EĞİTİMİ İBRAHİM TATUK ADNAN ULUDAĞ AYŞE DUVARCI

Dünden

bugüne...

